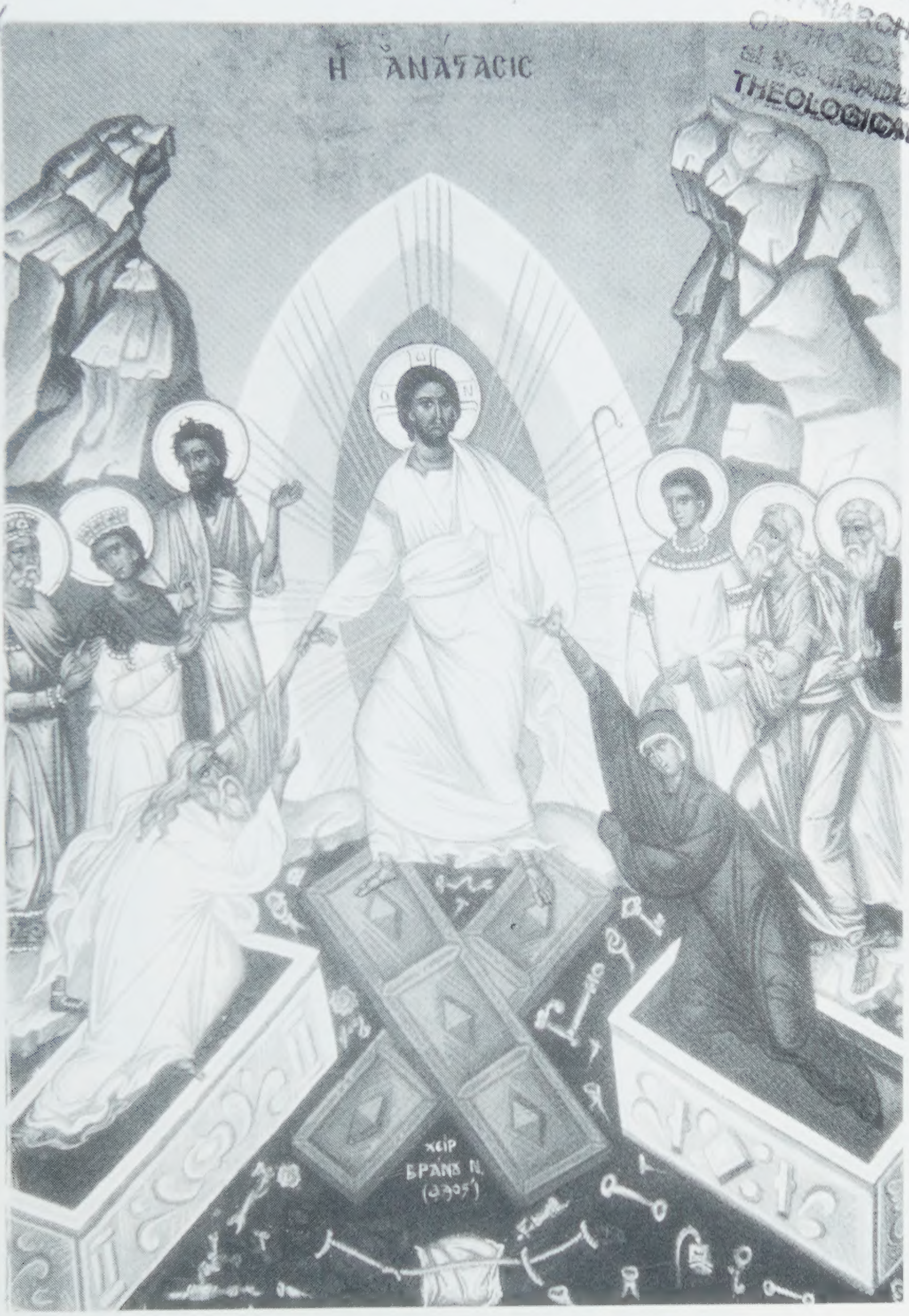
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964 Τρίτη Περίοδος Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1990 Ἀριθμός Τεύχους 18-19

ΧΡΙϹΤΟϹ ΑΝΕϹΤΗ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN TELEPHONE: 071-723 4787

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964
Τρίτη Περίοδος
Ἀριθμός Τεύχους 18-19

Μάρτιος - Ἀπρίλιος
1990

Ἐτήσια Συνδρομή £10

Διευθύνεται ἀπό
Συντακτική Ἐπιτροπή

5 CRAVEN HILL
LONDON W2
TEL.: 071-723 4787

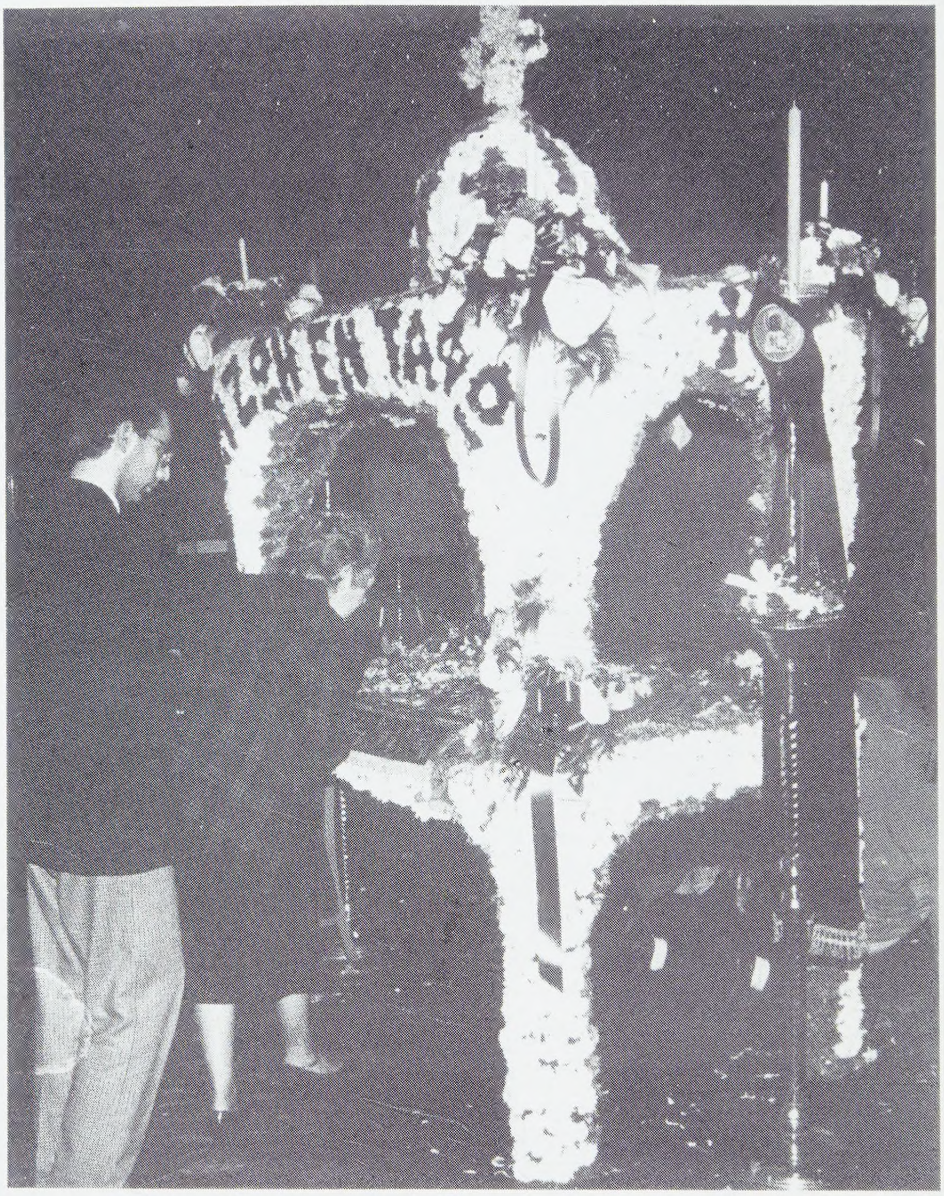
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 Craven Hill, London W2 Telephone: 071-723 4787
First Published 1964 Third Period March-April 1990 No. 18-19

Ἡ Ζωή ἐν Τάφῳ...

Ἡ Ὁμογένεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας κατέκλυσε τούς ἱερούς μας ναούς τή Μεγάλη Ἑβδομάδα γιά νά θρηνήσει τόν Ἐσταυρωμένο Χριστό. Τή Μεγάλη Παρασκευή ἰδιαίτερα ἡ κοσμοσυρροή ὑπῆρξε πράγματι ἐπιβλητική. Νέοι καί γέροι, παιδιά στήν ἀγκαλιά τῶν μητέρων καί τῶν γιαγιάδων τους -ὅλος ὁ λαός μας μετέσχε στή μυσταγωγία τῶν χαιρετισμῶν. Ἡ φωτογραφία λήφθηκε ἀπό τόν Χρ. Χρυσάνθου στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστῆ στό Wightman Road τοῦ Βορείου Λονδίνου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ

Λαμπροφορεῖ καί πάλιν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί, συνηγμένη ἐπί τό αὐτό, πανηγυρίζει καί διακηρύττει πρός πάντας τό πλέον βαρυσήμαντον γεγονός τῆς ἱστορίας, τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τό γεγονός ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ἀνακόπτει τήν πορείαν πρός τήν φθοράν καί τόν θάνατον, καί ἀποδεικνύει τό κακόν ἀνίσχυρον καί ἡττημένον. Πῶς νά μή λαμπροφορῇ καί νά μή πανηγυρίζῃ σήμερον ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ κηρύσσει πρός ὅλην τήν κτίσιν τήν νίκην τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου, τῆς ἀγάπης ἐπί τοῦ μίσους, τοῦ φωτός ἐπί τοῦ σκότους; Τί ἄλλο ἠμπορεῖ νά εἶναι πλέον βαρυσήμαντον διά τόν ἄνθρωπον ἀπό τό μήνυμα αὐτό;

Ὄντως, ἀδελφοί καί τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, μήνυμα ἀφθαρσίας καί ζωῆς πηγάζει σήμερον ἐκ τοῦ κενοῦ μνημείου. Ποθεῖ ὁ ἄνθρωπος τήν ζωήν καί μισεῖ τόν θάνατον, διότι εἶναι πλασμένος ἀπό τόν Θεόν διά τό «ἀεί εἶναι», διά τήν πλήρη καί ἀτελεύτητον ζωήν. Ὁ Ἀναστάς Κύριος εἶναι ὁ Ἴδιος ἡ ζωή (Ἰωάν. 11,25), διότι, κατά τόν ἱερόν εὐαγγελιστήν τῆς λαμπροφόρου ταύτης Θείας Λειτουργίας, «ἐν αὐτῷ ζωή ἦν» (Ἰωάν. 1,3), εἶναι δέ βαρυσήμαντον τό ὅτι ἡ ζωή αὐτή χαρακτηρίζεται ὑπό τοῦ ἰδίου Εὐαγγελιστοῦ ὡς «τό φῶς τῶν ἀνθρώπων» (Ἰωάν. 1,4). Φῶς καί ζωή ταυτίζονται καί ἀντιπαρατίθενται πρός τόν θάνατον καί τό σκότος. Ὅλη ἡ κτίσις σήμερον λαμπροφορεῖ καί φωτίζεται, διότι ὁ Ἀναστάς Κύριος δίδει τό μήνυμα καί τήν ἐλπίδα τῆς ζωῆς. Δεῦτε, λοιπόν, λάβετε πάντες σήμερον φῶς, φῶς ἐλπίδος καί πίστεως εἰς τήν τελική ἐπικράτησιν καί νίκην τῆς ζωῆς.

Τό παρήγορον καί φωτεινόν καί ἐλπιδοφόρον τοῦτο μήνυμα τῆς ζωῆς ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν διά τόν σύγχρονον ἄνθρωπον. Διότι εἰς τάς ἡμέρας μας ἀπειλεῖται σοβαρῶς ἡ ζωή εἰς τόν πλανήτην μας ἀπό τήν ἀλόγιστον καί καταχρηστικήν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πηγῶν ὑπό τοῦ ἀνθρώπου. Σήμερον κατ' ἐξοχήν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀνάγκην ἐλπίδος καί πίστεως εἰς τήν ζωήν. Ἀλλά τήν ἐλπίδα καί τήν πίστιν αὐτήν δύναται νά τήν ἀντλήσῃ μόνον ἀπό τό κενόν μνημεῖον: «Ἐάν μή ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσών εἰς τήν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτός μόνος μένει· ἐάν δέ ἀποθάνῃ πολύν καρπόν φέρει» (Ἰωάν. 12,24). Ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος δέν θυσιάζει τίποτε ἀπό τόν ἑαυτόν του· ἐφ' ὅσον παραμένει προσηλωμένος εἰς τήν ἐπιδίωξιν τῆς ἀτομικῆς εὐδαιμονίας καί μόνον· ἐφ' ὅσον ὅλα τά θυσιάζει εἰς τόν βωμόν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος· τίποτε πλέον δέν θά ἐγγυᾶται τό πολυπόθητον ἀγαθόν τῆς ζωῆς. Ὅπως ἡ Ἀνάστασις προϋποθέτει τόν Σταυρόν καί τόν Τάφον, τοιουτοτρόπως καί ἡ ζωή πάντοτε, μάλιστα δέ σήμερον, προϋποθέτει τήν θυσίαν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωϊσμοῦ καί τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ἡ ζωή χωρίς τήν ἀγάπην εἶναι ψευδής ζωή καί εἰς τό τέλος νικᾶται ἀπό τόν θάνατον. Σήμερον ὁ ἄνθρωπος ἔχει πολλά ὑλικά ἀγαθά, ἀλλ' ἐπειδή ἐπερίσσευσεν ἡ πλεονεξία καί ὁ ἀτομικός εὐδαιμονισμός, κινδυνεύει νά χαθῇ τό ἀγαθόν τῆς ζωῆς. Διά νά ἑορτάσωμεν πρεπόντως τήν Ἀνάστασιν καί νά ἀντλήσωμεν ἀπό αὐτήν «τό φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάν. 8,12), τήν ἐλπίδα καί τήν πίστιν εἰς τήν ζωήν, πρέπει νά νικήσωμεν τήν φιλαυτίαν καί νά «ἀγαπήσωμεν ἐκτενῶς» (Α΄ Πέτρ. 1,22). Νά ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἀφοῦ «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει». Νά ἀγαπήσωμεν ὅλα τά πλάσματα τοῦ Θεοῦ καί νά σεβασθῶμεν τήν δημιουργίαν Του. Νά κοινωνήσωμεν μετ' ἀλλήλων τά ἀγαθά τῆς κτίσεως, ὅπως κοινωνοῦμεν τόν Ἄρτον καί τόν Οἶνον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἄς ἀνακτήσωμεν τό πνεῦμα τῆς θυσίας, τό ὁποῖον τείνει νά ἐκλείψῃ πλέον ἀπό τόν πολιτισμόν μας. Ἄς ἐνδυθῶμεν τήν ἀγάπην, διότι αὐτή καί μόνον δίδει ζωήν ἀληθινήν. Ὁ ἑκουσίως Σταυρωθείς καί Ἀναστάς Κύριος, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καί τόν κόσμον Του μέχρι θανάτου, ἐγγυᾶται τήν ἐπικράτησιν τῆς ζωῆς, τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, ἐάν ἀκολουθήσωμεν τόν δρόμον τῆς θυσίας καί τῆς ἀγάπης, τόν ὁποῖον Ἐκεῖνος ἐχάραξε.

Ἀδελφοί ἀγαπητοί καί τέκνα περιπόθητα,

Χάριτι θείᾳ θέλομεν ἀναλάβει μετ' ὀλίγους μῆνας καί νέαν πορείαν ἀγάπης καί ἑνότητος, ἐπισκεπτόμενοι τήν φοράν αὐτήν τούς ἀγαπητούς ἡμῶν ἀδελφούς καί τά πιστά τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τέκνα ἐν Ἀμερικῇ. Τήν πορείαν ταύτην ἐκρίναμεν ἀναγκαίαν, διά νά ἐκδηλώσωμεν καί διαδηλώσωμεν τήν στοργήν καί πατρικήν ἡμῶν μέριμναν ὑπέρ τῶν πιστῶν τῆς Ὀρθοδοξίας τέκνων ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ, ἔνθα, χάρις εἰς τάς προσπαθείας τῶν κανονικῶς τεταγμένων ποιμένων, «ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχει καί δοξάζεται» (Β΄ Θεσ. 3,1) καί ἡ Ἐκκλησία «αὔξει τήν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ» (Κολ. 2.19). Εἰς τήν χώραν ἐκείνην, ὅπου συντελοῦνται μεγάλαι πρόοδοι τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης καί τεχνικῆς, ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία καλεῖται νά μεταφέρῃ διαρκῶς τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ὡς φῶς ζωῆς, ὡς ἀντίποδα κάθε κηρύγματος ἀτομικοῦ εὐδαιμονισμοῦ καί κάθε ἰδέας πού ναρκώνει ἤ καί νεκρώνει τήν ζωήν. Πρός τούς ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ ἀδελφούς καί πιστούς στρέφεται ἤδη ἡ σκέψις ἡμῶν ἐν ἀγάπῃ, προγευομένη τῆς χαρᾶς τῆς σύν Θεῷ αἰσίας συναντήσεως.

Τό χαρμόσυνον τοῦτο μήνυμα προτιθέμεθα νά μεταφέρωμεν αὐτοπροσώπως ἀπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί πρός τούς ἐν τῷ Ὄρει τῷ Ἁγίῳ ἀσκουμένους σεβασμίους Πατέρας, κατά τόν προσεχῆ Σεπτέμβριον, καί πρός τούς μοναχούς τῶν Μετεώρων ἐν συνεχείᾳ, οἱ ὁποῖοι, ὡς καί ὅλοι οἱ μοναχοί, βιώνουν νυχθημερόν τήν χαρμολύπην τοῦ Σταυροῦ, προγευόμενοι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐσχάτων.

Ταῦτα ἐν κοινωνίᾳ λειτουργικῇ γνωρίζοντες ὑμῖν, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, ἀσπαζόμεθα ἐν τῇ χαρᾷ καί τῇ εἰρήνῃ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου πάντας τούς Μακαριωτάτους καί Ἱερωτάτους Προκαθημένους τῶν ἀνά τήν οἰκουμένην Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καί καθώς ἑορτάζομεν ἐφέτος ὁμοῦ τήν μεγάλην ἑορτήν, χαιρετίζομεν μέ τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ καί τούς Ἀρχηγούς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, μετά τῶν ὁποίων ἐν διαλόγῳ ἀγάπης καί ἀληθείας διατελοῦμεν, ἐπευλογοῦντες δέ πατρικῶς πάντα τά εὐσεβῆ καί φιλόθεα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνοῦμεν μετ' αὐτῶν καί τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας Πατρός:

Ἀνέστη Χριστός καί χαίρουσιν ἄγγελοι·
Ἀνέστη Χριστός καί ζωή πολιτεύεται·
Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδείς ἐπί μνήματος·
Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ἅγιον Πάσχα 1990

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Δημήτριος
διάπυρος πρός Θεόν
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
'Αρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου ἐπί τῇ 'Εορτῇ τοῦ Πάσχα 1990

Πρός τούς Εὐλαβεστάτους 'Ιερεῖς καί Διακόνους,
τούς 'Εντιμοτάτους Προέδρους καί τά Συμβούλια τῶν 'Εκκλησιῶν
καί τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας

'Αγαπητοί μας 'Αδελφοί,

«Νεοποιεῖς τούς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργός χοϊκός χρηματίσας, καί σινδών καί τάφος ὑπεμφαίνουσι τό συνόν Σοι, Λόγε, μυστήριον· ὁ Εὐσχήμων γάρ Βουλευτής, τήν τοῦ Σέ φύσαντος Βουλήν σχηματίζει, ἐν Σοί μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.»

('Ύμνος Μ. Παρασκευῆς)

'Εορτάζομεν καί φέτος, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τά Πάθη καί τήν 'Ανάσταση τοῦ Κυρίου. 'Ο Νεκραναστημένος Χριστός μᾶς προσκαλεῖ νά συμμετάσχουμε στήν «Κένωση» γιά νά καταξιωθοῦμεν νά κοινωνήσουμε, νά συμμετάσχουμε καί νά ἀπολαύωμε τῆς χαρᾶς τῆς δόξας καί τῆς 'Αναστάσεως Του.

'Η Μητέρα 'Εκκλησία μας μέ θαυμάσιο, καταπληκτικό καί ἱεροπρεπῆ τρόπο μνημονεύει καί πανηγυρικά ἑορτάζει τά μεγάλα καί συνταρακτικά γεγονότα πού ξετυλίχθηκαν σχεδόν πρίν δυό χιλιάδες χρόνια στήν 'Ιερουσαλήμ τῆς 'Ιουδαίας, ἐπί τῆς ἀρχιερατείας 'Άννα καί Καϊάφα, ἡγεμονεύοντος δέ Ποντίου Πιλάτου, ἐκπροσώπου τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας, στήν Παλαιστίνη.

Τά 'Ιερά Εὐαγγέλια καί τά λοιπά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης περιγράφουν μέ μεγάλες λεπτομέρειες τό Πάθος καί τήν 'Ανάσταση τοῦ Κυρίου. Μᾶς διασώζουν, ἰδιαιτέρως σαφέστερα ὁ Εὐαγγελιστής 'Ιωάννης, τό χρονικό τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου. 'Ο Χριστός σάν Θεός καί Δεσπότης ὀλίγον πρό τοῦ Πάθους Του διεκήρυξε ὅτι «νῦν κρίσις ἐστί τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγώ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρός ἐμαυτόν.» ('Ιωάν. κεφ.ΙΒ' 31-32) Τό Πάθος καί ἡ 'Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔφερε τό ποθούμενο. Μᾶς ἐχάρισε τή νέα ζωή. 'Η θυσία καί ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἀποκατάστησε τήν εἰρήνη μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου. 'Έτσι οἱ ἄνθρωποι, οἱ Χριστιανοί ἰδιαίτερα, ζοῦμε μέσα στό ἄπλετο φῶς τῆς θείας φωτοχυσίας πού μᾶς ἔδωσε σάν δῶρο, «ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ», ὁ Χριστός μέ τή θυσία καί τήν 'Ανάστασή Του. Δικαιολογημένα ὁ θεῖος Παῦλος διακηρύσσει ὅτι ζοῦμε τήν περίοδο τῆς «νέας κτίσεως». Εἶναι ἡ περίοδος τῆς «Χριστογένεσης», ὅπως χαρακτηριστικά τήν περιγράφει σύγχρονος μελετητής τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά δοξάσουμε τόν Κύριον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀποκάλυψε μέ τήν προσφορά καί τήν θυσιασμένη ἀγάπη του το μέγεθος τῆς εὐσπλαχνίας καί τοῦ ἐλέους του. Γιατί κανένα Γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ ἐκεῖνα πού διαδραματίστηκαν στό Πραιτώριο, στό Παλάτι τοῦ 'Ηρώδη, στό σπίτι τοῦ Καϊάφα, στό Γολγοθᾶ, στό ἱερόν 'Υπερῷο, στό χωρίον Γεσθημανῆ, πάνω στό Σταυρό καί στό δρόμο τοῦ μαρτυρίου μέ Πρωταγωνιστή τόν «ἀμνόν τοῦ Θεοῦ, τόν αἴροντα τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» ('Ιωάν. κεφ. Α'29) καί μέ συνοδοιπόρο τόν Σίμωνα τόν Κυρηναῖον, τόν ὁποῖον οἱ 'Άρχοντες «ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τόν σταυρόν αὐτοῦ.» (Μαρκ. κεφ. ΙΕ 21).

Μαζί μέ τίς μυριάδες τῶν πιστῶν καί ἐμεῖς, ἱεροί προσκυνητές καί μάρτυρες τῆς ταφῆς καί τοῦ καινούργιου ἀλλά ἄδειου τάφου, μέ δέος καί χαρά ἀνεκλάλητην ἀκοῦμε τίς μυροφόρες και τούς ἀγγέλους νά διακηρύσσουν τῆς χαρᾶς τά Εὐαγγέλια: «τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετά τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὤν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ λέγων ὅτι δεῖ τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καί σταυρωθῆναι καί τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆσαι» (Λουκ. κεφ. ΚΔ'6-7). 'Υπεύθυνα καί πειστικά μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι «ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως καί ὤφθη Σίμωνι.» (Λουκ. κεφ. ΚΔ'34)

Αὐτό τό μήνυμα τῆς χαρᾶς καί τῆς ἀγάπης μᾶς ὑπενθυμίζουν τοῦτες οἱ 'Άγιες Μέρες καί μᾶς προσκαλοῦν νά ἀναβαπτισθοῦμε ἀπό τήν κολυμβήθρα τοῦ ἐλέους τῆς θείας 'Αγάπης πού τόσο διάπλατα, ὁλογάνερα καί πλουσιοπάροχα ἐφανερώθηκε στό 'Ανθρώπινο Γένος, μέ τό πάθος καί τήν 'Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ ταπεινωμένη καί δοξασμένη 'Αγάπη ἔγινε τραγοῦδι καί τρόπος ζωῆς γιά ἀμέτρητες μυριάδες ἀνθρώπων. Εγέμισε τίς καρδιές μας μέ πίστη, μέ ἐλπίδα ἀκαταίσχυντη καί ἐμπιστοσύνη σέ Κεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐπρόσφερε τή ζωή Του «λύτρον ἀντί πολλῶν» γιά νά μᾶς ἐξαγοράσει ἀπό τή δουλεία καί τήν πλάνη τοῦ ἀρχέκακου καί μισανθρώπου Διαβόλου. Νά μᾶς δώσει τήν αἰωνιότητα καί νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τή φθορά καί τό θάνατο. Γι' αὐτό τό λόγο ἡ 'Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ θά παραμένει ἡ πηγή τῆς χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπινου Γένους. Θά εἶναι ἡ ἀκοίμητη καί σταθερή παρηγοριά μας. Θά μᾶς ἀνανεώνει τήν ψυχή, τό σῶμα καί ὁλόκληρο τό εἶναι μας. Θά ἀνασυντάσσει καί θά μπολιάζει τούς θεσμούς, τά ἤθη, τήν οἰκογένεια, τήν Παιδεία, τήν 'Εκκλησια, τίς Πολιτεῖες καί τά 'Έθνη, γιά νά μή χαλοῦν. Νά ἀνανεώνονται καί να προφυλάσσουν τούς Λαούς ἀπό τόν ἀφανισμό καί τή διαφθορά.

Εὑρισκόμενοι στό κατώφλι τοῦ τέλους τῆς δεύτερης χιλιετηρίδας χριστιανικῆς ἀναστάσιμης ἐμπειρίας καί ζωῆς ἄς προετοιμάσουμε τούς ἑαυτούς μας γιά τήν τρίτη χιλιετηρίδα. 'Έντονα ἀκούονται οἱ ἀπόηχοι ἑνός νέου κόσμου πού ξεπηδᾶ καί ἀναδύεται ἀπό τόν ὁρίζοντα στίς μέρες μας καί ἀγωνίζεται νά καταλάβει τά ἡνία τοῦ βίου καί τῆς ἀρχῆς. Γι' αὐτό ὁ καθένας μας ἀπό τή δική του σκοπιά νά ὁπλίσουμε τόν ἑαυτό μας, τήν οἰκογένεια, τά παιδιά καί τή Νεολαία μας μέ τά ἱερά μαθήματα τῆς πίστεως τῆς 'Αναστάσεως. Αὐτή ἀποτελεῖ τή σταθερή βάση. Εἶναι ἡ βεβαία ἄγκυρα πού θά ὁδηγήσει τό σκάφος τῆς ζωῆς μας. 'Η προσδοκία καί ὁ χειραγωγός μας δέν εἶναι κανένας ἄλλος, παρά ὁ Νεκραναστημένος, καί Παθημένος, ὁ ταπεινωμένος, ἀλλά καί δοξασμένος καί πάντοτε παρών, ὁ 'Ιησοῦς Χριστός.

Σ' αὐτόν τό Θεό, τόν Κύριο τῆς ζωῆς και τοῦ θανάτου καταφεύγουμε. Αὐτόν πού γεύτηκε τό κεντρί τοῦ πάθους. 'Ελογχεύθηκε στήν πλευρά, ξανάπλασε τήν Εὔαν, ἔγινε ὁ νέος 'Αδάμ. 'Ο Χριστός, «ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον καί ζωήν ἐγείρας ἐξ ὕπνου» ἐνίκησε τόν θάνατο ('Ύμνος Μ. Παρασκευῆς) γιά νά μᾶς χαρίσει ἀφθαρσία, ζωήν αἰώνιον καί ἀθανασίαν. Στόν Νεκραναστημένο Νυμφίο μας εὐλαβικά καί μέ ἐμπιστοσύνην ἐναποθέτουμε ἡ 'Ομογένεια τῆς Μ. Βρετανίας τή ζωή καί τό μέλλον μας. Μεταφέροντας τήν εὐχή καί τήν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχη κ.κ. Δημητρίου σ'ὅλους σας, σᾶς ἀπευθύνω τόν ἀναστάσιμο ἑόρτιο χαιρετισμό: «Χριστός 'Ανέστη» ἀδελφοί. Στόν Νεκραναστημένο Νυμφίο Χριστό ἀνήκει ἡ βασιλεία, ἡ δύναμη καί ἡ δόξα στούς αἰῶνες. 'Αμήν.

Πάσχα 1990

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
καί Μεγάλης Βρετανίας
Γρηγόριος

- Νά ἀναγωσθεῖ ἀπό ἄμβωνος
  τή Μεγάλη Παρασκευή τό βράδυ 13 'Απριλίου 1990.
- 'Η Πατριαρχική 'Απόδειξη - 'Εγκύκλιος
  νά ἀναγνωσθεῖ τό Σάββατο 14 'Απριλίου 1990
  βράδυ πρίν τόν Καλό Λόγο.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Συγκλονίζεται ἡ ψυχή μας σήμερον, Παναγιώτατε Δέσποτα, Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν Χορεία, λαέ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, ἀντικρύζουσα τόν Κύριον τῆς δόξης «ἐπί πώλου ὄνου» νά εἰσέρχηται εἰς τήν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Καί ἡ σκέψις μας οἰκειοῦται τό Μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, πού ἀρχίζει μέ τόν Εὐαγγελισμόν, συνεχίζεται εἰς τήν ταπεινήν φάτνην τῆς Βηθλεέμ καί ὁλοκληροῦται μέ τόν φρικτόν Γολγοθᾶν τοῦ Σταυροῦ, τόν Τάφον καί τήν Ἀνάστασιν. Καί ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν τό περιεχόμενον τοῦ προαιωνίου σχεδίου τοῦ Θεοῦ διά τήν σωτηρίαν τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου.

Εἰσέρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, στήν Ἱερουσαλήμ «τήν ἀποκτείνουσαν τούς Προφήτας καί λιθοβολοῦσαν τούς ἀπεσταλμένους πρός αὐτήν» (Ματθ.23,37) καί τά εὐμετάβολα εἰς αἰσθήματα πλήθη, οἱ προάγοντες καί οἱ ἀκολουθοῦντες τόν ἐπευφημοῦν μέ τό «ὡσαννά» καί τούς κλάδους τῶν φοινίκων. Αὐτοί οἱ ἴδιοι μετ' ὀλίγον χρόνον θά κραυγάσουν τό «σταύρωσον». Ἐκεῖνος, ὁ ἀναλλοίωτος Θεός τῶν αἰώνων θά χωρήσῃ εἰς τόν σκοπόν πού εἶναι ἡ διά τῆς θυσίας Του καταλλαγή.

Μέ τήν θριαμβευτικήν εἴσοδον τοῦ Κυρίου εἰς τά Ἱεροσόλυμα, τό Θεῖον δρᾶμα βαίνει πρός τό τέρμα του. Τά ῥίγη ὅμως συγκινήσεως τά ὁποῖα θά συγκλονίσουν τάς ψυχάς μας καθ' ὅλην τήν πρό ἡμῶν διανοιγομένην Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα τῶν σεπτῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, ἡ ἐν συντριβῇ καρδίας καί ἄκρᾳ ταπεινώσει λατρευτική βίωσίς μας τῆς πορείας Του πρός τό Πάθος, τόν Ἅδην, καί τήν τριήμερον ἐκ νεκρῶν ἔγερσιν ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς μίαν εὐκαιρίαν καί μίαν ψυχικήν ἐπιταγήν καταλλαγῆς καί συγγνώμης πρός τε τόν Θεόν, ἀλλά καί πρός τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς, ἵνα «κεκαθαρμέναις διανοίαις συμπορευθῶμεν τῷ Κυρίῳ καί συσταυρωθῶμεν καί νεκρωθῶμεν δι' Αὐτόν», «ἵνα καί συζήσωμεν Αὐτῷ» διά νά καταξιωθῶμεν νά ἀκούσωμεν ὅτι τήν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ τοῦ Πάθους θά διαδεχθῇ ἡ εἰς οὐρανούς ἀνύψωσις καί ἡ συνανύψωσις τῶν πιστῶν πρός τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐάν παρακολουθήσωμεν τήν ἱστορίαν τῶν πολιτισμῶν τῆς πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐποχῆς, θά διαπιστώσωμεν τό ποῦ καταντᾷ ὁ ἄνθρωπος ὅταν θελήσῃ νά ἀπομακρυνθῇ ἀπό τόν Θεόν, νά χειραφετηθῇ. Τόν βλέπομεν νά νομίζῃ ὅτι εἶναι ἱκανός μόνος του νά δημιουργήσῃ παραδείσους, νά ὑψώνῃ πύργους τῆς Βαβέλ πού θά φθάνουν εἰς τόν οὐρανόν, νά ἐπιδιώκῃ νά γίνῃ ὁ ἴδιος Θεός. Μία ὅμως εἶναι ἡ ἀλήθεια· ὅταν ἀπουσιάζῃ ὁ Θεός, τήν θέσιν Του χωρίς ἀμφιβολία τήν καταλαμβάνει ὁ διάβολος. Καί τό κακόν, τό ὁποῖον ἀσυναίσθητα κατευθύνει τήν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα, τήν ἀνθρωπίνην ἠθικήν· δέν ὁδηγεῖ πρός τήν κορυφήν τῆ θεώσεως, ἀλλά πρός τό βάραθρον τῆς ἀποκτηνώσεως. Ἡ ἀνεξαρτησία ἀπό τόν Θεόν δέν σημαίνει ἐλευθερίαν, ἀλλά ὑποδούλωσιν εἰς τάς δυνάμεις τοῦ κακοῦ, ἀφανισμόν. Εἶναι γνωστόν ποῦ ὡδήγησε ὁ ἠθικός ἐκτροχιασμός τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἡ ἠθική σῆψις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ πλασθέντος κατ' εἰκόνα Θεοῦ.

Μέ παράπονον παρατηρεῖ ὁ προφήτης Ὠσηέ «... οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδ ἔλεος, οὐδέ ἐπίγνωσις Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς· ἀρά καί ψεῦδος καί φόνος καί κλοπή καί μοιχεία κέχυται ἐπί τῆς γῆς καί αἵματα ἐφ'αἵμασιν μίσγουσιν. Διά τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καί σμικρυνθήσεται σύν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σύν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καί σύν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς καί σύν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καί οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν, ὅπως μηδείς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς» (4,1-4). Πόσον ζωντανή εἶναι πράγματι ἡ παρουσίασις τοῦ καταντήματος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ὁ λογισμός σκοτίζεται, ὁ ἴδιος δέ παραδίδεται εἰς πάθη ἀτιμίας ὅταν εὑρεθῇ μακράν τοῦ Θεοῦ; Ἀλλά μήπως ἀπέχει ἡ εἰκών τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπό αὐτήν τῆς ἰδικῆς μας, κατά τήν ὁποίαν ὅλη ἡ φύσις πάσχει ἀπό τήν ἀποστασίαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεόν;

Ὁ Θεός ὅμως ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ εὐσπλαχνίᾳ πρός τόν ἄνθρωπον, πρός τόν πεπτωκότα ἄνθρωπον προσφέρει τό πᾶν, προκειμένου νά τόν σώσῃ καί φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νά προσφέρῃ τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ ὡς «λύτρον ἀντί πολλῶν» (Ματθ. 20,28). Ὁ «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων» Χριστός παίρνει τήν μορφήν τοῦ ἀνθρώπου καί γίνεται ὑπήκοος «μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2,8), ὑποδεικνύων συγχρόνως εἰς τόν ἄνθρωπον τήν ὁδόν τῆς ταπεινώσεως, τῆς ὑπακοῆς καί τῆς θυσίας ὡς μοναδικήν ὁδόν ἀνορθώσεως καί σωτηρίας.

Ὁ Πανάγαθος Θεός διά τῆς σωτηριώδους Του οἰκονομίας ἀποκαθιστών τόν ἄνθρωπον δέν ἀνέτρεψε τήν ἀδέκαστον δικαιοσύνην Του, ἀλλ' ἱκανοποίησε πρῶτον τήν θείαν δικαιοσύνην μέ τήν φιλάνθρωπον συγκατάβασιν καί τό πάθος Του· καί ἀκολούθως ἐδόξασε μέ τήν παντοδυναμίαν καί τήν ἀγάπην Του τόν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δικαίως πλέον ἀπέκτησε τήν ἐλευθερίαν ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου. «Αὕτη γάρ ἀρίστη τάξις, προηγεῖσθαι τήν δικαιοσύνην τῆς δυνάμεως, καί τοῦτο θείας ὡς ἀληθῶς καί ἀγαθῆς δεσποτείας ἀλλ' οὐ τυραννίδος ἔργον, τῇ δικαιοσύνῃ τήν δύναμιν ἕπεσθαι» λέγει ὁ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν θεολόγων τῆς Ἐκκλησίας μας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς (Ὁμιλία 16, PG 151, 189 Ι). Ἡ τυραννική ἐξουσία ὑποτάσσει τήν δικαιοσύνην εἰς τήν δύναμιν, ἐνῷ ἡ ἐξουσία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐξουσία τοῦ ἀγαθοῦ, θέτει πρῶτον τήν δικαιοσύνην καί ἀκολούθως τήν δύναμιν.

Αἱ νέαι ἀνακατάξεις εἰς τάς χώρας τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ καταδεικνύουν ὅτι μέ τήν ἐλπίδα πρός τόν Θεόν, τήν ὑπακοήν καί τήν ὑπομονή νικῶνται ἀκόμη καί αἱ ἰσχυραί δυνάμεις πού ἐπί ἔτη μακρά κατεδυνάστευον τούς λαούς ἐκείνους. Αἱ αὐταρχικαί διοικήσεις, αἱ καταπιέσεις, τά μίση, αἱ ἔχθραι καί τά τοιαῦτα ἔρχονται καί παρέρχονται. Ἀρκεῖ νά μή κλονίζεται ἡ πίστις μας καί ἡ προσδοκία μας πρός τόν Θεόν.

Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον καί δέν μετεμελήθη διά τήν ἐλευθερίαν πού τοῦ ἐχάρισε «ἀμεταμέλητα γάρ τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ» λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος (Ρωμ.11,25). Αὐτήν τήν ἐλευθερίαν του ὁ ἄνθωπος δέν τήν ἐξεμεταλλεύθη ἐπαρκῶς καί ὑπέπεσεν εἰς ἁμαρτήματα καί ἀτοπήματα. Δι' αὐτήν ἦλθεν ἐπί τῆς γῆς ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας καί νά μᾶς σώσῃ καί νά μᾶς ἀνυψώσῃ ἀπό τό βάραθρον τῆς πτώσεως, εἰς τά ὕψη τῆς θεώσεως.

Ἀδελφοί μου,

Διά τοῦ Σταυροῦ ἐδόθη ἡ μάχη τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ πρός τό πονηρόν, τό ὁποῖον ἐπεθύμει νά διατηρήσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τήν παράνομον πρός αὐτόν σύζευξίν του. Φέρων τόν ἀκάνθινον στέφανον ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας ἔρχεται ἀπό τῆς ἑσπέρας τῆς σήμερον ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός πορευόμενος πρός τό ἑκούσιον πάθος, πρός τόν Σταυρόν «ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας» θά ἀκούσωμεν κατά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Πέμπτην νά ψάλλῃ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ πορεία Του ὅμως πρός τό πάθος εἶναι πορεία πρός τήν ἀνάστασιν καί τήν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνρθρώπου πρός τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τούς κόλπους τοῦ ἐλεήμονος ἐξ υἱοθεσίας πατρός Του, τοῦ Θεοῦ.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν κατά τήν ὁποίαν ἐπιχειρεῖται ἐκ νέου ἡ ἀποκοπή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεόν. Δέν πρέπει νά ἀναμένωμεν νέαν θείαν ἐπέμβασιν, διότι ἀπό τῆς συνάψεως τοῦ γάμου Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας ἡ ἐπέμβασις αὐτή γίνεται διαρκῶς. Τό ὕδωρ καί τό αἷμα τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἀπό τά ὁποῖα ἀνεπλάσθη ἡ νέα νύμφη, ἡ Ἐκκλησία, τά προσφέρουν οἱ ἱερεῖς εἰς ὅλους μέ τά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Πρός τοῦτο χρειάζεται νά διατηρῶμεν συνεχῶς λευκόν καί ἀκηλίδωτον τόν χιτῶνα τῆς ψυχῆς μας, τόν ὁποῖον ὡς φωτεινόν περιβόλαιον ἐνδυόμεθα διά τοῦ βαπτίσματος. Μόνον ἔτσι θά δυνηθῶμεν νά εἰσέλθωμεν τελικῶς εἰς τόν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ, νά ὁριστικοποιήσωμεν τόν δεσμόν μας πρός Αὐτόν.

Ἐξαιτούμενοι τήν θεϊκήν βοήθειαν διά νά τό ἐπιτύχωμεν, ἄς ἀναπέμψωμεν τόν ὕμνον τοῦ σεπτοῦ ὑμνογράφου, πού ὡς θυμίαμα πόθου μυστικοῦ πρός σωτηρίαν ἐπί αἰῶνας ψάλλει ἡ Ἐκκλησία κατά τάς ἀπαρχάς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τῶν Παθῶν: «Τόν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. Λάμπρυνόν μου τήν στολήν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καί σῶσον με».

Γένοιτο.

Διάκονος Ἀπόστολος Δ. Δανιηλίδης,
Ὑπογραμματεύς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Ἐξεφωνήθη ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐν Φαναρίῳ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων (8.4.1990), ἐν Παριαρχικῇ καί Συνοδικῇ Χοροστασίᾳ.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΕΣ - ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παρουσίας στό Λονδῖνο τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας τῆς Κύπρου Δρα Ἀνδρέα Φιλίππου γιά νά μιλήσει στόν Παγκοινοτικό Ἐθνικό Ἑορτασμό τῆς 25ης Μαρτίου 1821 καί τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955, τό Κ.Ε.Σ. ὀργάνωσε συνάντηση μαζί του στή Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ συνάντηση, στήν ὁποία παρευρίσκετο ὁ Ὕπατος Ἁρμοστής τῆς Κύπρου στό Λονδῖνο κ. Τάσος Παναγίδης καί ὁ συνοδεύων τόν Ὑπουργό Γενικός Ἐπιθεωρητής Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης Κύπρου Δρ. Ἀνδρέας Καραγιώργης, πραγματοποιήθηκε τήν Τρίτη, 27 Μαρτίου 1990 μεταξύ τῶν ὡρῶν 12 - 2 μ.μ. Σ' αὐτήν παρίσταντο, πλήν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Γρηγορίου, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος καί Νύσσης κ. Ἐλευθέριος, ἡ σύζυγος τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἀθηνᾶ Φιλίππου, οἱ Σύμβουλοι Ἐκπαίδευσης στό Λονδῖνο τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Κύπρου κ.κ. Μενέλαος Ντάφλος καί Παῦλος Ἰωαννίδης καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τοῦ Κ.Ε.Σ. τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἀφοῦ καλωσόρισε τόν Ὑπουργό καί τόν εὐχαρίστησε πού γιά δεύτερη φορά μέσα σέ 15 μῆνες ἐπισκέπτεται τό Λονδῖνο κι ἐπιλαμβάνεται τῶν Ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων τῆς Ὁμογένειας, προέβη ἀκολούθως σέ μιά ἀναλυτική ἔκθεση τῶν ἀπασχολούντων τήν Ὁμογένεια τριῶν βασικῶν προβλημάτων Ἐκπαίδευσης τῶν Παιδιῶν καί τῆς Νεολαίας μας:

Τῆς δημιουργίας ἐπιμορφωτικοῦ φροντιστηρίου γιά τούς μή προσοντούχους δασκάλους τῶν παροικιακῶν μας σχολείων, τῆς ἑνοποίησης τῶν δύο Ἐκπαιδευτικῶν Ἀποστολῶν Ἑλλάδος καί Κύπρου καί τοῦ Κοινοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Φορέα.

Στήν ἀπάντησή του, ὁ Ὑπουργός ἀνακοίνωσε ὅτι εἶχε τήν ἔγκριση τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Βασιλείου ν' ἀναγγείλει ἐπίσημα ὅτι τό Ἐπιμορφωτικό φροντιστήριο θ' ἀρχίσει νά λειτουργεῖ ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1990 καί ὅτι ἀνώτατος λειτουργός τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Κύπρου, σέ συνεννόηση καί μέ τούς Ἐκπαιδευτικούς φορεῖς τῆς Ὁμογένειας, θά προετοιμάσει καί θά κοινοποιήσει τίς λεπτομέρειες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου αὐτοῦ. Ὁ παριστάμενος μάλιστα Δρ. Καραγιώργης παρέδωσε στό ΚΕΣ γραπτό προσχέδιο γιά τή λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου, ἀνάλογο μέ ἐκεῖνο πού εἶχε ἤδη ὑποβληθεῖ ἀπό τό ΚΕΣ τό Νοέμβριο 1988 στή συνάντησή του μέ τόν Δρα Φιλίππου στήν Ἀρχιεπισκοπή.

Ἀνάγγειλε ἐπίσης ὁ Ὑπουργός τήν ἀπόφαση τῆς Κυπριακῆς Κυβέρνησης γιά παροχή πέντε ὑποτροφιῶν σέ νέους καί νέες τῆς Ὁμογένειας μέ τ' ἀνάλογα προσόντα γιά φοίτηση στήν Παιδαγωγική Ἀκαδημία Κύπρου, ἀλλά ὑπό τόν ὅρο ὅτι οἱ νέοι αὐτοί θά ἐπιστρέψουν μετά τή συμπλήρωση τῶν σπουδῶν τους γιά νά ὑπηρετήσουν στά Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας. Ἡ ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων σπουδαστῶν θά γίνεται ἀπό Ἐπιτροπή, προεδρευομένη, ὅπως δήλωσε ὁ Ὑπουργός, ἀπό τόν Ὕπατο Ἁρμοστή, στήν ὁποία θά μετέχουν καί ἐκπρόσωποι τῶν Ὁμογενειακῶν φορέων Ἐκπαίδευσης.

Μετά τή σύσκεψη παρετέθη Γεῦμα στήν Ἀρχιεπισκοπή πρός τιμή τοῦ Ὑπουργοῦ καί τῆς συνοδείας του, στό ὁποῖο παρεκάθησαν καί ὅλοι οἱ σύνεδροι.
Λονδῖνο 27/3/1990

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ Δρα Α. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἐξοχώτατε καί ἀγαπητέ κ. Ὑπουργέ,

Γιά δεύτερη φορά, ἐντός 15μήνου ἀπό τοῦ Νοεμβρίου 1988, σᾶς καλωσορίζουμε μέ πολλή χαρά στό οἴκημα αὐτό τῆς Ὁμογένειας, στό Μέγαρο τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς.

Συμπληροῦται ἐπίσης σέ λίγες μέρες μιά διετία ἀφότου τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο μέ ἀνέδειξε στόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνο τῶν Θυατείρων γιά νά ποιμάνω τόν Ἑλληνορθόδοξο Λαό μας πού ζεῖ καί προοδεύει στό Ἡνωμένο Βασίλειο.

Ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀνάληψης τῆς νέας μου διακονίας, ἕνα ἀπό τά πρωταρχικά μου μελήματα ὑπῆρξε ἡ ἐκπαίδευση καί ἡ ἐν γένει Ἑλληνοχριστιανική διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν καί τῆς Νεολαίας μας τῆς δεύτερης καί τρίτης γενεᾶς τῆς Ὁμογένειας Μ. Βρετανίας. Κατ' ἐπανάληψη μάλιστα ἔχω τονίσει - καί γραπτῶς καί προφορικῶς - τή σπουδαιότητα ὅπως ὑπάρχει στενή καί ἑνοποιημένη συνεργασία καί συναντίληψη τῶν Ὑπουργείων Παιδείας Ἑλλάδας καί Κύπρου στό νευραλγικό θέμα τῆς προσφορᾶς τῆς Πατρίδος γιά τίς πολλαπλές ἀνάγκες τῶν Ἀποδήμων τέκνων της.

Γι' αὐτό ἀμέσως, καί συγκεκριμένα ἀπό τόν Αὔγουστο τοῦ 1988, ἀπευθύνθηκα γραπτῶς πρός τά δύο Ὑπουργεῖα καί, ἀφοῦ κατέγραψα περιληπτικά τά ὑπάρχοντα προβλήματα, εἰσηγήθηκα αφ' ἑνός μιά σειρά πρακτικῶν βραχυπροθέσμων μέτρων γιά τήν ἀντιμετώπισή τους. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὑπέβαλα καί ἕτερα μακροπρόθεσμα σχέδια γιά τή θεμελίωση, τήν ἐπάνδρωση καί τήν ὀρθολογιστική ἀξιοποίηση ἑνός ἄρτιου καί ἄριστα ὀργανωμένου Ἐκπαιδευτικοῦ Οἰκοδομήματος.

Ἐπιπρόσθετα, καί ὡς συνέχεια τῶν ἐπιστολῶν μου, τό ΚΕΣ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπέβαλε πρός τήν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, μέ παράλληλη κοινοποίηση πρός τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων τῆς Ἑλλάδος, ἕναν ἀναλυτικώτερο πίνακα προβλημάτων καί εἰσηγήσεων, τίς ὁποῖες καί ἀνέλυσε κατά τή διάρκεια τοῦ Γεύματος Ἐργασίας πού εἴχαμε μαζί σας τό Νοέμβριο 1988.

Ἐνδείκνυται συνεπῶς ὅπως ἡ παροῦσα ἐπίσκεψή σας στή Μ. Βρετανία, οἱ διάφορες ἐπαφές πού εἴχατε μέ Ὀργανώσεις τῆς Ὁμογένειας καί ἡ συμμετοχή σας στή σημερινή συνάντηση μέ τά μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΕΣ, τοποθετηθοῦν σέ μιά καινούργια βάση ὄχι μόνο μελέτης τους, ἀλλά καί γιά τή λήψη συγκεκριμένων θετικῶν ἀποφάσεων. Ὄχι δηλαδή πιά ἐπισήμανση καί προβληματισμός. Αὐτά τά ἔχουμε ἤδη κάνει. Ἀλλά νά κάνουμε ἕναν ἀπολογισμό τοῦ τί ἔγινε ἤ δέν ἔγινε καί νά προσδιορίσουμε τά ὁποιαδήποτε ἐμπόδια πού πιθανόν νά συνέτειναν στή μή ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν καί τῶν στόχων, γιά τούς ὁποίους ὅλοι μας συμφωνοῦμε ἀλλά γιά τόν ἕναν ἤ τόν ἄλλο λόγο μᾶς διαφεύγει ἡ πραγματοποίησή τους.

Θά ἤθελα λοιπόν να κάνω μιά περιεκτική ἀναφορά στά ἀκόλουθα θέματα πού ἔχουμε συζητήσει μέχρι σήμερα, ἐκφράζοντας παράλληλα τήν ἐκτίμηση, τήν ἀξιολόγηση καί τήν τυχόν κριτική μας ἀπό τή σκοπιά ὄχι μόνο τοῦ ΚΕΣ, ἀλλά καί τῆς Ὁμογένειας στήν ὁλότητά της, γιά τό τί ἔχει ἤ δέν ἔχει ἐπιτευχθεῖ μέχρι σήμερα.

1. ΚΟΙΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

Δυστυχῶς δέν ἔχει ἐπιτευχθεῖ καμμιά οὐσιαστική πρόοδος στόν τομέα αὐτό παρόλο πού ἐμεῖς τουλάχιστον εἴχαμε ὑποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις καί λύσεις. Ἡ ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν μας γιά τή δημιουργία Κοινοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Φορέα ὀφείλεται, κατά τή γνώμη μας, στό ὅτι τά δύο Ὑπουργεῖα δέν ἔχουν ξεκαθαρίσει πλήρως τίς θέσεις τους πάνω στό θέμα αὐτό. Ἡ ἐκκρεμότητα δέ πού ἐπικρατεῖ δημιουργεῖ ἕνα ἄλλοθι γιά τήν ἀπραξία μας σέ διάφορους ἄλλους τομεῖς, ὅπου θά μπορούσαμε ὁπωσδήποτε νά σημειώσουμε κάποια πρόοδο ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ὕπαρξη ἤ ὄχι τοῦ Κοινοῦ αὐτοῦ Φορέα. Ἡ ὕπαρξη του θά συμβάλει - ἀλλά ὄχι κατ' ἀποκλειστικότητα - στήν ἐπιτυχία τῶν στόχων μας, ὅπως θ' ἀναφέρω κατωτέρω.

Ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε κι ἐπιδιώκουμε (καί τό ἀποδείξαμε ἔμπρακτα) ὅπως οἱ Ἐκπαιδευτικοί Φορεῖς τῆς Ὁμογένειας καταλήξουν σέ κάποιο γενικά ἀποδεκτό προσχέδιο γιά τόν Κοινό φορέα. Ἐπαναλαμβάνουμε ὅμως καί τονίζουμε πώς ἡ δημιουργία του, γιά νά εἶναι βιώσιμη, θά πρέπει νά διασφαλίζει τόν πατροπαράδο ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στά Ἐκπαιδευτικά θέματα τῶν Ἀποδήμων. Ὀφείλουμε συνεπῶς νά μεριμνήσουμε ὥστε στήν ὀργανωτική δομή τοῦ Φορέα ἡ Ἐκκλησία νά μή συμμετέχει μέ ὑποβαθμισμένο τό ρόλο καί τήν ἀποστολή της.

2. ΙΔΡΥΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ:

Ἐπιπρόσθετα πρός τίς σχετικές εἰσηγήσεις μας τοῦ Νοεμβρίου 1988, ὑπεβάλαμε ἀργότερα συμπληρωματικό

προσχέδιο γιά τήν ἵδρυση καί τή λειτουργία ἑνός Ἐπιμορφωτικοῦ Φροντιστηρίου γιά μή προσοντούχους δασκάλους τῶν σχολείων τῆς Ὁμογένειας. Προσφέραμε ὡσαύτως καί τόν ἀπαιτούμενο διδακτικό χῶρο στό κτιριακό συγκρότημα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Παναγίας Βορείου Λονδίνου. Ἔχουμε ἐπίσης εἰσέλθει σέ ἐποικοδομητικό διάλογο γιά τό θέμα αὐτό μέ τούς Ἐκπαιδευτικούς Συμβούλους Ἑλλάδας καί Κύπρου καί μέ τούς ἄλλους Ἐκπαιδευτικούς Φορεῖς τῆς Ὁμογένειας.

Γνωρίζουμε ὅτι καί ὁ Προϊστάμενος τῆς Κυπριακῆς Ἀποστολῆς κ. Παῦλος Ἰωαννίδης ἔχει ἤδη ὑποβάλει ἕνα σχετικό προσχέδιο πρός τό Ὑπουργεῖο Παιδείας Κύπρου γιά τή δημιουργία ἑνός τέτοιου Φροντιστηρίου. Τό προσχέδιο αὐτό, τόσο στό γενικό του πλαίσιο, ὅσο καί σέ ἀρκετές λεπτομέρειες, συμφωνεῖ ἀπόλυτα μέ τίς δικές μας εἰσηγήσεις. Γι' αὐτό καί μέ πρωτοβουλία μας πραγματοποιήθηκε πρόσφατα μιά ἐνημερωτική συνάντηση στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μέ τόν κ. Ἰωαννίδη ὅπου ἐξετάσαμε καί διατυπώσαμε γραπτῶς σέ προσχέδιο ὅσα κοινά σημεῖα ὑπάρχουν στίς γενόμενες μέχρι σήμερα εἰσηγήσεις. Τό κοινό αὐτό προσχέδιο παρατίθεται κατωτέρω μέ τήν πεποίθηση ὅτι - σ' αὐτό τουλάχιστον τό στάδιο - ἱκανοποιεῖ τό διορισμό μιᾶς ἐπίσημης ειδικῆς Ὑποεπιτροπῆς γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ στόχου δημιουργίας τοῦ Φροντιστηρίου. Παραλείπω κάθε ἀναφορά μου στή σοβαρότητα καί τό ἐπεῖγον τοῦ ὅλου θέματος, γιατί αὐτά τά ἔχουμε ἤδη διεξέλθει ἐξαντλητικά , οἱ δέ ἀπόψεις ὅλων μας συγκλίνουν ὡς πρός τήν ἀνάγκη καί τά προκύπτοντα πρακτικά ὀφέλη γιά τή δημιουργία τοῦ Φροντιστηρίου αὐτοῦ τό ταχύτερο δυνατό.

Ἁπλῶς σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι, ὅπως εἴχαμε ἀρχικά εἰσηγηθεῖ, ἡ δέ εἰσήγησή μας ἐκείνη εἶχε γίνει, κατ' ἀρχήν ἀποδεκτή, τό Φροντιστήριο θά ἔπρεπε νά εἶχε λειτουργήσει ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 1989. Ἄς καταβληθοῦν λοιπόν συντονισμένες προσπάθειες ὅπως τοῦτο λειτουργήσει τουλάχιστον ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 1990.

Συμπληρωματικά πάντως σᾶς ἀναφέρουμε ὅτι ἐπί τοῦ θέματος τούτου εἴχαμε ἀπευθυνθεῖ καί πρός τό Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο καί ἀπέσπασε ἐδῶ τόν Καθηγητή τῶν Παιδαγωγικῶν στήν Παιδαγωγική Ἀκαδημία Ἰωαννίνων κ. Σωτήριον Ι. Θανόπουλο γιά ν' ἀναλάβει καθήκοντα στό Φροντιστήριο αὐτό.

Ὑπενθυμίζουμε ἐπίσης ὅτι, σέ δημοσιογραφικές δηλώσεις σας στό τέλος τῆς ἐπίσκεψής σας ἐδῶ τό 1988, εἴχατε εἰσηγηθεῖ τή διευθέτηση ειδικῶν σεμιναρίων στήν Κύπρο γιά τούς ἀπασχολούμενους στά Ἑλληνικά Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας μή προσοντούχους Ὡρομισθίους δασκάλους. Ἡ λύση ὅμως αὐτή, παρ' ὅλη τήν ἑλκυστικότητά της, μόνο σάν ἐπέκταση τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐδῶ Ἐκπαιδευτικοῦ Φροντιστηρίου μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ, ἐπειδή δέν εἶναι καθόλου πρακτικό νά ξεσηκώνονται οἱ ὡρομίσθιοι ἀπό τά σπίτια καί τίς ἄλλες δουλειές τους καί νά μεταβαίνουν στήν Κύπρο γιά Παιδαγωγική Ἐκπαίδευση. Δέν πρέπει ἄλλωστε νά ξεχνᾶμε ὅτι οἱ ὡρομίσθιοι - πλήν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων - ἔχουν τή διδασκαλία στά Σχολεῖα μας μᾶλλον σάν πάρεργο, ἡ δέ κύριά τους μισθωτή ἀπασχόληση εἶναι ἀλλοῦ. Οὔτε ὅμως καί τά Σχολεῖα μας - πλήν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων - ἔχουν τή δυνατότητα νά τούς ἀπασχολήσουν ἐπί μονίμου βάσεως μέ πλῆρες ὡράριο ἐργασίας.

3. Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΚΑΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τό οὐσιῶδες αὐτό πρόβλημα ἐνδείκνυται ὅπως ἀποτελέσει ἕνα ἀπό τούς βασικώτερους στόχους μας. Δέν θά ἦταν ἴσως ὑπερβολή ἄν τονίζαμε ὅτι ἀπό τήν ὕπαρξη στήν Ἀγγλία δύο Ἐκπαιδευτικῶν Ἀποστολῶν ξεκινοῦν ὅλα τά κακά τῆς διχασμένης ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας στήν Ὁμογένεια. Ἀντίθετα, ἡ δημιουργία μιᾶς Ἑνοποιημένης Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς θά συμβάλει στήν ἐπίλυση - ἐκτός ἀπό τοῦ καθαρά οἰκονομικοῦ - καί ἄλλων βασικῶν προβλημάτων στήν Ὁμογενειακή Ἐκπαίδευση, ὅπως εἶναι γιά παράδειγμα τό ἀκανθῶδες καί χρόνιο πρόβλημα τῶν σχολικῶν βιβλίων καί ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν βοηθημάτων, ἀλλά καί τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράματος, γιά τό ὁποῖο θά μποροῦσε κανείς νά πεῖ καί νά γράψει πολλά. Ἀρκοῦμαι ν' ἀναφέρω ὅτι τήν περασμένη ἑβδομάδα ὁ Προϊστάμενος Ἐπιθεωρητής τῆς ἐνταῦθα Κυπριακῆς ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς κ. Π. Ἰωαννίδης εἶχε τήν καλωσύνη νά μᾶς ἀποστείλει ἕνα τέτοιο πολυγραφημένο Ἀναλυτικό Πρόγραμμα, κι αὐτό εἶναι μιά πολύ καλή ἀρχή καί τόν συγχαίρουμε. Ἐνῶ ὅμως τό Πρόγραμμα αὐτό τιτλοφορεῖται «Ἀναλυτικό Πρόγραμμα τῶν Ἑλληνικῶν Παροικιακῶν Σχολείων», στήν «Εἰσαγωγή» του καί σέ συνέχεια σέ πολλά ἄλλα σημεῖα του, τονίζεται κατηγορηματικά ὅτι: «Τό Ἀναλυτικό Πρόγραμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Παροικιακοῦ Σχολείου βασίζεται πάνω στό Ἀναλυτικό πρόγραμμα τῶν Σχολείων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης τῆς Κύπρου». Αὐτό μᾶς ἀνησυχεῖ γιατί φοβούμαστε πώς καί πάλι ξεκινοῦμε ξεχωριστά καί διχασμένα γιά νά βρεθοῦμε σέ λίγο πρό νέων τετελεσμένων γεγονότων τά ὁποῖα θά κάμουν τήν ποθητή ἑνοποίηση τῆς Ἐκπαιδευτικῆς προσφορᾶς τῶν δύο Ὑπουργείων πιό δύσκολη. Καί τό χειρότερο θά διαιωνίσουμε ἔτσι τή βλάβη πού προξενεῖται μέ τήν ὕπαρξη δύο διαφορετικῶν ἀναλυτικῶν Προγραμμάτων - τό ἕνα τῆς Κυπριακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς καί τό ἄλλο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς.

Γι' αὐτό καί στό θέμα τοῦτο εἰσηγούμαστε τή σύσταση μιᾶς Ἐπίσημης Κοινῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς μέ τούς δύο Συμβούλους ἤ ἀντιπροσώπους των καί μέ ὡρομίσθιους καί ἄλλους Ἐκπαιδευτικούς πού ἐργάζονται στά σχολεῖα μας, γιά τήν προετοιμασία καί τήν ὑποβολή Κοινοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος.

4. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΕΣ:

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπίσκεψής σας θά ἤθελα νά ἀναφέρω καί μιά σειρά δραστηριοτήτων τοῦ Κ.Ε.Σ. πού ἔχει ἀναπτύξει ἐπιπρόσθετα μέ τά καθαρῶς ἐκπαιδευτικά θέματα πού σχετίζονται μέ τή συντήρηση καί τήν κανονική λειτουργία τῶν σχολείων μας.

(α) ΙΔΡΥΣΗ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ειδική Ὑποεπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπό τή Μαρία Φαφαλιοῦ, τήν Εὔη Καλοδίκη καί τή Σύλβια Χριστοδούλου, ἵδρυσε καί ὀργάνωσε δανειστικό τμῆμα μέ Ἑλληνικά βιβλία, μαγνητοταινίες καί βιντεοκασέττες. Τό τμῆμα αὐτό λειτουργεῖ κανονικῶς καί μέ ἐπιτυχία σέ αἴθουσα, πού παραχώρησε στό ΚΕΣ ἡ Κοινότητα Ἀποστόλου Βαρνάβα Wood Green.

(β) ΙΔΡΥΣΗ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἱδρύθηκε Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἡ ὁποία στεγάζεται στήν Κοινότητα Ἀπ. Βαρνάβα, μέ διευθυντή τόν μουσικοδιδάσκαλο καί ἱερέα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς π. Ἰωσήφ Παλιούρα.

(γ) ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἱδρύθηκε Κατηχητική Σχολή πού στεγάζεται στήν Κοινότητα Παναγίας Camberwell. Διευθυντής τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τελμησσοῦ Χριστοφόρος.

(δ) ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΓΝΗΤΟΤΑΙΝΙΩΝ

Ἀπό τή χορωδία τοῦ ΚΕΣ καί ὑπό τή διεύθυνση τοῦ πατρός Ἰωσήφ Παλιούρα ἐκδόθηκαν καί κυκλοφόρησαν δυό μαγνητοταινίες, ἡ πρώτη μέ Χριστουγεννιάτικα καί ἡ δεύτερη μέ Ἐθνικά Τραγούδια.

(ε) ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Μέσα στά πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων του, τό ΚΕΣ ὀργάνωσε, γιά δεύτερη κατά συνέχεια χρονιά, δεκαπενθήμερους Ἑορτασμούς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Τό 1989 ὁμι-λητής ἦταν ὁ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Νικόλαος Μπρατσιώτης, ἐνῶ φέτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Καθηγητής ἐπίσης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Γαλίτης.

Σέ συνεργασία ἐπίσης μέ τούς δύο Ἐκπαιδευτικούς Συμβούλους ἔχουμε προετοιμάσει καί κυκλοφορήσει στά σχολεῖα ειδικό ὑλικό γιά τή ζωή καί τό ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

(στ) ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ὁ Ἱερατικός Σύνδεσμος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, σέ συνεργασία μέ τό ΚΕΣ, προσεκάλεσε τόν Καθηγητή κ. Μπρατσιώτη, ὁ ὁποῖος ἔδωσε σειρά μαθημάτων καί διαλέξεων πού διάρκεσαν 15 μέρες. Μία ἀπό αὐτές τίς διαλέξεις του ἦταν ἀποκλειστικά γιά τούς Ἐκπαιδευτικούς πού διδάσκουν στά Σχολεῖα τῆς Ὁμογένειας.

(ζ) Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Μέ πρωτοβουλία τοῦ ΚΕΣ δημιουργήθηκε μιά εὐρύτερη 'Επιτροπή γιά τή μελέτη τοῦ θέματος εἰσαγωγῆς τῆς 'Ελληνικῆς στά 'Αγγλικά Σχολεῖα. 'Ως γνωστό, ἡ 'Αγγλική Κυβέρνηση εἶναι ὑποχρεωμένη, λόγῳ ΕΟΚ, νά εἰσαγάγει ἐπίσημα στά 'Αγγλικά Σχολεῖα μιά ξένη Εὐρωπαϊκή Γλῶσσα. Ἤδη σᾶς ἔχουμε ἐνημερώσει ἀναλυτικά γιά τήν ἐργασία πού ἔγινε στόν τομέα αὐτό μέ τή συνεργασία τῶν 'Εκπαιδευτικῶν 'Αποστολῶν καί ὁμάδας ἀπό προσωπικότητες τοῦ ὁμογενειακοῦ πνευματικοῦ κόσμου. 'Υποβλήθηκαν ἤδη σχετικά ἔγγραφα πρός τό 'Υπουργεῖο Παιδείας τῆς 'Αγγλίας, ἀλλά παραμένει νά ὑποβληθεῖ παράλληλο ἔγγραφο σχετικά μέ τή διδαχή τῆς 'Ελληνικῆς σάν Μητρικῆς Γλώσσας σέ σχολεῖα ὅπου φοιτοῦν δικά μας παιδιά. Γιά τό τελευταῖο, ὁποιαδήποτε συμπαράσταση ἀπό τήν Κύπρο καί τήν 'Ελλάδα θά βοηθήσει καί θά ἐπιταχύνει τό ἔργο μας.

(η) ΙΔΡΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Σ

Τό ΚΕΣ ἵδρυσε εἰδικό ταμεῖο καί ἐπιχορηγεῖ ὁρισμένα μικρά σχολεῖα μας σέ ἀπομεμακρυσμένες περιοχές, εἴτε ἀποστέλλοντας τούς Δασκάλους ἀπό τό Λονδῖνο εἴτε παρέχοντας χρηματική ἐνίσχυση γιά τήν πρόσληψη διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἀπό τίς ἴδιες τίς Κοινότητες. Ἔτσι ἀποστέλλονται ἕξι Δάσκαλοί μας σέ ἕξι διαφορετικά σχολεῖα μέ συνολικά ἔξοδα £900 μηνιαίως, ἐκτός τῶν χιλίων λιρῶν πού δώσαμε σέ δύο ἄλλες Κοινότητες.

(θ) ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἕνα ἀπό τά κυριώτερα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ 'Ομογένεια εἶναι τό θέμα τῆς Νεολαίας μας. Ἄν δέν μπορέσουμε νά κρατήσουμε τούς νέους μας μέσα στούς κόλπους τῆς 'Εκκλησίας καί τῆς Παροικίας, τότε οἱ ἀγῶνες πού καταβάλλουμε πᾶνε χαμένοι. Γι' αὐτό καί τό ΚΕΣ ἔχει δημιουργήσει τμῆμα Νεολαίας κι ἔχει διορίσει ὑπεύθυνο πρόσωπο πού θά ἐπιλαμβάνεται, σέ ἄμεση συνεννόηση μαζί μας, τά διάφορα σχετικά προβλήματα.

(ι) ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΓΡΑΦΕΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ὅλα αὐτά ὅμως, ἀλλά καί πλῆθος ἄλλες δραστηριότητες, ἀπαιτοῦν τούς κατάλληλους χώρους. Οἱ ὑπάρχοντες δέν ἐπαρκοῦν. Γι' αὐτό καί ἡ 'Αρχιεπισκοπή διαρρυθμίζει - μέ τεράστια ἔξοδα - τά ὑπόγειά της, τά ὁποῖα θά τεθοῦν στή διάθεση τοῦ ΚΕΣ ὥστε νά δύναται πιό ἄνετα νά ὑλοποιεῖ τούς στόχους του, νά προγραμματίζει καί νά ἐξυπηρετεῖ ὅσο τό δυνατό καλύτερα καί ἀποτελεσματικώτερα τούς 'Ομογενεῖς. Οἱ διευκολύνσεις αὐτές εἶναι ἐπιπρόσθετες μέ τήν παράλληλη λειτουργία, στό κτιριακό συγκρότημα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Βορείου Λονδίνου, Παραρτήματος τοῦ ΚΕΣ.

(ια) ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

'Αναφέροντες βέβαια ἀδρομερῶς τίς πιό πάνω δραστηριότητες τοῦ ΚΕΣ παραλείπουμε τίς πολυποίκιλες καί σπουδαιότατες ἐκπαιδευτικές καί ἄλλες δραστηριότητες τῶν κατά τόπους Κοινοτήτων τῆς 'Ομογένειας πού βρίσκονται διασκορπισμένες σ'ὁλόκληρο τό 'Ηνωμένο Βασίλειο. Τά Κοινοτικά μας Συμβούλια καί οἱ διάφορες 'Υποεπιτροπές - μέ τούς 'Ιερεῖς, τούς Δασκάλους, τούς Σχολικούς 'Εφόρους, τίς Βοηθητικές 'Αδελφότητες, τίς 'Οργανώσεις Νεολαίας, τούς γονεῖς καί τούς ἐν γένει συνεργάτες μας - ἐπιτελοῦν ἕνα θαυμάσιο ἔργο, γιά τό ὁποῖο ὅσα καί νά ποῦμε εἶναι λίγα. Ὅλους αὐτούς τούς ἀφανεῖς ἤ ἐπώνυμους ἐργάτες ἡ 'Εκκλησία μας, ἀλλά καί ὁλόκληρη ἡ 'Ομογένεια πού ἀποτελεῖ τό Πλήρωμά της, τούς εὐχαριστοῦμε, τούς συγχαίρουμε καί εὐχόμαστε στόν Ἅγιο Θεό νά τούς χαρίζει ὑγεία καί φώτιση καί δύναμη γιά νά συνεχίζουν καί νά τελειοποιοῦν τό ἔργο τους.

'Αγαπητέ κ. 'Υπουργέ

'Ο ἀγώνας μας εἶναι δύσκολος. 'Ο δρόμος μακρύς. 'Αλλά τό τέρμα, γιά τό ὁποῖο ὅλοι μας ἐργαζόμαστε εὐσυνείδητα καί σκληρά, εἶναι αὐτή ταύτη ἡ ἐπιβίωση τῆς 'Ομογένειας στήν ξενητειά. Γι' αὐτό καί ὅλες μας οἱ θυσίες γίνονται μέ χαρά, ἀλλά καί μέ πλήρη ἐπίγνωση ὅτι χωρίς αὐτές καί χωρίς ἀγάπη καί σύμπνοια ἀπό μέρους ὅλων μας ἡ 'Ομογένεια διατρέχει τόν θανάσιμο κίνδυνο συρρίκνωσης καί σταδιακοῦ ἀφανισμοῦ της. Κάνω λοιπόν καί πάλιν ἔκκληση, Κύριε 'Υπουργέ, ὅπως ληφθοῦν ἀποφάσεις καί ἀρχίσουν χωρίς καθυσέρηση νά ἐφαρμόζονται. Κάθε χρονοτριβή, κάθε ἀναβολή καί μικρόψυχη καθυστέρηση ἀποβαίνουν σέ βάρος τοῦ καλῶς νοουμένου συμφέροντος τῆς 'Ομογένειας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά ὅσα ἔχετε ἤδη κάνει. 'Η 'Ομογένεια ὅμως θά σᾶς εὐγνωμονεῖ ἄν ἐπί τῶν ἡμερῶν σας μποῦν οἱ σωστές βάσεις καί ἀκολουθηθεῖ τό ἐπιβαλλόμενο πρόγραμμα γιά μιά πραγματικά καλά ὀργανωμένη 'Ελληνοχριστιανική Παιδεία γιά τά παιδιά καί τή Νεολαία μας. Σᾶς καλωσορίζουμε καί πάλιν πού ἤλθατε κοντά μας καί σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας γιά τό ἐνδιαφέρον πού δείχνετε γιά τήν 'Ομογένεια καί τήν 'Εκκλησία μας στή Μ.Βρετανία. Καί παρακαλοῦμε ὅπως διαβιβάσετε ἐπίσης τήν εὐαρέσκειά μας, ἀλλά καί τήν εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ μας πρός τήν Κυβέρνηση τῆς Μεγαλονήσου γιά τή βοήθεια πού μᾶς παρέχει στόν ἐκπαιδευτικό τομέα.

'Από τήν ἱστορία τῶν 'Ελληνικῶν 'Ορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας

'Ο Πρῶτος 'Ελληνικός 'Ορθόδοξος Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό Λονδῖνο.

Εἰσερχόμενος κανείς στό νάρθηκα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς 'Αγίας Σοφίας Λονδίνου βλέπει ἐντοιχισμένη, στόν ἀριστερό τοῖχο, μιά μαρμάρινη πλάκα μέ τήν ἑξῆς ἐπιγραφή:

"Ετει σωτηρίῳ ΑΧΟΖ (1677) ἀνηγέρθη ὁ ναός οὗτος ὑπέρ Γένους 'Ελλήνων, βασιλεύοντος τοῦ Γαληνοτάτου Καρόλου τοῦ Β' καί ἡγεμονεύοντος τοῦ Πορφυρογεννήτου ἄρχοντος Κυρίου 'Ιακώβου, ἀρχιερατεύοντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου Κυρίου 'Ενρίκου τοῦ Κομπτώνου, διά δαπάνης τῶν ἄνωθεν καί τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καί εὐγενῶν, συνδρομῆς δέ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Σάμου 'Ιωσήφ Γεωργηρίνου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μήλου".

'Από ἕνα μονόφυλλο, ἐξ ἄλλου, πού σώζεται στό Βρετανικό Μουσεῖο γραμμένο στ' 'Αγγλικά καί τυπωμένο το 1682 ἀπό τόν ἴδιο το Γεωργηρίνη, πληροφορούμαστε τά ἑξῆς: 'Ηρθε στό Λονδῖνο το 1676 ὅπου βρῆκε μιά ὁμάδα «ἀπό τή χώρα μας» πού προσπαθοῦσαν, μαζί μέ τόν ἱερέα τους Δανιήλ Βούλγαρη, νά κτίσουν ἐκκλησία γιά τίς ἀνάγκες «τῆς θρησκείας μας». 'Η ὁμάδα αὐτή εἶχε ἤδη, τό 1674, ἐξασφαλίσει ἄδεια ἀπό τό βασιλιά, δεν εἶχαν ὅμως τά ἀναγκαῖα χρήματα, γι' αὐτό κι ὁ Γεωργηρίνης ἐπιφορτίστηκε αὐτό τό βάρος καί κατόρθωσε, μέ τήν ἔγκριση καί πάλιν τοῦ βασιλιά, ἀλλά καί μέ τίς εὐλογίες καί τή βοήθεια τοῦ Λόρδου 'Επισκόπου τοῦ Λονδίνου Compton καί ἄλλων εὐγενῶν, νά κτιστεῖ ὁ πρῶτος 'Ελληνορθόδοξος Ναός πάνω σέ οἰκόπεδο, πού παραχωρήθηκε ἀπό τόν 'Επίσκοπο τοῦ Λονδίνου, στήν περιοχή του Σόχο. «Μετά ἀπό λίγο καιρό», γράφει ὁ Γεωργηρίνης, «ἀφοῦ ἔγινε ἀντιληπτό ὅτι ὁ Ναός βρισκόταν σέ ἀκατάλληλο μέρος, ἐπειδή βρισκόταν πολύ μακριά ἀπό τίς κατοικίες των περισσοτέρων 'Ελλήνων, (πού ζοῦσαν κυρίως στά πιό ἀπομακρυσμένα σημεῖα του Σίτυ), θεωρήθηκε μετά ἀπό ὥριμη σκέψη ὀρθό νά πουληθῆ καί ν' ανεγερθῆ ἄλλος σέ πιό κατάλληλο σημεῖο» κ.τ.λ. 'Ο Ναός βρισκόταν ἐκεῖ ἀκριβῶς πού βρίσκεται σήμερα τό γνωστό St. Martin's School of Art, στήν Charing Cross Road, κοντά στό βιβλιοπωλεῖο Foyles. 'Ο δρόμος ὀνομαζόταν τότε Hog Lane καί ἀργότερα Crown Street.

Τελικά ὅμως ὁ Ναός αὐτός, τόν ὁποῖο ὁ Γεωργηρίνης εἶχε ἀφιερώσει στήν Παναγία, ὄχι μόνο δέν κατορθώθηκε νά πουληθῆ, ἀλλά, ὅπως γράφει ὁ Γεωργηρίνης (γι' αὐτό ἄλλωστε καί δημοσίεψε τό ἐν λόγῳ φυλλάδιο), κατασχέθηκε, ὕστερα ἀπό ἐντολή του Λόρδου 'Επισκόπου του Λονδίνου, ἀπό τήν κοινότητα (Parish) τοῦ St. Martin's ἐπειδή τό οἰκόπεδο, πάνω στό ὁποῖο ἦταν κτισμένη ἡ ἐκκλησία, εἶχε ἀρχικά παραχωρηθεῖ στόν Γεωργηρίνη καί τούς Ἕλληνες ἀπό τήν κοινότητα αὐτή. 'Η κατάσχεση ἔγινε γύρω στά 1682/3, ὁ δέ Γεωργηρίνης πέθανε τό 1686, χωρίς βέβαια εἴτε νά πάρει ὁποιαδήποτε ἀποζημίωση γιά τόν κατασχεθέντα Ναό, ἀλλά οὔτε καί νά μπορέσει νά κτίσει ἄλλο στό Σίτυ. 'Ο ναός, πάντως, αὐτός ὑπῆρχε μέχρι τό 1933 ὁπότε καί κατεδαφίστηκε. Τό μόνο πού διασώθηκε ἦταν ἡ προαναφερθεῖσα πλάκα μέ τήν ἐπιγραφή, ἀλλά καί τό μόνοφυλλο φυλλάδιο τοῦ Γεωργηρίνη. 'Επίσης τό ὄνομα Greek Street στό Σόχο καί μιά λιθογραφία τοῦ ναοῦ.

'Ο Δημήτριος Ι. Ροδοκουνάκης, ἐξ' ἄλλου, σέ σημειωμά του πού δημοσιεύθηκε σέ 'Αγγλικό Περιοδικό στίς 28 Φεβρουαρίου 1863, γράφει τά ἑξῆς ἐνδιαφέροντα γιά τόν 'Ελληνικό Ναό στό Σόχο: «Λίγο καιρό μετά τήν πτώση τοῦ Βυζαντίου καί τήν καταστροφή τῶν 'Ελληνικῶν Νήσων ἀπό τούς Τούρκους, πολλοί ἀπό τους κατοίκους, ἐπειδή δέν ἄντεχαν νά βλέπουν τήν ἀθλιότητα τῆς γενέτειρας τους, δραπέτευσαν μέ τις οἰκογένειες καί τήν περιουσία τους καί κατέφυγαν στήν 'Ιταλία, τή Σικελία, τήν Κορσική καί τήν 'Ισπανία.

«Πολλοί ἀπό αὐτούς τούς πρόσφυγες, καί ἰδιαίτερα ἐκεῖνοι πού μετανάστευσαν στήν 'Ισπανία, προσκληθέντες ἀπό μερικούς Ἕλληνες πού ζοῦσαν τότε στήν 'Αγγλία, ἀναχώρησαν γιά τή χώρα ἐκείνη, κι ἐγκαταστάθηκαν μέ ἄδεια τοῦ βασιλιᾶ Κάρολου Β' σ'

ἕνα μέρος τοῦ Λονδίνου πού ὀνομαζόταν Σόχειοι 'Αγροί (Soho Fields), ὅπου ἔκτισαν γιά τούς ἑαυτούς τους σπίτια σ' ἕνα δρόμο πού τόν ὀνόμασαν Greek Street, καί ὁ ὁποῖος διατηρεῖ ἀκόμη τό ἀρχικό του ὄνομα, καί μιά ἐκκλησία ἀφιερωμένη πρός τιμή τῆς «Κοιμήσεως της Παρθένου Μαρίας», κάτω ἀπό τήν αἰγίδα τοῦ 'Επισκόπου Crompton, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἔδωσαν στό διπλανό δρόμο, κάτω ἀπό τή βοήθεια τῆς 'Αγγλικῆς ἀριστοκρατίας καί κλήρου, καί κάτω ἀπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ 'Ιωάσαφ Γεωργίνου, 'Αρχιεπισκόπου Σάμου, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν πιό κάτω ἐπιγραφή, ἡ ὁποία εἶναι γραμμένη πάνω σ' ἕνα λευκό μάρμαρο μέ μεγάλα 'Ελληνικά Ψηφία πάνω ἀπό τή δυτική θύρα του ναού, καί ἡ ὁποία (ἐπιγραφή) ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νά ὑπάρχει:- (παραθέτει τό κείμενο, ὅπως καί πιό πάνω, ἀλλά κάνει τό ἴδιο λάθος ὡς πρός τό ὄνομα του 'Επισκόπου Crompton, τόν ὁποῖο γράφει: «Κρομπτώνου», τόν δέ 'Αρχιεπίσκοπο γράφει ως «'Ιωάσαφ» τόν δέ 'Αρχιεπίσκοπο γράφει ὡς 'Ιωάσαφ Γεωργινοῦ»). Καί συνεχίζει:

«'Ο ξακουστός Δόκτωρ Σιμωνίδης μοῦ εἶπε ὅτι ὑπῆρχαν στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ στούς τοίχους πολλές περίεργες καί ἐνδιαφέρουσες 'Ελληνικές ἐπιγραφές, ἀπό τίς ὁποῖες δυστυχῶς μπόρεσε ν' ἀντιγράψει μόνο ἕξι, ἀφοῦ οἱ ἄλλες εἶχαν σβηστεῖ ἀπό τούς ἐργάτες πού ἔβαφαν τους τοίχους.

«Αὐτός ὁ περίεργος ναός, λίγο μετά τήν ἀνέγερσή του, πέρασε στά χέρια τῶν Γάλλων προσφύγων, καί ὕστερα στά χέρια ὀπαδῶν διαφόρων δογμάτων, ἀπό τούς ὁποίους στή συνέχεια πέρασε, καί διαμορφώθηκε σε αἴθουσα συγκεντρώσεων για τόν Αιδεσ. John Rees. Στά 1849 βρισκόταν στό σημεῖο να μετατραπεῖ σέ καταγώγιο ἀσωτίας ὑπό τή μορφή μιᾶς χαμερποῦς αἴθουσας χοροῦ, ὅταν ἀγοράστηκε ἀπό τόν Αἰδεσ. Nugent Wade, ἐφημέριο τοῦ ναοῦ 'Αγ. "Αννας, Σόχο μέ τή βοήθεια τοῦ Ταμείου Μητροπολιτικῶν 'Εκκλησιῶν καί τῶν φίλων του· καί ἀφοῦ διαρρυθμίστηκε ἀπό τόν κύριο P. C. Hardwick, ἀφιερώθηκε ἱεροπρεπῶς πρός τιμή τῆς Παρθένου Μαρίας. Στήν περίοδο τῆς ἀνάληψής του ἀπό τήν Καθολική 'Εκκλησία, δέν διατηροῦσε πιά τίς ἀρχικές του ἐκεῖνες διευθετήσεις πού θά εἶχε ὅταν διαρρυθμίστηκε γιά τήν 'Ανατολική λειτουργία. "Ηταν ἁπλῶς μιά μεγάλη αἴθουσα συγκεντρώσεων μέ ἐξῶστες γύρω στίς πλευρές του. 'Ο κ. Hardwick ἄρχισε μέ τό καθάρισμα ὁλόκληρου τοῦ χώρου ἀπό τά στασίδια. Δημιουργήθηκε ἕνα ἱερό προεκτείνοντας τό κεντρικό μέρος του ἀνατολικοῦ τοίχου σ' ἕνα διάδρομο πού προηγουμένως ὑπῆρχε πίσω του στήν παρακείμενη οἰκία. 'Ακολούθως τά ἀνατολικά τμήματα των πλαγίων ἐξωστῶν ἀφαιρέθηκαν μέχρι τή γραμμή τοῦ σολέα. "Υστερα ἀποκόπηκε με χαμηλό παραπέτασμα ἕνα μικρό ἀλλά ἱκανοποιητικό ἱερό, ἀφήνοντας ἕνα χῶρο στά βόρεια καί στά νότια, πού γέμισε μέ ἐπιμήκη ἕδρανα. Τό παραπέτασμα αὐτό εἶναι ἀνοικτό στό μπροστινό μέρος μέ πύλες. 'Ο κυρίως ναός εἶναι ὁλόκληρος καλυμμένος μέ ἀνοικτά καθίσματα σκαλισμένα στά ἄκρα· τά τέσσερα δυτικά ἄνω παράθυρα τοῦ νάρθηκα περιέχουν ἀπεικονίσεις τῶν Εὐαγγελιστῶν. Στό ἀνατολικό ἄκρο τῆς 'Οροφῆς ἔχει τοποθετηθεῖ ἕνας μεγάλος στερεός σιδηρένιος σταυρός. 'Ολόκληρη ἡ ἄποψη τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ, πού ἔχει ἀνεγερθεί σύμφωνα μέ τόν Βυζαντινό ρυθμό γιά μικρούς ναούς καί πού οἱ ἐκδότες τοῦ Ecclesiologist ὀρθά τόν χαρακτηρίζουν σάν μιά διασκευή παρασυναγωγῆς βάρβαρης ἀρχιτεκτονικῆς, εἶναι τετράγωνη.»

'Ο 'Ιωσήφ Γεωργηρίνης ἤ Γεωργειρηνός, πού εἶχε γίνει 'Αρχιεπίσκοπος Σάμου τό 1666, ἦλθε στό Λονδίνο δέκα χρόνια ἀργότερα γιά νά ἐκδώσει ἕνα βιβλίο του, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ στήν ἀρχή τοῦ πιό πάνω μονόφυλλού του, μέ τίτλο «'Ανθολόγιον, γιά χρήση τῆς 'Ανατολικῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας». Τό 1678 ἐκδίδει τό βιβλίο «Περιγραφή τῆς καταστάσεως τῆς ἐπικρατούσης εἰς Σάμον, 'Ικαρίαν, Πάτμον καί "Αγιον "Ορος» στά 'Αγγλικά (τήν μετάφραση ἀπό τά 'Ελληνικά τήν εἶχε κάμει κάποιος γνωστός του ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη πού βρισκόταν στό Λονδίνο, ἀλλά ὁ συγγραφέας δέν μᾶς δίνει τό ὄνομα του).

'Ο Γεωργηρίνης συνοδευόταν στό Λονδίνο ἀπό κάποιο συγγενή του πού εἶχε εἰδικευθεῖ στήν προπαρασκευή ξιδάτων κολιών, εἰσηγήθηκε μάλιστα στόν 'Αρχιεπίσκοπό του νά πάρουν δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας γιά τήν τέχνη του αὐτή κι ἔτσι νά μπορέσουν νά χρηματοδοτήσουν τή λειτουργία τοῦ ναοῦ τους. "Ομως ὁ Γεωργηρίνης εἶχε ν' ἀντιπαλέσει ἐναντίον πολλῶν ἀντιξοοτήτων στήν προσπάθειά του δημιουργίας κι' ἐποτυχίας τοῦ ναοῦ: Φαίνεται πώς οἱ "Ελληνες πού ζοῦσαν ἤδη στό Λονδίνο δέν ἔδειξαν κανένα ἐνθουσιασμό, οὔτε διάθεση νά βοηθήσουν τόν 'Αρχιεπίσκοπο οἰκονομικά στήν ὑλοποίηση τοῦ σκοποῦ του. Γι' αὐτό κι ἐκεῖνος στηρίχθηκε τόσο στήν ἐνίσχυση τοῦ βασιλιᾶ Κάρολου (πού ἔδωσε 100 λίρες), κυρίως ὅμως στήν ὑποστήριξη τοῦ φιλοκαθολικοῦ Δούκα τῆς 'Υόρκης 'Ιακώβου (ἀδελφοῦ τοῦ Κάρολου), στόν ὁποῖο καί ἀφιέρωσε μάλιστα τό βιβλίο του γιά τή Σάμο κ.τ.λ.

Αὐτή ὅμως ἡ σχέση του μέ τόν 'Ιάκωβο παρ' ὀλίγο νά δημιουργήσει τρομερά προβλήματα στόν Γεωργηρίνη ὅταν ὁ ὑπηρέτης του τελευταίου, Δομένικος Κρατιανός, τόν κατηγόρησε ὅτι δῆθεν εἶχεν προβλέψει την ἄνοδο στό θρόνο τῆς 'Αγγλίας τοῦ 'Ιακώβου ὁπότε ὁ νέος βασιλιάς θά ἔδινε 'Επισκοπή στό Γεωργηρίνη. 'Ο ὑπηρέτης αὐτός εἶχε ἰσχυρούς λόγους νά κατηγορεῖ τόν ἀφέντη του: 'Επειδή εἶχε καταχραστεῖ ἐκκλησιαστικά χρήματα ὁ Κρατιανός διέφυγε στό Bristol. 'Ο Γεωργηρίνης τόν κατάγγειλε στήν ἀστυνομία ἡ ὁποία καί τόν συνέλαβε. 'Αλλά ἐπειδή ὁ 'Αρχιεπίσκοπος εἶχε ἐλάχιστη γνώση καί τῆς 'Αγγλικῆς Γλώσσας καί τῆς 'Αγγλικῆς Νομοθεσίας, δέν κατάφερε τήν καταδίκη τοῦ ὑπηρέτη του. Πάντως οἱ κατηγορίες του Κρατιανού ἐναντίον του Γεωργηρίνη ἀποδείχτηκαν ἀβάσιμες ἀπό ἔρευνες πού ἔκανε ἡ Βουλή τῶν Λόρδων.

'Αλλά καί μιά ἄλλη προσπάθεια τοῦ Γεωργηρίνη ἔμεινε ἀτελέσφορη: εἶχε δηλαδή ἀπευθυνθεί πρός τόν 'Αρχιεπίσκοπο Καντουαρίας William Sancroft, γιά νά ὑποστηρίξει τήν ἄποψη ὅτι θά ἔπρεπε νά παραχωροῦνται δώδεκα θέσεις σέ πανεπιστήμια τῆς 'Αγγλίας σέ νέους "Ελληνες μέ σκοπό τήν ἐκμάθηση «του ἀληθινοῦ δόγματος τής ἐκκλησίας τῆς 'Αγγλίας». Τό σχέδιο αὐτό τοῦ Γεωργηρίνη τό ὑποστήριξε δέκα χρόνια ἀργότερα ὁ Dr Benjamin Woodroffe, ὁ ὁποῖος καί κατάφερε, μετά τήν ἀνάληψη τῆς διεύθυνσης του Κολλεγίου Gloucester Hall στήν 'Οξφόρδη το 1689, την εἰσαγωγή ἑλλήνων φοιτητῶν ἐκεῖ. Τελικά ὅμως καί ὁ Woodroffe ἀπέτυχε ἀκριβῶς ἐπειδή ἀντέδρασε τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, (ἀπό τό δικαιολογημένο φόβο δογματικῆς ἀπορρόφησης τῶν 'Ελλήνων φοιτητῶν στόν 'Αγγλικανισμό), ἀλλά καί ἡ πανίσχυρη Καθολική 'Εκκλησία, ἡ ὁποία πρόσφερε στούς "Ελληνες φοιτητές πιό δελεαστικές, φαίνεται, διευκολύνσεις. "Ετσι, τόν Φεβρουάριο 1699 ἔφτασαν στό Κολλέγιο πέντε "Ελληνες φοιτητές μέσω Σμύρνης, ἀλλά μέχρι το 1705 ὁ Woodroffe βρισκόταν στή φυλακή γιά χρέη, τό δέ σχέδιο του εἶχε ἀποτύχει.

Πάνω στό θέμα αὐτό διασώζεται μιά αἴτηση, μέ ἡμερομηνία 23.11.1703, τοῦ Woodroffe πρός τόν Λόρδο Sidney Godolphin, Lord High Treasurer τῆς 'Αγγλίας, πού ἐνέχει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά τήν ἱστορία τῶν 'Ελλήνων τῆς 'Αγγλίας στήν περίοδο αὐτή πού μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ, ἔστω κι ἄν ἀναφέρεται εἰδικά σε "Ελληνες φοιτητές καί συνεπώς σέ ὄχι μόνιμα ἐγκατεστημένους στήν 'Αγγλία 'Ομογενεῖς. 'Επειδή ὅμως οἱ φοιτητές αὐτοί ἔρχονταν ἐδῶ ὕστερα ἀπό ἐπιχορήγηση τόσο των Θρησκευτικῶν καί Πολιτικῶν 'Αρχῶν στήν 'Αγγλία ὅσο καί τῆς 'Αγγλικῆς Levant Company πού τότε εἶχε διεισδύσει ἐμπορικά στήν ἐκμετάλλευση τῶν 'Οθωμανικῶν κτήσεων, ἦταν πολύ φυσικό ν' ἀποτοτελοῦσαν ὄχι ἁπλῶς μεμονομένες περιπτώσεις 'Ελλήνων πού ἐπισκέπτονταν τήν 'Αγγλία γιά νά σπουδάσουν, ἀλλά καί ἕνα μικρό ἔστω μέρος τῶν 'Ελλήνων πού εὕρισκαν τόν τρόπο νά ἐγκαθίστανται ἀραιά, ἀλλά σταθερά στό Λονδίνο καί σέ ἄλλες πόλεις τῆς 'Αγγλίας. 'Αναφέρουμε πάντως ἐν παρόδω τά ὀνόματα τῶν πέντε πρώτων ἐκείνων φοιτητῶν τοῦ Woodroffe πού ἔφτασαν στήν 'Οξφόρδη το 1699: Γεώργιος καί 'Ιωάννης 'Απταλόχη, Στέφανος Κωνσταντίνου, καί οἱ ἀδελφοί Σίμων καί Γεώργιος 'Ομήρου. Σ' αὐτούς προστέθηκαν ἀργότερα ὁ Γεώργιος Μαρουλῆς καί ὁ Μιχαήλ Δαμιράλης.

'Αρκετές πληροφορίες γιά τήν τύχη τοῦ πρώτου 'Ελληνορθόδοξου Ναοῦ τῆς Παναγίας στό Σόχο μᾶς παρέχει ἐπίσης καί ὁ 'Αγγλικανός 'Ιερέας Robert Gwynne, ἐφημέριος τότε τῆς 'Αγγλικανικῆς πιά 'Εκκλησίας Saint Mary the Virgin, στήν Crown Street τοῦ Σόχο (τῆς ἴδιας ἐκκλησίας πού εἶχε κτίσει ὁ Γεωργηρίνης). Σέ σχετικό σημείωμά του στήν 'Ελληνική ἐφημερίδα «"Εσπερος» τῆς Λειψίας, ὁ ἐν λόγω Αγγλικανός 'Ιερέας ἀναφέρει ὅτι ἡ 'Ελληνική Εκκλησία, μετά πού κατασχέθηκε ἀπό τήν Κοινότητα του St. Martins in the Fields παραχωρήθηκε στούς Γάλλους πρόσφυγες Οὐγενότους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα, λόγω προφανῶς τοῦ Ναοῦ, ἦταν γνωστοί ὡς «Les Grecs» (οἱ "Ελληνες). Οἱ Οὐγενότοι κράτησαν τό Ναό μέχρι το 1822, ὁπότε περιῆλθε στήν κυριότητα τῶν "Αγγλων Διαμαρτυρομένων μέχρι το 1846. 'Επειδή ὅμως κινδύνευε να πουληθεῖ καί νά μετατραπεῖ σέ αἴθουσα χοροῦ καί συναυλιῶν, τήν ἀγόρασε ὁ ἱερέας Nugent Wade, προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ τῆς 'Αγίας "Αννας στό Σόχο. Στίς 29 Ιουνίου 1850 τελέσθηκαν τά ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ 'Αγγλικανικοῦ πιά αὐτοῦ ναοῦ ἀπό τόν 'Επίσκοπο τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος καί τόν ἀφιέρωσε πάλι στήν Παναγία.

"Οπως προαναφέραμε, ὁ Γεωργηρίνης κατόρθωσε νά κτίσει τήν ἐκκλησία του στό Σόχο μέ τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τοῦ βασιλιᾶ καί ἄλλων εὐγενῶν, τούς ὁποίους ἐπισκέφθηκε αὐτοπροσώπως. 'Από τίς εἰσφορές αὐτές εἰσέπραξε τό πολύ σεβαστό γιά τήν ἐποχή ἐκείνη ποσό τῶν £1500 (χιλίων πεντακοσίων λιρῶν), τό ὁποῖο ξοδεύτηκε, σύμφωνα μέ τόν ἴδιο, ὡς ἑξῆς: γιά τήν ἀνέγερση τοῦ ναοῦ διετέθη ποσό ὀκτακοσίων λιρῶν, τά δέ ὑπόλοιπα σέ διάφορους λογαριασμούς, πληρωμές ὑπηρεσιῶν, ἀγώγια γιά ἄλογα πού τόν μετέφεραν στίς διάφορες ἐπισκέψεις του στήν ἐπαρχία, ἀλλά καί γιά τήν ἑξαετῆ συντήρησή του στά ἕξη χρόνια μεταξύ 1677 καί 1682 πού γράφει καί δημοσιεύει τό μονόφυλλο-ἀπολογισμό του. Φαίνεται ὅμως πώς τήν ἴδια ἐκείνη περίοδο (κι αὐτό δέν μᾶς ξενίζει καθόλου) κάποιος ἄλλος προσπάθησε νά μιμηθεῖ τό παράδειγμα τοῦ Γεωργηρίνη καί νά μαζέψει χρήματα μέ τήν ἴδια δικαιολογία -τῆς ἵδρυσης 'Ελληνορθόδοξου Ναοῦ. Τοῦτο συνάγεται ἀπό μιά ἀνακοίνωση πού δημοσίευσε ὁ Γεωργηρίνης στήν «'Εφημερίδα τοῦ Λονδίνου» τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1680 στήν ὁποία ἀναφέρει τά ἑξῆς: «'Επειδή ὁ "Ελληνας 'Ιερέας 'Ιωακείμ Τσιριχλιανός, ἀπό τήν Κεφαλλονιά, πού εἶναι ψηλός στό ἀνάστημα καί μέ μαῦρα γένεια, περιόδευε ὡς 'Επίσκοπος τοῦ 'Ελληνικοῦ νησιοῦ Σάμος καί εἰσέπραττε δωρεές ἀπό τούς Χριστιανούς πρός ἀνέγερση 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας, καί ἐπειδή τίς δωρεές αὐτές σπατάλησε καί ζημίωσε τήν 'Εκκλησία, γνωστοποιεῖται τοῖς πᾶσιν διά τοῦ παρόντος, πρός ἀποφυγήν περαιτέρω καταχρήσεων, ὅτι ὁ 'Αρχιεπίσκοπος τῆς Σάμου εἶναι ἄνδρας ψηλός μέ μαῦρα μαλλιά, μαῦρο μουστάκι καί μικρή γενειάδα, μέ σημάδι στό δεξιό μέρος τής μύτης καί δίπλα στό μάτι, ὅτι αὐτός εἶναι πού ἔγραψε τήν ἱστορία τῆς Σάμου καί μέ τή βοήθεια καλῶν Χριστιανῶν ἔκτισε καί σχεδόν ἐτελείωσε τήν 'Ελληνική 'Εκκλησία στό Soho Fields, μέ τήν ἄδεια τῆς Α. Μεγαλειότητος».

(Συνεχίζεται)

Μήνυμα τοῦ Σεβαμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ Γένους μας.

«Ὁ λόγος ὁ τῆς ἱστορίας ἔρυμα καρτερώτατον γίνεται
τῷ τοῦ χρόνου ρεύματι καί ἵστησι τρόπον τινά τήν
ἀκάθεκτον τούτου ροήν καί τά ἐν αὐτῷ γινόμενα πάντα,
ὁπόσα ὑπερείληφε, ξυνέχει καί περισφίγγει καί οὐκ
ἐᾷ διολισθαίνειν εἰς λήθης βυθούς»
Ἄννης Κομνηνῆς, «Ἀλεξιάς»

Ἐπελέξαμεν, ἀγαπητοί μου, τό πιό πάνω ἀπόσπασμα ἀπό τήν «Ἀλεξιάδα» τῆς μεγάλης Βυζαντινῆς ἱστορικοῦ Ἄννης Κομνηνῆς γιά νά τιμήσουμε ἐφέτος τή διπλή ἑορτή τοῦ Γένους μας - τῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας καί τῆς 25ης Μαρτίου 1821. Γιατί ἡ ὑπερχιλιετής Βυζαντινή Αὐτοκρατορία ἀπετέλεσε τήν φυσική συνέχεια - γιά τόν Ἑλληνισμό - τῆς Ἀρχαίας μέ τή νεώτερή του ἱστορία. Καί γιατί οἱ Ἕλληνες χρησιμοποιοῦμε τήν ἱστορική ἐπιστήμη σάν μέσο ἀκριβῶς γιά νά καταγράψουμε τά μεγάλα ἐκεῖνα καί ἀποφασιστικά Γεγονότα στήν πορεία τοῦ Γένους πού θά ἀποτελοῦν τούς φωτεινούς φάρους γιά νά κατευθύνουν τούς μεταγενεστέρους σέ ἔργα ἰσάξια μ' ἐκεῖνα τῶν Προγόνων μας.

Ἡ 25η Μαρτίου εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη ἀπό τό Ἔθνος μέ τή μεγάλη θρησκευτική ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἀποτελεῖ δέ τήν ἀπαρχή τῆς δημιουργίας τοῦ Νεοελληνικοῦ Κράτους καί τῆς ἀπελευθερώσεως μεγάλου μέρους τῶν ὑποδούλων τότε Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Ὁ Ἑλληνισμός, βυθισμένος γιά μισή σχεδόν χιλιετία ὡς σέ χειμερία νάρκη, ἀλλά συνεχῶς καί ἀκοίμητα περιφρουρημένος ἀπό τή θερμουργό παρουσία τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί Ἐκκλησίας του, ἀφυπνίζεται. Μέ τό σταυρό στό χέρι καί μέ ἀπαρασάλευτη πίστη στά ἰδανικά τοῦ Γένους κηρύττει τήν Ἐπανάσταση ἐναντίον τῶν κατακτητῶν του ἐπειδή ἀκριβῶς συνειδητοποιεῖ καί γνωρίζει ὅτι τά δύο πολυτιμότατα σκέλη τῆς ὑπάρξεώς του εἶναι ἡ ἐλευθερία καί ἡ πίστη στό Θεό.

Ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἀπελευθερωτικός ἀγώνας τῶν Ἑλλήνων, πού διάρκεσε σχεδόν ἑφτά χρόνια μέχρις ὅτου οἱ Μεγάλες Δυνάμεις τῆς ἐποχῆς ἀποφασίσουν νά ἐγγυηθοῦν τήν αὐθυπαρξία του σάν ἀνεξάρτητου κράτους, λαμπρύνθηκε καί στεφανώθηκε μέ πράξεις ἡρωϊσμοῦ καί αὐτοθυσίας ἀπαράμιλλες. Διέτρεξε ὅμως καί ἕναν πολύ μεγάλο κίνδυνο αὐτοκαταστροφῆς καί ἀποτυχίας του, ὅταν βγῆκαν στό προσκήνιο μερικά ἀπό τά μελανά καί ἀδύνατα στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα τῶν Νεοελλήνων.

Τίς ἀδυναμίες αὐτές τίς ἐπισήμανε καί τίς κατέγραψε ἐπιγραμματικά ὁ ἱστορικός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καί ἀπό τούς πρώτους πολιτικούς της ἡγέτες, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης. «Ἡ φιλαρχία, ἔγραφε, πολιορκεῖ τόν νοῦν μας, ὁ φθόνος καί τό ἐμφύλιον μῖσος κατατρώγει τά σπλάχνα μας, ἡ ἰδιοτέλεια ὁδηγεῖ τά ἔργα μας, αἱ σκευωρίαι καί τά διαβούλια εἶναι ἡ πολιτική μας». Τήν ἴδια ἐπισήμανση ἔκανε καί ὁ Ἐθνικός μας Ποιητής Διονύσιος Σολωμός ὅταν τόνιζε πώς ἡ διχόνοια εἶναι ἐκείνη πού ἀπειλεῖ μέ ἀφανισμό τόν Ἑλληνισμό καί τό μέλλον του.

Ἄν λοιπόν ὁ ἡρωϊσμός καί ἡ αὐτοθυσία τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ὅπως ἐπίσης καί ἡ βαθύτατή τους πίστη στό Θεό καί τά ἰδανικά τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Γένους, φωτίζουν καί χειραγωγοῦν τούς μεταγεστέρους, ἐξ ἴσου διδάσκουν καί νουθετοῦν καί οἱ ἀποτυχίες ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες προῆλθαν ἀπό τή διχόνοια καί τίς ἄλλες συμπαρομαρτοῦσες ἀδυναμίες τους. Ἄλλωστε αὐτή εἶναι καί ἡ βασική ἀποστολή τῆς ἱστορίας: ὄχι μόνο νά καταγράφει καί νά δοξάζει τούς «πύρινους ἀσκητές» πού ὑπῆρξαν οἱ ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα. Ἀλλά καί νά ἐπισημαίνει, μέ τόν ἀδέκαστο φακό τῆς ἀντικειμενικῆς ἀλήθειας, ὅλες ἐκεῖνες τίς μελανές κηλῖδες, οἱ ὁποῖες ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν ἀνακόπτουν καί ἐπιβραδύνουν τήν πρόοδο καί τή δημιουργικότητά μας ὡς Ἔθνους.

Ἡ 25η Μαρτίου 1821 ὑπῆρξε, πάντως, τό φωτεινότερο ὁρόσημο στήν πολυχιλιετῆ ἱστορική πορεία τοῦ Γένους μας, γιατί κατέδειξε -πέραν πάσης ἀμφιβολίας- ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ τή συνειδητή βίωση τῆς ἐλευθερίας. Κάτι δηλαδή πού εἶχε διδάξει χιλιάδες χρόνια πρίν ὁ Ἡρόδοτος, ὁ ὁποῖος, μέ τό στόμα τοῦ βασιλιά τῆς Σπάρτης Δημάρατου, διετύπωσε τήν ὑπερχρονική ἀλήθεια: «ἄν ξέρατε τί θά πεῖ ἐλευθερία θά πολεμούσατε γι' αὐτήν καί μέ γυμνά χέρια, ὅταν δέν θά εἴχατε ὅπλα».

Γι' αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐλευθερία ἀγωνίστηκε καί ἡ Κύπρος μας καθ' ὅλην τήν μακραίωνα ἱστορική της πορεία εὑρισκομένη μακρυά ἀπό τόν ὑπόλοιπο ἑλληνικό κόσμο. Ἡ Κύπρος ἀπέκτησε τήν ἐλευθερία ἐμπνευσμένη ἀπό τό Εἰκοσιένα καί τήν συνεχῆ ἐκπαίδευση καί πνευματική ἄρδευσή της ἀπό τίς ρίζες τοῦ Γένους μας. Γαλουχημένη καί τώρα ἀπό τά ἴδια ἰδανικά ἡ Μεγαλόνησος ἀγωνίζεται γιά νά προασπίσει τίς ἱερές μας ἑστίες καί νά διασφαλίσει τήν ἀκεραιότητα τῆς Πολιτείας της καί τόν Ἑλληνισμό της.

Αὐτές τίς μέρες ὁ Ἑλληνισμός διέρχεται μιάν κρίση ἡ ὁποία εἶναι ἐμφανής σέ ὅλες τίς μορφές τοῦ Ἐθνικοῦ καί Θρησκευτικοῦ μας βίου. Ἑτοιμάζεται νά προσέλθει στίς ἐκλογές γιά νά ἐκλέξει τούς Ἄρχοντές του. Γι' αὐτό ἐπιβάλλεται νά καταφύγουμε ὅλοι στό Θεό καί μέ τῆς Παναγίας Θεοτόκου τήν μεσιτεία καί σκέπη νά ζητήσουμε βοήθεια καί χειραγωγία. Ὁ Παντοδύναμος Θεός νά στείλει, ὅπως καί τότε (τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου γιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ) τόν ἄγγελό του νά προστατεύσει τό Γένος τῶν Ἑλλήνων. Να μᾶς ἐνθαρρύνει καί νά μᾶς παρηγορήσει, ὥστε νά ξεπεράσουμε τόν ἑαυτό μας. Νά ἀρθοῦμε στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί νά ἐπιδοθοῦμε μέ ὁμοψυχία καί ἀνανεωμένη πίστη στά ἱερά ἔργα τῆς προόδου, τῆς ὁμόνοιας, τῆς συνεργασίας καί συμφιλίωσης καί ἀγάπης. Αὐτά κηρύττει καί μᾶς θυμίζει τό πνεῦμα καί τό γράμμα τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας.

Τιμοῦμε, λοιπόν, τίς δύο αὐτές μεγάλες ἑορτές τοῦ Γένους μέ τό σεβασμό, τήν ἀγάπη καί τό θαυμασμό πού τούς ἀξίζει. Ὅπως ὅμως συμβαίνει καί μέ ὅλα τά ἄλλα μεγάλα ἱστορικά γεγονότα πού συνθέτουν τήν ἱστορία μας, ἐμεῖς οἱ μεταγενέστεροι ὀφείλουμε νά τά μελετοῦμε μέ σύνεση καί νά παίρνουμε ἀπό αὐτά ὅ,τι ὡραῖο καί μεγαλειῶδες ἔχουν νά μᾶς χαρίσουν. Ταυτόχρονα ὅμως καί νά μαθαίνουμε καί παραδειγματιζόμαστε ἀπό τά παθήματα τῶν προγόνων μας ὥστε μέ ὁμόνοια, μέ σύμπνοια, μέ πίστη στό Θεό καί τά πεπρωμένα τοῦ Γένους μας, νά βαδίζουμε τό δρόμο τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἱστορίας μας ἀναδεικνυόμενοι «πολλῷ κάρρονες ἐκείνων». Με αὐτόν τόν τρόπον θά διαιωνισθεῖ τό πνεῦμα τῆς Εἰκοστῆς Πέμπτης Μαρτίου 1821 γιά τή δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τόν ἱερόν ἔπαινο τοῦ Γένους μας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας τήν Κυριακή 25 Μαρτίου 1990.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη στήν Ἀρχιεπισκοπή τῆς κας Ἀνδρούλας Βασιλείου, συζύγου τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΠΕΤΕΙΩΝ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ - 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τήν Κυριακή, 25 Μαρτίου 1990, ὀργανώθηκε στό Λονδίνο παγκοινοτική ἑορταστική ἐκδήλωση γιά νά τιμηθεῖ ἡ 25η Μαρτίου 1821 καί ἡ 1η Ἀπριλίου 1955. Ἐπίσημος ὁμιλητής ἦταν ὁ Ὑπουργός Παιδείας τῆς Κύπρου Δρ. Ἀνδρέας Φιλίππου. Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος, ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος στό Λονδίνο κ. Δημ. Βιδούρης, ὁ Ὕπατος Ἁρμοστής τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Τάσος Παναγίδης, καί ἐκπρόσωποι Ὁμογενειακῶν Ὀργανώσεων, δάσκαλοι, μαθητές καί πλῆθος κόσμου. Ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μίλησε ὁ Πρόεδρος κ. Ν.Ι. Χατζηπατέρας, ὁ ὁποῖος εἶπε τά ἑξῆς:

«Μοῦ ἀνετέθη νά ἐκφράσω ἐκ μέρους τῶν ὀργανώσεων εὐχαριστίες πρός τούς ἐπισήμους προσκεκλημένους μας πού ἐτίμησαν τή σημερινή παγκοινοτική ΤΡΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ καί τόν ἔπαινο πρός ἐκείνους πού κατέβαλαν κόπους καί προσπάθειες γιά τήν ἐπιτυχία της.

Γευθήκαμε σήμερα πολύ ὄμορφες καί Ἐθνικές στιγμές ταξιδεύοντας ψυχικά ἀπό τό ὁρόσημο τοῦ 1821 πού ἐστήθη μέ θυσίες καί ἀνδραγαθήματα καί τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά καταλήξουμε προσκυνητές στό ἐθνικό θυσιαστήριο πού ἔστησαν στῆς Κύπρου τά ἱερά χώματα οἱ ἀθάνατοι ἥρωες τοῦ ἀγώνα τῆς Κυπριακῆς Ἐλευθερίας. Κι' ἡ ψυχή μας κόλλησε γονατιστή ἐκεῖ, γιατί τό χρέος πρός τήν Κύπρο δέν τό ξεπληρώσαμε ἀκόμα.

Τόν πόνο τῆς Τουρκοπατημένης Νήσου καί τή θύμηση αὐτή τοῦ χρέους τῶν Πανελλήνων αἰσθανόμαστε αὐτές τίς μέρες πιό βαθειά, μέ τήν παρουσία ἀνάμεσά μας τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας τῆς Κύπρου κ. Ἀνδρέα Φιλίππου καί μέ τή σημερινή του ἐθνική ὁμιλία.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, κ. Ὑπουργέ, πού μᾶς ἤλθατε στό Λονδίνο προσκομίζοντες σάν δῶρο τό χαιρετιστήριο καί ἀγωνιστικό μήνυμα ἀπό τόν παλμό τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου. Παρακαλοῦμε νά πάρετε μαζί σας, σάν ἀντίδωρο, τή θέρμη τῶν δικῶν μας αἰσθημάτων καί τή διαβεβαίωση πώς ἡ Ὁμογένεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας προσυπογράφει καί θά συμβάλει στήν ἐξόφληση τοῦ Πανελληνίου χρέους πρός τήν ἡρωϊκή καί μαρτυρική Μεγαλόνησο.

Πιστεύω, κ. Ὑπουργέ, πώς ἀπό τή σημερινή γιορτή θά ἀποκομίσατε καί τήν εὐχάριστη διαπίστωση πώς ἡ ἐθνική πανοπλία πού προστατεύει τήν καινούργια γενιά τῶν ἀποδήμων, αὐτή τή γενιά πού ἐπάξια ἀντιπροσωπεύθηκε σήμερα ἀπό τά νεαρά βλαστάρια τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας, δέν ὑστερεῖ σέ ὁραματισμούς καί μαχητικότητα καί πατριωτικό ἐνθουσιασμό ἀπό ἐκείνη τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου. Γι' αὐτό εἶμαι βέβαιος πώς θά βαθμολογήσετε τά παιδιά μέ ἄριστα καί θά συνυπογράψετε δήλωση στά ἐνδεικτικά καί τά ἀπολυτήριά τους ὅτι εἶναι καί αὐτά ἄξια παιδιά τῆς Πατρίδας.

Γιά τό ἀποτέλεσμα αὐτό ὀφείλουμε εὐχαριστίες στούς δασκάλους τῶν Παροικιακῶν μας σχολείων, κληρικούς καί λαϊκούς, καί στήν προσφορά τῶν Ὑπουργείων. Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ὅμως νά ξεχωρίσω καί νά ἀναφέρω εἰδικά τούς δύο Ἐκπαιδευτικούς Συμβούλους, τόν κ. Μενέλαο Ντάφλο καί τόν κ. Παῦλο Ἰωαννίδη, τόσο γιά τήν Ἐκπαιδευτική τους προσφορά ὅσο καί γιά τίς φροντίδες τους πού κατέβαλαν νά ὀργανωθεῖ ἡ Κοινή αὐτή Ἐθνική Ἐκδήλωση.

Εὐχαριστοῦμε ἐπίσης τά μέλη τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπῆς πού συνεζήτησαν καί κατάρτισαν τό πρόγραμμα καί ὅσους ἀνέλαβαν ὑπευθυνότητες γιά τό στολισμό τῆς αἴθουσας καί τήν εὐταξία πού ἐπεκράτησε καθ' ὅλο τό πρόγραμμα. Χωρίς νά παραγνωρίζουμε κανενός τή συμβολή, ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά ἀναφέρω τά ὀνόματα τοῦ κ. Καραολῆ πού ἐκπροσώπησε τήν Ἐθνική Ὁμοσπονδία, τοῦ κ. Καραγιάννη πού ἐκπροσώπησε τόν Σύνδεσμο Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων καί τοῦ κ. Μεττῆ πού ἐκπροσώπησε το Κ.Ε.Σ. τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀγωνιστικό καί εὐχαριστήριο μήνυμα ἀπευθύνω ἐπίσης πρός τόν Πρόεδρο τῆς Ἐθνικῆς Ὁμοσπονδίας ἰατρόν καί φίλον Ὅμηρο Χαπίπη καί δι' αὐτοῦ τά λοιπά μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ὁμοσπονδίας γιά τή συνεργασία τους πρός ἐπιτυχία τοῦ σημερινοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἄξια συγχαρητηρίων καί εὐχαριστιῶν εἶναι καί τά συγκροτήματα πού ἔλαβαν μέρος στή γιορτή - τό δρᾶμα, τά τραγούδια, τούς χορούς, τά ποιήματα καί τά ἀναγνώσματα. Καί σ' αὐτό ἤθελα νά κάμω εἰδική ἀναφορά στούς τρεῖς Ἐκπαιδευτικοῦς Φορεῖς - Κ.Ε.Σ., Ο.Ε.Σ.Ε.Κ.Α. καί Ἀνεξάρτητα Σχολεῖα καί τά Συμβούλιά τους- γιά τό ἐξαίρετο ἔργο πού ἐπιτελοῦν καί γιά τήν τόσο ζωντανή συμμετοχή τους στόν ἑορτασμό.

Ἔχουμε χρέος ἐπίσης νά ἀναφέρουμε τή συμβολή τοῦ Ὁμογενειακοῦ Τύπου πού μέ προθυμία προβάλλει πάντοτε καί πληροφορεῖ τήν Παροικία γιά τίς Ἐθνικές μας ἐκδηλώσεις.

Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε τό Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων κ. Γρηγόριο, τόν Ἐξοχώτατο Ἐπιτετραμμένο τῆς Ἑλλάδος κ. Βιδούρη καί τόν Ἐξοχώτατο Ὕπατο Ἁρμοστή τῆς Κύπρου κ. Παναγίδη τόσο γιά τήν παρουσία τους στή σημερινή γιορτή καί τούς χαιρετισμούς πού ἀπηύθυναν ἀλλά καί γιατί φρόντισαν ὥστε, ὁ ἐρχομός τοῦ κ. Ὑπουργοῦ γιά νά μᾶς μιλήσει γύρω ἀπό αὐτή τή Μεγάλη Μέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας, νά γίνει αἰτία ἀπαρχῆς μιᾶς εὐρύτερης συνεργασίας μέ γνώμονα τήν ὁμοψυχία καί τή συναντίληψη, ἀρετές πού τόσο πολύ ἔχει ἀνάγκη σήμερα ὁ Ἑλληνισμός. Ἄς προσπαθήσουμε καί μεῖς ὥστε στό μέλλον ἡ κάθε μέρα τῆς ζωῆς μας νά εἶναι γιά μᾶς μιά 25η Μαρτίου καί μιά 1η Ἀπριλίου σέ τρόπο πού ἡ σημερινή μας ἑνότητα νά καταστεῖ συνεχές βίωμά μας γιά τήν αὔριο.

Μ' αὐτές τίς σκέψεις κηρύττω τή λήξη τῆς ἑορταστικῆς μας ἐκδήλωσης καί καλῶ ὅλους μας νά ψάλουμε μαζί τόν Ἐθνικό μας Ὕμνο.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ
ΖΗΤΩ Η ΚΥΠΡΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος καί ὁ Καθηγητής κ. Νικόλαος Π. Μπρατσιώτης στή Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Wood Green, μέ τήν εὐκαιρία τῶν μαθημάτων πού ὀργάνωσε ὁ Ἱερατικός Σύνδεσμος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ENFIELD ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

Τήν Πέμπτη, 19 'Απριλίου 1990, ὁ Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος δεξιώθηκε στό Μέγαρο τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπι-σκοπῆς τόν Δήμαρχο τοῦ Enfield, Duncan Lewis, καί τούς Δημοτικούς Συμβούλους G. Eustance, R. Kendall, τήν 'Ελληνοκυπρία Σύμβουλο Παν. Γεωργίου, τούς κ.κ. Brian Mc Andrew (Chief Executive) καί Gordon Smith (Borough Secretary) καί τήν κ. Rhoda Aldridge (Γραμματέα τοῦ Δημάρχου). Στό παρατεθέν πρός τιμή τους Γεῦμα παρεκάθησαν, πλήν τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν ξένων του, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος 'Αγίου Δημητρίου Edmonton κ. 'Απόστολος Χριστοφῆς, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αρχιμ. 'Αθανάσιος Θεοχάρους, ὁ πρωτοπρ. Σωτήριος Παναγιωτόπουλος (πρόεδρος τοῦ 'Ιερατικοῦ Συνδέσμου) καί ὁ Χάρης Μεττῆς ('Υπεύθυνος Γραφείου Παιδείας καί Τύπου 'Αρχιεπισκοπῆς).

Μετά τό Γεῦμα ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τούς προσκεκλημένους του, τούς εὐχαρίστησε γιά τίς ὑπηρεσίες πού παρέχουν στήν πολυπληθῆ 'Ομογένεια πού ζεῖ στήν περιοχή τοῦ Enfield κι ἐξέφρασε τήν ἐλπίδα ὅτι τό Δημαρχεῖο τοῦ Enfield θά ἐξακολου-θήσει νά εὑρίσκεται σέ στενή σχέση τόσο μέ τήν 'Αρχιπισκοπή ὅσο καί μέ τήν "Ομογένεια πού ζεῖ στήν περιοχή.

Τόσο ὁ Δήμαρχος, ὅσο καί οἱ παριστάμενοι ἡγέτες τῆς πλειοψηφίας (Συντηρητικῶν) καί τῆς μειοψηφίας ('Εργατικῶν) τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐπίσης καί ὁ Chief Executive, εὐχαρίστησαν τόν Σεβασμιώτατο κι ἐτόνισαν τήν σπουδαία θέση πού κατέχουν οἱ 'Ελληνοκύπριοι στή Μεγάλη αὐτή Δημαρχειακή περιφέρεια τοῦ Λονδίνου.

'Ακολούθως ὁ Σεβασμιώτατος πρόσφερε ἀναμνηστικό 'Ελληνικό δῶρο πρός ὅλους τούς προσκεκλημένους του.

19 'Απριλίου 1990

'Ο Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος τσουγκρίζει τό πατροπαράδοτο κόκκινο αὐγό μέ τόν Δήμαρχο του Enfield, Duncan Lewis.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ Κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

1. Κοινότης 'Αγίας Αἰκατερίνης Barnet

'Αγαπητοί,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά ἐπικοινωνῶ μαζί σας μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποψινῆς σας κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως. Θέλω νά σᾶς εὐχηθῶ ἐπιτυχία, ἀλλά καί κάθε πρόοδο στίς προσπάθειες σας γιά τήν καλύτερη ὀργάνωση καί προστασία τῆς Κοινότητός σας.

Ζεῖτε σέ μιά περιοχή ἐπίζηλη γιά τήν 'Ομογένεια καί πλούσια σέ ἀνθρώπινο δυναμικό. Ὅλοι σας εἶστε ἐργατικοί, δραστήριοι καί εὐκατάστατοι. Καί σᾶς συγχαίρω γι' αὐτό. Ὅμως τά πολύ θετικά αὐτά χαρακτηριστικά ὀφείλουμε πάντοτε νά τ' ἀξιοποιοῦμε στό ἀκέραιο τόσο γιά τήν εὐημερία καί τήν κατά Θεό προκοπή τῆς οἰκογένειάς μας, ὅσο καί γιά τήν ὀργάνωση καί τήν πρόοδο τῆς Κοινότητας, μέσα στήν ὁποία βρίσκεστε καί τῆς ὁποίας ἀποτελεῖτε ἀναπόσπαστα μέλη.

'Η ὀργάνωση τῶν 'Αποδήμων μας σέ Κοινότητες μέ κέντρο καί χειραγωγό τήν 'Ελληνική 'Ορθόδοξο 'Εκκλησία μας ἀποτελεῖ ὄχι μόνο καθῆκον, ἀλλά καί βασική ἀνάγκη καί προϋπόθεση γιά τήν ἐπιβίωσή μας. Το Γένος μας ἀνέκαθεν ἐστήριξε τό μέλλον του καί τή ζωή του πάνω στή θρησκεία καί στή γλώσσα του. Καί ἡ δική μας, ἡ 'Ορθόδοξη 'Ελληνική 'Εκκλησία στή διασπορά ἀγωνίζεται συνεχῶς καί ἀπαρασάλευτα τόσο στή διατήρηση τῶν Θρησκευτικῶν καί τῶν ἄλλων Πολιτιστικῶν μας χαρακτηριστικῶν, ὅσο καί τῆς 'Ελληνικῆς μας Γλώσσας, μέσα ἀπό τήν ὁποία ἐκφράζεται ὁ χαρακτήρας καί ἡ ταυτότητά μας.

Ἔχετε λοιπόν καθῆκον ὅλοι σας ὅπως μεριμνᾶτε μ' ἐνθουσιασμό καί αὐταπάρνηση γιά τή δημιουργία τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, οἱ ὁποῖες θά μᾶς ἐπιτρέψουν νά μείνουμε 'Ελληνορθόδοξοι Χριστιανοί. 'Η ἀπόκτηση χώρου γιά τίς λατρευτικές ἀνάγκες τῆς 'Ομογένειας πού ζεῖ καί προοδεύει στήν περιοχή σας ἀποτελεῖ πρωταρχικό καθῆκον ὅλων μας. Κάθε ἱερός Ναός μας εἶναι ἡ στέγη καί τό καταφύγιο τῆς 'Ομογένειας. 'Αποτελεῖ ἐπίσης τόν θεματοφύλακα τῶν παραδόσεων καί τῶν ἀξιῶν τοῦ Γένους μας.

Κοντά στό Ναό ὅμως χρειάζεται καί τό 'Ελληνικό μας Σχολεῖο, χωρίς τό ὁποῖο ἡ προσφορά τοῦ Ναοῦ εἶναι λειψή καί χωλαίνει. Καί μαζί μέ τό Σχολεῖο εἶναι ἡ ὀργάνωση ὅλου τοῦ Λαοῦ μας καί ἡ ἀξιοποίηση τῆς Νεολαίας μας. Αὐτήν πρέπει νά στρατεύσουμε καί νά ὀργανώσουμε γιά νά ὑπηρετεῖ τήν Κοινότητα καί τήν 'Ομογένεια σέ ὅλες τους τίς ἐπιδιώξεις.

Ὅλα αὐτά χρειάζονται βέβαια τήν ὁμόθυμη συμμετοχή καί συνεργασία ὅλων τῶν πιστῶν. Καί εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν ὑπάρχει κανένας πού νά μή θέλει καί νά μήν προσπαθεῖ γιά τή δημιουργία μιᾶς ἰσχυρῆς, δυναμικῆς κάι ἀποτελεσματικῆς Κοινότητας πού ν' ἀποτελεῖ τή συνισταμένη τῶν ὁραματισμῶν καί τῶν ἐπιδιώξεών σας. 'Η δική σας Κοινότητα μέχρι σήμερα δέν κατόρθωσε νά ἐξασφαλίσει δικό της Ναό. Εἴμαστε φιλοξενούμενοι ἀπό τούς ἀδελφούς 'Αγγλικανούς. 'Η δική σας Κοινότητα δέν κατάφερε να ἱδρύσει δικό της 'Ελληνικό καί Κατηχητικό Σχολεῖο. Δέν ἐπέτυχε νά ἀγοράσει ἕνα σπίτι γιά τίς στοιχειώδεις καί ἀπαραίτητες ἀνάγκες τῆς διακονίας τοῦ Ποιμνίου.

Γι' αὐτό καί συμβουλεύω πατρικά ὅπως δραστηριοποιηθεῖτε περισσότερο. Νά κάμετε μακροπρόθεσμο πρόγραμμα. Νά ἐπιστρατεύσετε περισσότερους καί ἱκανούς ὁμογενεῖς νά σᾶς βοηθήσουν. Νά δείξετε μεγαλύτερο πνεῦμα ὁμόνοιας καί συνεργασίας μεταξύ σας. Μόνο μέ τήν ἑνότητα τοῦ πνεύματος καί τό ταπεινό, τό συμφιλιωτικό πνεῦμα, θά μπορέσει νά πετύχει ἡ Κοινότητά σας καί ἡ 'Ομογένειά μας στή Μ. Βρετανία. 'Η 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή ἔχει ἕνα καί μόνο στόχο. Νά βοηθήσει στήν καλύτερη ὀργάνωση τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Ἔτσι προστατεύεται ἡ 'Ομογένειά μας καί ὁ Εὐσεβής Λαός μας. Καταξιώνονται τά ἔργα μας. 'Αναπτύσσεται πρόοδος καί διαιωνίζεται ἡ 'Ορθόδοξη Χριστιανική μας Παράδοση καί Λατρεία. 'Εξυπηρετεῖται ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ.

Σᾶς παροτρύνω λοιπόν καί σᾶς παρακαλῶ νά ἐργασθεῖτε ὅλοι σας μέ σύμπνοια καί ἀγάπη γιά τήν Κοινότητά σας καί μέ τόν ἴδιο ζῆλο, μέ τόν ὁποῖο φροντίζετε γιά τήν οἰκογένειά σας. Γιατί κάθε Κοινότητα ἀποτελεῖ μιά εὐρύτερη οἰκογένεια μέσα στήν ὁποία τά παιδιά μας θά βροῦνε τή δικαίωση καί τήν πραγματοποίηση τῶν δικῶν μας ὀνείρων γιά τή διαιώνιση τοῦ Γένους μας στήν ξενιτειά.

Εὔχομαι σέ ὅλους σας ὑγεία καί κάθε πρόοδο στά φιλότιμα ἔργα σας. Καί εἴθε ο Νεκραναστημένος Χριστός νά σᾶς προστατεύει καί νά σας καθοδηγεῖ σέ ἔργα ὡραῖα καί δημιουργικά.

Λονδῖνο 21/4/1990

2. Κοινότης 'Αγίων 'Αναργύρων

'Αγαπητοί,

Μέ πολλή χαρά ἀπευθύνω λίγα λόγια μέ τήν εὐκαιρία τῆς Κοινωνικῆς 'Εκδηλώσεως τῆς Κοινότητός σας. Θέλω νά σᾶς εὐχηθῶ καλή πρόοδο, δύναμη καί ἀντοχή στό ἔργο σας, το ὁποῖο τόσο ὑπεύθυνα καί μέ τόση φροντίδα καί ὑπομονή προσπαθεῖτε νά επιτελέσετε.

'Η Κοινότητά σας, παρόλο πού εἶναι σχετικά μικρή σέ ἀριθμό μελῶν καί ἐκκλησιάσματος, ἐν τούτοις μπορεῖ δικαιολογημένα νά καυχᾶται ὅτι ἔχει ἐπιτύχει πολλά καί ἀξιόλογα πράγματα. Ἔχει ἐπίσης θέσει σάν μακροπρόθεσμο στόχο της τή δημιουργία ἰδιόκτητου καί νεόδμητου κτιριακοῦ συγκροτήματος, τό ὁποῖο θά στεγάζει τό 'Ελληνικό καί Κατηχητικό σας Σχολεῖο καί Ξενῶνα. Τά σχέδια τοῦ κτιρίου αὐτοῦ ἔχουν ἤδη ἀπό πολλοῦ ἐκπονηθεῖ καί εἶναι καιρός νά ἀρχίσετε νά τά ὑλοποιεῖτε. Γιαυτό δέν πρέπει νά ἐπαναπαύεστε μέ αὐτά πού ἔχετε ἤδη ἐπιτύχει. 'Αλλά νά τά αὐξάνετε καί νά τά πολλαπλασιάζετε συνεχῶς.

'Επιθυμῶ πάντως, ἐκτός ἀπό τίς συμβουλές μου αὐτές, νά σᾶς δώσω γιά ἄλλη μιά φορά τά θερμά μου συγχαρητήρια γιά τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον μέ τά ὁποῖα περιβάλλετε τά κοινά καί τήν 'Εκκλησία σας. Καί νά σᾶς εὐχηθῶ ὅπως ὁ Ἅγιος Θεός καί οἱ ἑορταζόμενοι Ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανός οἱ 'Ανάργυροι σᾶς εὐλογοῦν καί σᾶς προστατεύουν καί σᾶς καθοδηγοῦν εἰς ὅ,τι ὡραῖο καί ἀγαθό καί σέ κάθε πρόοδο.

Θά ἤθελα ὅμως προτού τελειώσω νά σᾶς ὑπενθυμίσω καί πάλιν ὅτι στήν ξενιτειά δέν νοεῖται 'Ελληνικός 'Ορθόδοξος Ναός χωρίς 'Ελληνικό καί Κατηχητικό Σχολεῖο. Γιαυτό νά θέσετε τή λειτουργία ἑνός τέτοιου Σχολείου, ὑπό τήν σκέπην πάντοτε τοῦ Ναοῦ σας, ὡς τό πρωταρχικό σας μέλημα. Γιατί τό Σχολεῖο αὐτό θ' ἀποτελέσει, σύν τοῖς ἄλλοις, καί τόν ἰσχυρό συνδετικό κρίκο τῆς οἰκογένειας μέ την 'Εκκλησία, ἐνῶ ταυτόχρονα τό ἔργο σας δέν θά εἶναι πιά μονόπλευρο καί λειψό, ἀλλά θά προσλάβει τήν ἀναγκαία ἐκείνη σφαιρικότητα πού ἀπαιτεῖται ἀπό τίς Κοινότητές μας.

Με τά λίγα αὐτά λόγια εὔχομαι σέ ὅλους σας ὑγεία κάι στήν ἐκδήλωσή σας ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

29 'Απριλίου 1990

3. Κοινότης 'Αγ. Σπυρίδωνος Great Yarmout"

'Αγαπητοί,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά ἐπικοινωνῶ μαζί σας ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποψινῆς κοινωνικῆς σας ἐκδήλωσης. 'Η Κοινότητά σας, παρόλο πού δέν εἶναι ἀπό τίς μεγαλύτερες τῆς 'Ιερᾶς μας 'Αρχιεπισκοπῆς, ἐν τούτοις ὑπῆρξε μιά ἀπό τίς πρῶτες πού ἱδρύθηκαν στή δεκαετία τοῦ 1960. Χάρη στίς δικές σας προσπάθειες, στήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωσή σας στήν 'Εκκλησία καί τίς 'Ελληνικές 'Ορθόδοξες Παρα-

δόσεις τοῦ Γένους μας. Ἀλλά καί χάρη στήν προστασία καί καθοδήγηση τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Προστάτη σας Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ εἰσέρχεστε φέτος στήν τρίτη δεκαετία τῆς δημιουργικῆς ζωῆς τῆς Κοινότητός σας.

Οἱ μικρές Κοινότητες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, -ὅπως βέβαια καί οἱ μεγαλύτερες, -ἔχουν ἕνα πραγματικά θεάρεστο καί πολύ σπουδαῖο ἔργο νά ἐπιτελέσουν: Ἀποτελοῦν τίς κυψέλες καί τήν κινητήρια δύναμη τῆς Ὁμογένειας. Προστατεύουν καί χειραγωγοῦν τά μέλη τους στό δρόμο τοῦ Θεοῦ καί τῆς Πατρίδας. Διαφυλάσσουν σάν κόρη ὀφθαλμοῦ καί καλλιεργοῦν στίς καρδιές τῶν παιδιῶν καί τῆς Νεολαίας μας τήν ἀγάπη καί τήν προσήλωση στά διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἱστορίας μας. Ἀπό τά περισσεύματα τῆς καρδιᾶς τους οἱ Ὁμογενεῖς ἀποκτοῦν Ναούς και Σχολεῖα, Φιλανθρωπικά Εὐαγῆ Ἱδρύματα, καί γενικά θεμελιώνουν τό ὡραῖο ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, μέσα στό ὁποῖο θά συντηρηθεῖ ἀλώβητη καί θα προοδεύσει ἡ Ὁμογένεια.

Γιά νά ἐπιτευχθοῦν ὅμως ὅλα αὐτά καί νά διαφυλαχθεῖ ἡ ταυτότητά μας ἡ Ἑλληνορθόδοξη, χρειάζεται συνεχής ἐργασία, ἀγάπη, σύμπνοια κάι προσήλωση στήν Ἐκκλησία καί στίς παραδόσεις μας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βρίσκεται πάντοτε παρά τό πλευρό σας. Ἐσεῖς ὅμως, ποὺ γνωρίζετε καί ζεῖτε καθημερινά τίς τοπικές σας ἀνάγκες, ἔχετε τήν ἱερή ὑποχρέωση νά μεριμνᾶτε γιά τήν Ἐκκλησία σας καί γιά τήν Ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν σας. Γιατί στίς Ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις μας καί στήν ἱστορία μας, ἡ πίστη στό Θεό καί ἡ Παιδεία συμβαδίζουν, καί δέν νοεῖται τό ἕνα χωρίς τό ἄλλο.

Ἔχω τήν πεποίθηση ὅτι ὅλοι μαζί καί ὁ καθένας σας ξεχωριστά κάμνετε τό καθῆκον σας ἀπέναντι στήν Κοινότητά σας. Ἀπέναντι στήν Ἐκκλησία σας. Ἀπέναντι στό Ἑλληνικό καί Κατηχητικό σας Σχολεῖο. Καί ὅλ' αυτά, γιατί ὅλοι σας φροντίζετε γιά τά παιδιά σας καί γιά τήν οἰκογένειά σας πού ἀποτελοῦν τόν πυρῆνα, ἀλλά καί τό ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων μας. Ἡ Ἐκκλησία καί τό Σχολεῖο. Οἱ Ἱερεῖς κάι Δάσκαλοι. Τά Κοινοτικά Συμβούλια, οἱ Σχολικές Ἐφορεῖες καί οἱ Βοηθητικές Ἀδελφότητες μιά καί μοναδική ἐπιδίωξη ἔχουν: Νά κρατήσουν τήν Ὁμογένεια μέσα στούς κόλπους τῆς Ἑλληνορθόδοξης πίστης καί τῶν πατροπαράδοτων παραδόσεών μας.

Σᾶς χαιρετίζω λοιπόν καί πάλιν καί σᾶς συγχαίρω γιά τήν ἐκδήλωσή σας αὐτή, ἡ ὁποία ὀργανώνεται γιά νά ἐνισχυθεῖ ἡ Ἐκκλησία καί τό Σχολεῖο σας. Εὔχομαι δέ σέ ὅλους σας ὑγεία καί καλή δύναμη καί εἴθε ὁ Νεκραναστημένος Χριστός νά σᾶς προστατεύει πάντοτε καί νά σᾶς καθοδηγεῖ σέ ἔργα ὡραῖα καί δημιουργικά.

29 Ἀπριλίου 1990

4. Κοινότης Ἁγ. Νικολάου Southampton

Ἀγαπητοί, Χριστός Ἀνέστη

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερη χαρά χαιρετίζοντας τήν ἀποψινή κοινωνική σας Ἐκδήλωση. Ἡ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Νικολάου Southampton ἱδρύθηκε, ὅπως ξέρετε, στίς 23 Αὐγούστου 1964 ἀπό τόν ἀείμνηστον Προκάτοχό μου Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη, δηλαδή πρίν ἀπό 26 χρόνια. Καί ὄχι μόνο αὐτό: Ἦταν ἡ πρώτη Κοινότητα πού ἱδρύθηκε ἐπίσημα ἐκτός Λονδίνου ὑπό τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ἱεράρχου. Προσωπικά ὅμως συνδέθηκα μέ τήν Κοινότητά σας πολύ πρίν τήν ἔλευση τοῦ ἀοιδίμου Ἀθηναγόρα, ὅταν ἐρχόμουν ἀπό τό Λονδίνο καί σᾶς λειτουργοῦσα.

Στό διάστημα αὐτό τῶν 25 χρόνων ἡ Κοινότητα τοῦ Southampton, παρόλο πού εἶναι σχετικά ὀλιγάνθρωπη, κατόρθωσε νά ἀποκτήσει τό δικό της Ναό, μέ σπίτι γιά τόν ἱερέα της καί τάξεις γιά τό Ἑλληνικό καί Κατηχητικό σας σχολεῖο. Αὐτά ὅλα ὀφείλονται στήν ἐργατικότητα καί τή συνεργασία ὅλου τοῦ λαοῦ μας πού ζεῖ στήν περιοχή σας, κυρίως ὅμως ὅλων ἐκείνων πού κατά καιρούς ἐπωμίσθηκαν τό βάρος καί τό ὑψηλό ἀξίωμα τοῦ Κοινοτικοῦ Ἄρχοντα.

Οἱ Ἐκκλησιαστικοί Ἐπίτροποι, ὅμως, οἱ σχολικοί Ἔφοροι, ἡ Βοηθητική Ἀδελφότητα καί γενικά ὅλοι σας, -(σέ στενή πάντοτε συνεργασία μέ τόν ἱερέα καί τήν Ἀρχιεπισκοπή, τήν ὁποία ἀντιπροσωπεύει στήν πόλη σας)-, καλεῖσθε ὄχι μόνο νά διατηρήσετε αὐτά πού ἀποκτήσατε, ἀλλά καί νά τ' ἀξιοποιήσετε πλήρως. Καί νά τά ἐπαυξήσετε. Προπάντων νά μεριμνᾶτε συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως γιά τά παιδιά καί τή Νεολαία. Νά τά διδάσκετε ἀπό πολύ μικρά ν' ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία καί νά φοιτοῦν στό Ἑλληνικό καί Κατηχητικό Σχολεῖο. Να γνωρίσουν καί νά συνδεθοῦν ἄρρηκτα καί μόνιμα μέ τίς Παραδόσεις καί τις ἀθάνατες ἀξίες τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Γένους μας. Ἀπό τήν ἐργασία καί τούς κόπους πού θά κάμουμε ἐμεῖς θά ἐξαρτηθεῖ τό μέλλον καί ἡ πρόοδος καί ἡ συνέχεια τῶν ἀποδήμων στή Μεγάλη Βρετανία.

Γιά νά ἐπιτευχθοῦν ὅμως οἱ σκοποί αὐτοί χρειάζεται νά δείχνετε ἐσεῖς τό καλό παράδειγμα. Νά εἶστε πάντοτε ἀγαπημένοι μεταξύ σας καί μέ ὁμόνοια καί ἀφοσίωση νά ὑπηρετεῖτε τήν Κοινότητα σας μέ τόν ἴδιο τρόπο πού φροντίζετε καί γιά τή δική σας οἰκογένεια. Γιατί, μέσα στούς κόλπους τῆς Ἑλληνορθόδοξης Κοινότητας καί τῆς Ἐκκλησίας σας θά μπορέσετε πιό εὔκολα νά προστατεύσετε τούς ἑαυτούς σας. Θά διαφυλάξετε τούς οἰκογενειακούς και θρησκευτικούς δεσμούς. Θά κρατήσετε τήν οἰκογένειά σας ἀπό τήν ἀπορρόφηση καί τόν ἐξαφανισμό πού μᾶς ἀπειλεῖ σάν Ὀρθόδοξους Χριστιανούς καί σάν Ἕλληνες. Γι' αὐτό να συσπειρωθεῖτε γύρω ἀπό τήν Ἐκκλησία μας. Ν' αὐξήσετε τίς σχέσεις σας μέ τή θεία λατρεία μας. Γι' αὐτό νά πηγαίνετε τακτικά στήν Ἐκκλησία νά παρακολουθεῖτε τή θεία Λειτουργία καί τίς ἄλλες Ἱερές Ἀκολουθίες μας καί νά βοηθᾶτε τόν ἱερέα καί τούς Ἐπιτρόπους ὅταν σᾶς τό ζητήσουν.

Σᾶς προτρέπω λοιπόν πατρικά νά παραμείνετε συνεχῶς δεμένοι μέ τήν Ἐκκλησία σας. Νά ἐργάζεστε μέ ὅλες σας τίς δυνάμεις γιά τήν πρόοδο τῆς Κοινότητας καί τοῦ Σχολείου σας. Καί νά προστατεύετε, νά καθοδηγεῖτε καί νά ἐνθαρρύνετε τά παιδιά καί τούς νέους μας ὥστε νά μήν ἀπομακρύνωνται ἀπό κοντά μας. Ἀλλά νά ἀναλαμβάνουν μέ χαρά καί ἐνθουσιασμό εὐθῦνες γιά τά κοινά.

Τελειώνοντας θά ἤθελα γιά ἄλλη μιά φορά νά ἐκφράσω τή χαρά μου πού ἐπικοινωνῶ μαζί σας καί νά σᾶς συγχαρῶ γιά ὅσα ἔχετε ἐπιτύχει μέχρι σήμερα. Λυποῦμαι πού δέν μπορῶ ὁ ἴδιος νά βρίσκομαι ἀπόψε μαζί σας. Ὅμως ἡ σκέψη μου εἶναι πάντοτε κοντά σας. Προσεύχομαι γιά τήν ὑγεία καί εὐτυχία σας καί διατελῶ μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί εὐχῶν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ καί ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

15 Ἀπριλίου 1990

5. Ἐθνική Φοιτητική Ἕνωση Κυπρίων Ἀγγλίας

Ἀγαπητοί,

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποψινῆς κοινωνικῆς ἐκδηλώσεώς σας ἐπικοινωνῶ μέ ἰδιαίτερη χαρά μαζί σας γιά νά σᾶς χαιρετίσω καί νά σᾶς εὐχηθῶ κάθε ἐπιτυχία, ἀλλά καί κάθε πρόοδο στούς σκοπούς καί τίς ἐπιδιώξεις γιά τίς ὁποῖες βρίσκεστε στή Μ. Βρετανία.

Ἐσεῖς, ἡ μορφωμένη Νεολαία τῆς μαρτυρικῆς μας Κύπρου, ὁπλίζεστε μέ σοφία καί φρόνηση καί ἀσκεῖσθε στήν ὀρθή χρήση τοῦ νοῦ καί τοῦ λόγου, ὥστε πολύ σύντομα νά ἀναλάβετε ἐξέχουσες καί ἡγετικές θέσεις καί ρόλους στή γενέτειρά μας. Ἐσεῖς ἄλλωστε ἀποτελεῖτε τήν ἐλπίδα τῆς αὔριον, καί σέ σᾶς στηρίζει τό μέλλον καί τήν πρόοδό του ὁ τόσος μας. Πρωταρχικό σας, λοιπόν καθῆκον εἶναι νά ἐκμεταλλευθεῖτε πλήρως τίς εὐκαιρίες πού σᾶς προσφέρονται στό σταυροδρόμι αὐτό τῶν πνευματικῶν ρευμάτων καί ἐπιτεύξεων, - ὅπως εἶναι τό Ἡνωμένο Βασίλειο, - καί νά ἀναζητήσετε τό μέλι τῶν γνώσεων καί τήν ὀξύνεια ἀλλά καί τήν περίνοια πού ἡ ὀρθή τους χρήση στηρίζει, ἐνδυναμώνει καί πλουτίζει τήν οὐσία καί τό περιεχόμενο τῆς ἀποκτημένης σοφίας μας.

Ἔχετε ὅμως ἐσεῖς καί ἕνα ἄλλο πολύ σπουδαῖο καί ἐξ ἴσου ἰσχυρό προνόμιο πού οἱ συμφοιτητές σας σέ ἄλλες χῶρες στεροῦνται. Ζεῖτε καί κινεῖσθε καθημερινά μέσα σέ μιά πολυπληθῆ κάι πληθωρική Ὁμογένεια, γεμάτη ζωντάνια καί δημιουργικότητα, ἡ ὁποία ἔχει μεταφέρει στή χώρα αὐτή τῆς παροικίας μας ὄχι μόνο τίς παραδόσεις καί τήν κληρονομία μας, ἀλλά καί τούς προβληματισμούς, τούς ὁραματισμούς καί τίς ἀγωνίες τῆς Γενέτειρας. Ἡ Ὁμογέ-

νεια αὐτή ἔχει πολλά θετικά στοιχεῖα νά σᾶς προσφέρει. Ἔχει ὅμως καί μεγάλες ἀνάγκες, γιά τήν ἐπίλυση τῶν ὁποίων ἐσεῖς, οἱ μορφωμένοι νέοι μας, δύνασθε καί ὀφείλετε νά συμβάλετε ἀποτελεσματικά καί δημιουργικά.

Ὅπως ἀσφαλῶς θά ἔχετε ἤδη ἀντιληφθεῖ, ἡ 'Ομογένεια, λόγῳ τῶν ἰσχυρῶν της δεσμῶν μέ τήν παράδοση τοῦ Γένους μας, εἶναι συνταυτισμένη ὀργανικά μέ τήν 'Ορθόδοξη 'Ελληνική 'Εκκλησία μας. Καλεῖσθε λοιπόν κι' ἐσεῖς νά συνδεθεῖτε ὅσο τό δυνατόν στενότερα μέ τούς κατά τόπους Ναούς, τίς Κοινότητες, τίς 'Οργανώσεις καί τά Σωματεῖα μας καί, μέ τίς ἱκανότητες καί τόν χρόνο πού διαθέτετε, ν' ἀναλάβετε κάποιο ἔργο ὑπηρεσίας γιά τήν 'Ομογένεια. Εκκλησιαζόμενοι δέ οἱ ἴδιοι τακτικά καί συμμετέχοντες ἐνεργά στίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ μας, θά χαλυβδώνετε τήν πίστη σας στό Θεό καί θά συνδέεστε ἀμεσώτερα καί ἀποτελεσματικώτερα μέ τήν 'Ορθόδοξή μας παράδοση καί τήν 'Εκκλησία μας.

'Εκεῖ ὅμως πού ἡ συμβολή σας θά μποροῦσε νά εἶναι ἀνεκτίμητη εἶναι στόν τομέα τῆς κινητοποιήσεως τῆς 'Ομογένειας ὑπέρ τῶν δικαίων τῆς Κύπρου. Τό Κυπριακό πρόβλημα, τό ὁποῖο γιά τόσα τώρα χρόνια ταλαιπωρεῖ καί προβληματίζει τό λαό τῆς Μεγαλονήσου καί τούς ἀποδήμους της, ξεκίνησε ἀπό τή χώρα αὐτή στήν ὁποία ζοῦμε καί, ὅπως φαίνεται, ἐδῶ θά βρεθεῖ κάποτε ἡ λύση του. Γι' αὐτό λοιπόν κι' ἐσεῖς, μακράν ἀπό κάθε στενόκαρδη κομματική ἐξάρτηση καί μέ μοναδικό σας γνώμονα τό καλῶς νοούμενο συμφέρον τῆς Γενέτειράς μας, ἔχετε τήν ὑποχρέωση νά στρατευθεῖτε καί νά στρατεύσετε καί τήν 'Ομογένεια ὥστε νά ἀσκηθεῖ ἐποικοδομητική καί ἀποτελεσματική πίεση πάνω στή Μ. Βρετανία ὑπέρ τῆς Κύπρου καί τοῦ λαοῦ της.

Οἱ νέοι μας πάντοτε πρωτοστάτησαν στήν πνευματική καί ἐθνική ἀναγέννηση τοῦ Γένους μας. Μέ τά πνευματικά τους ἐφόδια, μέ τό πάθος τῆς καρδιᾶς τους, τή ζωτικότητα καί τό νεανικό ἐνθουσιασμό τῶν αἰσθημάτων τους προετοιμάζουν τό μέλλον, ἀλλά καί ἐγγυοῦνται τήν ἐπιβίωση καί τήν πρόοδο τοῦ παρόντος. Καλεῖσθε λοιπόν κι' ἐσεῖς, ἄλκιμος σπουδάζουσα νεολαία μας, νά διαδραματίσετε τό ρόλο καί τήν ἀποστολή πού σᾶς ἔχει ἐπιφυλάξει ἡ ἱστορία τοῦ Γένους μας. Μέ σωφροσύνη καί σύνεση, ἀλλά κάι μέ τῆς καρδιᾶς σας τό πύρωμα, ν' ἀναδειχθεῖτε σημαιοφόροι στήν ὑπηρεσία τῆς Γενέτειρας ἀντλοῦντες δυνάμεις καί κατευθυντήριες γραμμές ἀπό τίς παραδόσεις καί τίς ὑπεραιώνιες ἀξίες τῆς Φυλῆς.

Μέ τά λίγα αὐτά λόγια σᾶς χαιρετίζω καί πάλιν καί σᾶς εὔχομαι ὅ,τι ὡραῖο καί μεγαλεπήβολο ἔχετε τάξει στή ζωή σας. Καί πάνω ἀπ' ὅλα, σᾶς εὔχομαι ὅπως ἡ δική σας γενεά ἴδει τήν Κύπρο μας καί πάλιν γαληνεμένη καί δικαιωμένους τούς ἀγῶνες της γιά τήν εὐημερία καί τήν πρόοδο τοῦ μαρτυρικοῦ της λαοῦ.

19 Μαρτίου 1990

6. 'Οργάνωση Δαυλιωτῶν 'Αγγλίας

'Αγαπητοί,

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποψινῆς ἑορταστικῆς σας ἐκδηλώσεως ἀπευθύνω ἐγκάρδιο πατρικό χαιρετισμό πρός ὅλα τά μέλη καί τούς φίλους καί ὑποστηρικτές τοῦ Συνδέσμου σας καί σᾶς εὔχομαι ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

Οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ, κυρίως μάλιστα ὅσες ὀργανώνονται - ὅπως ἡ δική σας - γιά νά συγκεντρωθοῦν στό ἴδιο μέρος οἱ ἀπόδημοι τῶν Τουρκοκρατουμένων χωριῶν τῆς Κύπρου, ἐπιτελοῦν διπλό σκοπό: Νά ὑπενθυμίσουν σέ ὅλους μας τίς τραγικές μέρες πού διέρχεται ἀκόμη ὁ μαρτυρικός λαός τῆς Μεγαλονήσου, ἀλλά καί νά συνδέσουν τά ἀπόδημα παιδιά της σέ μιά κοινή σκέψη καί προσευχή γιά τή σύντομη ἐπάνοδο στήν Κύπρο τῆς γαλήνης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς καταλλαγῆς πρός ὄφελος τοῦ λαοῦ της στήν ὁλότητά του.

'Ο 'Απόδημος 'Ελληνισμός, πού ζεῖ καί προοδεύει στή Μ. Βρετανία, κρατᾶ βαθιά μέσα του τίς προγονικές του ρίζες, τήν πίστη του στό Θεό, τήν ἀγάπη του πρός τήν Πατρίδα καί τήν προσήλωσή του στίς προαιώνιες καί ἀπαρασάλευτες ἀξίες τοῦ Γένους μας. Καί οἱ ἀξίες αὐτές θερμαίνονται, καλλιεργοῦνται καί ἀξιοποιοῦνται μέσα στίς μικρές καί τίς μεγάλες κοινοτικές μας Κυψέλες, οἱ ὁποῖες μέ κέντρο τήν 'Εκκλησία μας καί τά λοιπά 'Ιδρύματά μας ὀργανώνονται καί δραστηριοποιοῦνται μέ ἐκδηλώσεις ὅπως ἡ ἀποψινή, ἀλλά καί μέ προγράμματα πού μιά ἐπιδίωξη ἔχουν: Νά μή σβήση ποτέ ἡ φλόγα ἀπό τίς καρδιές τῶν ἀποδήμων μας γιά τίς προγονικές τους ἑστίες καί τά ὁράματα πού αὐτές γεννοῦν μέσα μας. Καί νά συμβάλουμε ὅλοι μας, ὁ καθένας μέ τόν τρόπο καί τή δύναμή του, στήν ἐπιτυχία τῶν ἱερῶν καί δικαίων αὐτῶν στόχων μας.

Τό δικό σας Σωματεῖο πρωτοπορεῖ καί σ' ἕναν ἄλλο τομέα: 'Εκεῖνον τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς προστασίας τῶν ἡλικιωμένων καί ἀκλήρων συνανθρώπων μας πού κατάγονται ἀπό τή Γενέτειρά μας. Μέσα στούς στόχους σας ἔχετε περιλάβει καί αὐτή τήν πολύ συμπαθῆ κι εὐαίσθητη ὁμάδα, τούς ἡλικιωμένους. Γιαυτό ἐλπίζουμε ὅτι ο Ἅγιος Θεός, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ προστάτη σας 'Αγίου Σώζοντος, θά εὐλογήση τους κόπους σας γιά νά γίνουν πραγματικότητα καί νά ἐπιτευχθοῦν μέ κάθε ἐπιτυχία οἱ προσπάθειές σας αὐτές. 'Η 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή καί ὁ Προκαθήμενος της ἐπευλογοῦμε τά ἔργα σας καί ἔχουμε ἐμπιστοσύνη ὅτι θά τά φέρετε σέ αἴσιο πέρας γιά τή δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τό δικό σας ἔπαινο καί τιμή.

Μέ τίς λίγες αὐτές γραμμές θέλω καί πάλι νά σᾶς συγχαρῶ γιά τό ἔργο σας. Να σᾶς εὐχηθῶ καλή πρόοδο καί ἐπιτυχία στούς σκοπούς σας καί νά σᾶς παροτρύνω νά καλλιεργεῖτε συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως τίς μεγάλες ἀξίες πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας, ὅπως αὐτές διαφυλάττονται στίς Παραδόσεις μας καί ἐνεργοποιοῦνται στούς κόλπους τῆς 'Εκκλησίας καί τοῦ Γένους μας.

Εὐχόμαστε ὑγεία καί ΚΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ καί, μέ τήν ἱερή ἐλπίδα νά φθάσουμε αἴσια στήν 'Ανάσταση τοῦ Κυρίου, διατελοῦμε μετά πολλῆς ἀγάπης καί εὐχῶν.

Στιγμιότυπο ἀπό τά ἐγαίνια τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίας Τριάδος Brighton.
Διακρίνονται ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ἱερέας τῆς Κοινότητος π. 'Ανδρέας 'Ιωαννίδης, ὁ 'Αρχιδιάκονος τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς Σωτήριος Χαραλάμπους καί πλῆθος κόσμου.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Γ. ΓΑΛΙΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Την Παρασκευή, 16η Φεβρουαρίου 1990, επισκέφθηκε την Κοινότητα Νότιας Ουαλίας (στο Cardiff) ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος, μαζί με τον Καθ. κ. Γ. Γαλίτη. Αυτούς συνόδευαν ο Αρχιδιάκονος π. Σωτήριος Χαραλάμπους και ο Ιεροψάλτης κ. Γιώρκας.

Ο Σεβασμιώτατος, ο Καθηγητής και η συνοδεία τους αφίχθηκαν στην πόλη του Cardiff γύρω στις 5 μ.μ. Στα προπύλαια του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου τους υποδέχθηκε ο Εφημέριος της Κοινότητας π. Αναστάσιος Δ. Σαλαπάτας.

Ολοι μαζί κατόπιν κατευθύνθηκαν προς τον Ιερό Ναό, όπου αφού προσκύνησαν, θαύμασαν και καμάρωσαν τον υπέροχο βυζαντινό Ναό του Προστάτη των Ναυτικών. Ο Ι.Ν. της Κοινότητας του Cardiff είναι αλήθεια πως είναι ένας από τους τρεις -μόνο- Ορθοδόξους Ιερούς Ναούς, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγ. Βρετανίας, σε βυζαντινό στύλ.

Στην συνέχεια ο κ. Καθηγητής και οι συνοδοί φιλοξενήθηκαν στο Πρεσβυτερείο της Κοινότητας, ενώ ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος και ο Εφημέριος π. Αναστάσιος επισκέφθηκαν τον ασθενούντα Πρόεδρο της Κοινότητας και Μεγάλο Ευεργέτη αυτής κ. Δημήτριο Λάντζο, ο οποίος νοσηλεύονταν σε Νοσοκομείο της περιοχής.

Προς αυτόν ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε εγκάρδιες ευχές για γρήγορη ανάρρωση και περαστικά, και αφού τον ευλόγησε του προσέφερε σαν δώρο μία Εικόνα.

Μετά την επιστροφή στον χώρο των Κοινοτικών εγκαταστάσεων ο Σεβασμιώτατος είχε σύντομη συζήτηση και επαφή με την Πρόεδρο και Μέλη της τοπικής Βοηθητικής Αδελφότητας «Η Ζωοδόχος Πηγή».

Αφού δε μετέβη και αναπαύθηκε για λίγα λεπτά στο Πρεσβτερείο, στην συνέχεια επικεφαλής της όλης συνοδείας εισήλθε επίσημα στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, ο οποίος ήταν γεμάτος από Ενορίτες, που περίμεναν να γευθούν την παρουσία του Σεβασμιωτάτου ανάμεσά τους, καθώς και την προαναχοινωθείσα ομιλία του Καθηγητή κ. Γ. Γαλίτη.

Ο Μικρός Εσπερινός άρχισε στις 7 μ.μ., του Σεβ. Αρχιεπισκόπου χοροστατούντος από τον όμορφο σε σερβικό στύλ Θρόνο του.

Μετά το τέλος του Μικρού Εσπερινού, τον οποίο ετέλεσε ο Εφημέριος π. Αναστάσιος, μαζί με τον Αρχιδιάκονο π. Σωτήριο, ο Σεβασμιώτατος ετέλεσε την Ακολουθία των Ιερών Μνημοσύνων, υπέρ των ψυχών πάντων των κεκοιμηθέντων Ορθοδόξων αδελφών μας, και ιδιαίτερα υπέρ των ψυχών αυτών των οποίων τα ονόματα είχαν παρουσιάσει οι συγγενείς τους, οι οποίοι είχαν για την περίσταση ετοιμάσει και τα ανάλογα κόλυβα, όπως η Παράδοσή μας διδάσκει.

Κατόπιν ο Σεβασμιώτατος ομίλησε προς το Εκκλησίασμα, αναφερόμενος στον σκοπό της επισκέψεως του στην Κοινότητα της Νότιας Ουαλίας. Αφού δε αναφέρθηκε για λίγο στην εορτή της ημέρας και στην Ορθόδοξη Παράδοση για τα Μνημόσυνα, στην συνέχεια παρουσίασε προς το Εκκλησίασμα τον Καθ. κ. Γ. Γαλίτη.

Ο κ. Καθηγητής ομίλησε προς τους έκθαμβους Ομογενείς, με πολύ σοφία και θεϊκή έμπνευση, πάνω στο θέμα: «Θεμελιώδη γνωρίσματα της 'Ορθοδοξίας». Κατέδειξε δε, με την περίφημη ομιλία του, ότι μόνο η Ορθοδοξία είναι η συνέχεια της Μία, Αγίας, Καθολικής, Αποστολικής και αδιαίρετης Εκκλησίας, και έτσι αυτή ερναι η Εκκλησία που κατέχει σύνολη την Αλήθεια.

Στην σπουδαία εκείνη ομιλία παρουσιάστηκαν από τον Καθηγητή πολλά στοιχεία της Ιερής μας Παραδόσεως, με πολύ όμορφο τρόπο αναλυμένα (όπως η Θεολογία των Ιερών Μνημοσύνων), καθώς επίσης και πολλά ιστορικά στοιχεία (όπως η ιστορία του περίφημου Σχίσματος των Εκκλησιών), τα οποία προσφέρθηκαν μ' έναν πολύ δυναμικό τρόπο, έτσι ώστε να ενημερωθούν τα πιστά και ενεργά Μέλη της Εκκλησίας μας για την Ορθόδοξη άποψη αλλά και στάση απέναντι σε κάποια μεγάλα εκκλησιαστικά θέματα.

Όταν ο καθηγητής κ. Γ. Γαλίτης τελείωσε την ομιλία του, και άφησε το βήμα καταχειροκροτούμενος απ' όλους, ο Σεβασμιώτατος παρακάλεσε τα παιδιά που παρευρίσκονταν στην εκδήλωση αυτή να προσέλθουν κοντά του. Τα παιδιά είχαν ειδικά συγκεντρωθεί εκεί με τους δασκάλους τους, του Ελληνικού Σχολείου, για να παρακολουθήσουν την όλη τελετή.

Ο Σεβασμιώτατος τότε τους έκανε για λίγη ώρα Κατηχητικό, μιλώντας τους απλά για μερικά στοιχεία της Εκκλησίας και της Θεολογίας μας, και στο τέλος τους μοίρασε ωραίες εικονίτσες.

Μετά το τέλος της όλης τελετής στον Ιερό Ναό, όλοι μεταφέρθηκαν στο Κοινοτικό κτίριο που βρίσκεται ακριβώς δίπλα από τον Ναό. Εκεί η Βοηθητική Αδελφότητα δεξιώθηκε τους επισήμους και όλο το Εκκλησίασμα, προσφέροντας τσάι, γλυκά και σάντουϊτς.

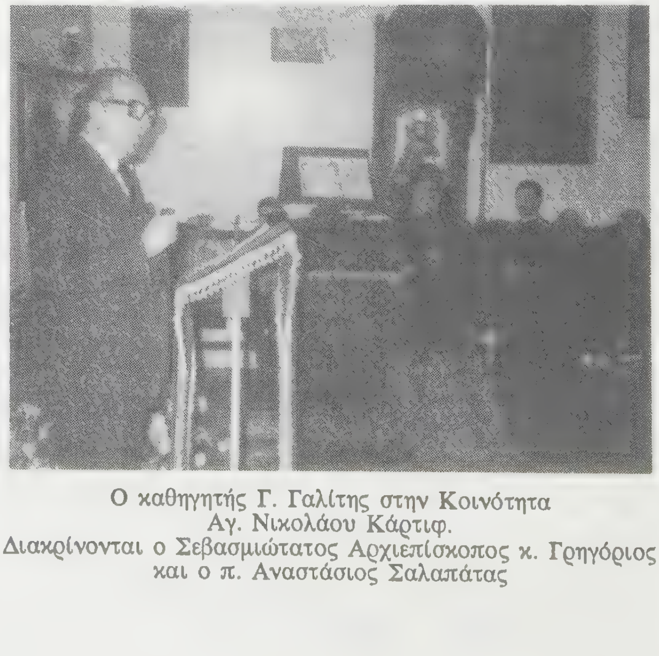
Ο Σεβασμιώτατος, κατά την διάρκεια αυτής της μικρής δεξίωσης, είχε την ευκαιρία να συναντηθεί και να μιλήσει προσωπικά με όλους του Ενορίτες, οι οποίοι προσέρχονταν αυθόρμητα να ζητήσουν την ευλογία του. Προς το τέλος δε της όμορφης αυτής συγκέντρωσης, ο ίδιος ευχαρίστησε θερμά τις Κυρίες της Βοηθητικής Αδελφότητας, που φρόντισαν δυναμικά για την επιτυχία της τόσο αξιόλογης αυτής σύναξης, και για την ετοιμασία όλων των γλυκισμάτων και λοιπών εδεσμάτων.

Επίσης ομίλησε με θέρμη για την επικείμενη συντήρηση και επισκευή του Κοινοτικού κτιρίου, και παρακάλεσε όλους να συνδράμουν γενναιόδωρα κατά τον σχετικό Έρανο, ο οποίος σύντομα θα ξεκινήσει.

Κατόπιν, όλοι οι επίσημοι, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος, ο Καθ. κ. Γ. Γαλίτης και οι λοιποί, αναχώρησαν για το σπίτι του κ. Γεωργίου Μιχ. Άσπρου, ο οποίος τους δεξιώθηκε εκεί, προσφέροντάς τους ένα πολύ όμορφο και πλούσιο δείπνο.

Αμέσως μετά, το ίδιο βράδυ, ο Σεβασμιώτατος, ο κ. Καθηγητής και η συνοδεία τους επέστρεψαν στο Λονδίνο, αφήνοντας στους Ομογενείς της Νότιας Ουαλίας μια πολύ γλυκιά ανάμνηση από την υπέροχη εκείνη και τόσο πνευματική βραδυά.

π. Αναστάσιος Δ. Σαλαπάτας
Ιερατικώς Προϊστάμενος
της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Νότιας Ουαλίας

Ο καθηγητής Γ. Γαλίτης στην Κοινότητα Αγ. Νικολάου Κάρτιφ.
Διακρίνονται ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος και ο π. Αναστάσιος Σαλαπάτας

Δραστηριότητες της Κοινότητος Αγίων Κωσταντίνου και Ελένης CROYDON

(α) Κυριακή της Ορθοδοξίας

Στην όντως εύθυμη ημέρα της Ιεράς Παράδοσης της αγίας μας εκκλησίας τον τόνο έδωσε η θεία Λειτουργία που τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος συμπαραστατούμενος από τον θεολόγο ιερέα π. Σπυρ. Τράμπα και τον διάκονο Σωτήριο.

Η θεία Λειτουργία τελέσθηκε με βυζαντινή μεγαλοπρέπεια και κατάνυξη στον κατάμεστο ιερό ναό των αγίων Κων/νου και Ελένης Croydon.

Ο καλλίφωνος δεξιός ιεροψάλτης έψαλλε τα βυζαντινά μαθήματα με δεξιοτεχνία, παρά το νεαρό της ηλικίας του και την μικρή πείρα που διαθέτει.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε στο εκκλησίασμα για την σημασία της Κυριακής της Ορθοδοξίας και παρουσίασε στο εκκλησίασμα τον κύριο ομιλητή της ημέρας ελλογιμώτατο καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Παν. Αθηνών κ. Ν. Μπρατσιώτη. Ο κ. Καθηγητής ενθουσίασε και εντυπωσίασε το εκκλησίασμα με τον βαθυστόχαστο λόγο του.

Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας η βοηθητική αδελφότης υπό την πρόεδρο κ. Ελένη Μιχαηλίδου, την αντιπρόεδρο Ανδριανή Παπαναστασίου και την γραμματέα κ. Κλαίρη Ιωάννου δεξιώθηκαν τους καλεσμένους στο πρεσβυτέριον του ιερού ναού που προσφέρθηκε καφές και νηστίσιμα εδέσματα. Στη συνέχεια οι καλεσμένοι μετέβησαν στο σπίτι του νέου προέδρου της κοινότητος κ. Γεωργίου και παρεκάθησαν σε δείπνο. Η οικοδέσποινα επεφύλαξε μια πραγματικά υπέροχη ελληνική φιλοξενία. Τα όντως προσεγμένα φαγητά (νηστίσιμα όλα) εντυπωσίασαν και εύφραναν τους συνδαιτημόνες, και τα κολακευτικά σχόλια που ακούστηκαν ήταν άξια των κόπων και της μαστοριάς της κυρίας Σόνιας Γεωργίου.

Στο δείπνο παρεκάθησαν, εκτός του Σεβασμιωτάτου, ο π. Σπυρίδων και ο διάκονος Σωτήριος, ο καθηγητής Ν.Π.Μπρατσιώτης μετά της εριτίμου συζύγου του, ο δικηγόρος κ. Κύπρος, ο επίτιμος πρόεδρος της κοινότητος Croydon κ. Σταύρος Ματθαίου μετά της συζύγου του, η κυρία Ελένη και ο κύριος Κων/νος Μιχαηλίδης ως εκπρόσωποι της βοηθητικής αδελφότητος, και άλλοι.

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος απηύθυνε χαιρετισμόν στους συνδαιτημόνες και ευχήθηκε καταλλήλως. Επίσης χαιρέτησε και ευχήθηκε και ο κ. Καθηγητής. Έτσι έκλεισε η ωραιοτάτη εκδήλωση στην κοινότητα των Αγίων Κων/νου και Ελένης Croydon, η οποία θα αποτελέσει οπωσδήποτε σταθμό στην ιστορία της κοινότητας.

Πριν κλείσουμε αυτήν την σύντομη ανταπόκριση θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Γρηγόριο για την πρωτοβουλία του να λειτουργήσει στον Ιερό Ναό μας την σημερινή λαμπρή ημέρα της Ορθοδοξίας ανεβάζοντας κατά την γνώμη μας, την στάθμη της κοινότητός μας (διότι είθισται Αρχιεπίσκοπος να λειτουργήσει στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας αυτήν την Κυριακή) και να τον ευχαριστήσουμε επίσης για την τιμή και την ευλογία Του και όχι μόνο γι' αυτό αλλά και διότι μας έφερε στην εκκλησία μας για πρώτη φορά ομιλητή καθηγητή Πανεπιστημίου και μάλιστα τον ξακουστό σε όλο τον χριστιανικό κόσμο διαπρεπή κ. Ν.Π. Μπρατσιώτη.

Ασφαλώς η κοινότητά μας είναι καταγοητευμένη και ευγνωμονούσα ευχαριστεί τον Σεβασμιώτατο και τον Καθηγητή.

(β) Κυριακή της Απόκρεως

Παραυρέθησαν πάνω από 350 ομογενείς. Τον Σεβασμιώτατατο εκπροσώπησε ο Πανοσιολογιώτατος πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπικοπής μας Αρχιμανδρίτης κ. Αθανάσιος Θεοχάρους ο οποίος εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου απηύθυνε χαιρετισμόν που ενθουσίασε στους ομογενείς. Η ατμόσφαιρα ήταν πατριωτική, αδελφική και ο νέος πρόεδρος της κοινότητος κ. Γεώργιος Γεωργίου συνέβαλε με την ομιλία του έτσι ώστε ο καθένας να αισθάνεται σαν στο σπίτι του, στην πατρίδα του. Παρευρέθηκε επίσης και τίμησε την κοινοτική εκδήλωση σαν εκπρόσωπος του υπάτου αρμοστού της Κύπρου ο κ. Σταύρος Επαμεινώνδα. Η εκκλησιαστική επιτροπή πρωτοστατοῦντος του κυρίου Χ. Κούζου από νωρίς έλαβε τα μέτρα της και μαζί με τον αεικίνητο πρόεδρο παρουσίασαν μια τέλεια οργανωμένη βραδιά.

Στις δημόσιες σχέσεις εργάστηκαν και οι νέοι Αργύρης Κούζος και Χρήστος Γεωργίου.

Μετά τους σύντομους χαιρετισμούς του προέδρου Γ. Γεωργίου, του Πανασιολογιωτάτου εκπροσώπου του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας Αρχιμανδρίτου κ. Αθανασίου, του π. Σπυρίδωνος Τράμπα, ιερατικού προϊσταμένου της κοινότητος Croydon, επακολούθησε το θαυμάσια οργανωμένο από τους κυρίους Γ. Ναθαναήλ, Λοΐζο, Ιωάννου, Γ. Γεωργίου και Σ. Χαραλάμπους δείπνο και μετά ο χορός που κράτησε ως αργά την νύχτα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στη γιορτή μας συμμετέσχαν τόσον η βοηθητική αδελφότητα υπό την πρόεδρο κ. Ελένη Μιχαηλίδου όσο και η σχολική εφορία υπό τον σχολάρχη και πρόεδρον κ. Ανδρέαν Ανδρέου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κάνουμε γνωστό στους Έλληνες ορθοδόξους ότι η εκκλησία μας έχει αγγλομαθείς που ύστερα από προηγούμενη συνεννόηση θα μπορούσαν να βοηθήσουν σαν διερμηνείς τους αδελφούς μας, τελείως δωρεάν. Οι ενδιαφερόμενοι να απευθύνονται στον ιερέα μας στο τηλ.: 081-771 6869

Διακρίνονται από δεξιά ο κ. Μπρατσιώτης, η κα Μπρατσιώτη, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, ο π. Σπυρίδων Τράμπας και ο Πρόεδρος της Κοινότητος κ. Γεωργίου.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

1. 'Αρχιμ. Γ. Ραπτόπουλου, Δέκα ἀδέλφια στή φυλακή, ἐκδ. 'Ορθ. 'Ιεραποστολικῆς 'Αδελφότητας " 'Η 'Οσία Ξένη", Θεσσ/κη, 1989.

2. Dr. Harry P. Hatzopoulos, Prayer book and Hymnology of the Holy Eastern Orthodox Church, Apostoliki Diakonia, Boston, 1987.

3. 'Ισμήνης Καλλιπέτη - Λιμνατίτη, Παιδικές καί Νεανικές 'Αναμνήσεις, Λεμεσός, 1987.

4. 'Αρχ. Γ. Ραπτόπουλου, Διάλογος μέ τή ΧΟΕ, ἐκδ. 'Ορθ. 'Ιεραποστολικῆς 'Αδελφότητας " 'Η 'Οσία Ξένη', Θεσ/κη, 1988.

5. Εὐγενία Κλειδαρά, Νέα Θαύματα τοῦ 'Αγίου Ραφαήλ, 'Αθήνα, 1989.

6. Γ.Κ. 'Αγγελινάρα, Τό μοναστῆρι τῆς Μεγάλης Παναγίας στή Σάμο, ἐκδ. 'Ιερά Μητρόπολη Σάμου καί 'Ικαρίας, 1989.

7. 'Απ. Λεονταρίτης, Τά Θυάτειρα, 'Αθήνα, 1975.

8. Δ. Τσάκωνα, 'Ο 'Ελληνικός 'Υπερρεαλισμός, ἐκδ. Κάκτος, 'Αθήνα, 1988.

9. Δ. Τσάκωνα, Λογοτεχνία καί Κοινωνία στό Μεσοπόλεμο, ἐκδ. Κάκτος, 'Αθήνα, 1987.

10. Δ. Τσάκωνα, 'Ιδεαλισμός καί Μαρξισμός στήν 'Ελλάδα, ἐκδ. Κάκτος, 'Αθήνα, 1988.

11. Δ. Τσάκωνα, 'Η Γενιά τοῦ '3Ο, τά πρίν καί τά μετά, ἐκδ. Κάκτος, 'Αθήνα, 1989.

12. Σπ. Μυλωνᾶ, 'Ανδρέα Κάλβου "Απαντα, ἐκδ. "Κερύνεια", Λευκωσία, 1988.

13. Otto F. A. Meinardus, The Greeks of Thyateira, Athens, 1974.

14. 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου καί Θαυματουργοῦ 'Ιωάννου, τοῦ ἐκ Κονίτσης μετά τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος, ἐκδ. 'Ιερᾶς Μονῆς Παναγίας Προυσιωτίσσης, 1989.

15. 'Αποστόλου Κ. Τεντολούρη, Οἱ σύγχρονοι καιροί, ἐκδ. "'Επάλξεις" Ε. Χ. Ε., 'Αθήνα, 1988.

16. 'Αρχ. Δημ. Μπεκιάρη, 'Η Ζωή ἐκ Τάφων, 'Αθήνα, 1988.

17. C. D. Komodromos, Yialousa through the ages, London, 1987.

18. Μαρία Παρασκευοπούλου, Researches into the Traditions of the Popular Religious Feasts of Cyprus, Λευκωσία, 1982.

19. Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μέ τά πουλιά, Κύπρος.

20. Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, 'Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, Κύπρος, 1987.

21. Gordana Babic, Icons, Bracken Books, London.

22. Treasures of the Orthodox Church Museum in Finland, Kustannuskilla Oy, Kuopio, Finland.

23. Greek Orthodox Archdiocese of New Zealand, MENAION of February, Athens.

24. Λαζάρου μοναχοῦ Διονυσιάτου, Διονυσιατικαί Διηγήσεις, 'Ιερά Μονή 'Αγίου Διονυσίου, "Αγιον "Ορος, 1985.

25. Γέροντος 'Ιωσήφ, "Εκφρασις Μοναχικῆς 'Εμπειρίας. "Εκδοσις 'Ιερᾶς Μονῆς Φιλοθέου, "Αγιον "Ορος, 1985.

26. Πρεσβ. 'Αναστασίου Δημ. Σαλαπάτα, Στοιχεῖα ἱστορίας καί Λαογραφίας τοῦ Χωριοῦ ΜΕΡΜΠΑΚΑ, Κάρδιφ, 1988.

27. Ι. Α. Παπαδριανοῦ. Οἱ "Ελληνες Πάροικοι τοῦ Σεμλίνου (18ος-19ος αι), "Ιδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου Θεσσαλονίκη, 1988.

28. Κων/νος Κ. Παπουλίδης, Γρηγόριος Γ. Μαρασλῆς (1831-1907), "Ιδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου, Θεσ/κη, 1989.

29. Πρακτικά Ε΄ Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου. "Ιδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου, Θεσ/κη, 1989.

30. Μιχάλης 'Ιγνατίου, Τό σεμινάριο τῆς Ρώμης, ἐκδ. Ποντίκι, 'Αθήνα, 1989.

31. Sister Thekla, Mother Maria. Herlige in Letters, Darton, Longman and Todd, London 1979.

32. The Greek Orthodox Theological Review, Holy Cross Orthodox Press of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America, Massachusetts, 1988.

33. Στέλιου Δ. Σακελλαρίου, Διεθνής Πολιτική, Λάρισσα, 1989.

34. Μαίρη Ι. Παπακωνσταντίνου, Τουριστικός 'Οδηγός Οἰνουσσῶν, 1989.

35. Γεώργιος Ι. 'Αφαντίτης, Τά λουλούδια μου, Λονδῖνον 1989.

36. 'Ιερομόναχος Μάξιμος, 'Η μητέρα τῶν Χριστιανῶν, "Αγιον "Ορος, 1989.

37. Mother Thekla, the Monastery of the Assumption. A history: the Greek Orthodox Monastery of the Assumption, Yorkshire, 1984.

38. Γ. Α. Προκοπίου, 'Ο κοσμολογικός συμβολισμός στήν 'Αρχιτεκτονική τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ, 'Αθῆνα, 1980.

39. Γλαύκου Κληρήδη, 'Η Κατάθεσή μου, Λευκωσία, 1989.

40. Μηνᾶς 'Αλεξιάδης, 'Η 'Ελληνική καί Διευθνής 'Επιστημονική ὀνοματοθεσία τῆς Λαογραφίας, 'Αθῆνα, 1988.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ CAMBERWELL

Στό τεῦχος 'Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1990 τοῦ περιοδικοῦ μας δημοσιεύτηκε ἀπό ἀβλεψία πώς οἱ μέχρι τώρα δαπάνες γιά τήν ἀνέγερση τοῦ Σχολικοῦ Κτιρίου καί τῆς Μεγάλης Αἴθουσας τῆς Παναγίας Camberwell ἦταν 50 (πενήντα) χιλιάδες λίρες. Στην πραγματικότητα ἔχουν ξοδευθεί 500 (πεντακόσιες) χιλιάδες λίρες ἀπό χρήματα τῆς Κοινότητας καί ἐπιπλέον ἄλλες 150 (ἑκατόν πενήντα) χιλιάδες λίρες δάνειο ἀπό τράπεζες. Συνολικά λοιπόν ἔχουν ξοδευθεί 650 (ἑξακόσιες πενήντα) χιλιάδες λίρες γιά τό ὡραῖο αὐτό ἀπόκτημα τῆς 'Ομογένειας στό Νότιο Λονδῖνο.

EASTER MESSAGE OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

To: The Reverend Priests and Deacons,
the Chairmen and Members of Church Committees,
Ladies Charitable Organizations,
and Greek and Sunday School Committees
of our Archdiocese.

Dear Brethren in Christ,

This year we again celebrate the Passion and Resurrection of our Lord. The Risen Christ invites us to participate in His "emptiness"'so that we may become worthy to communicate, to participate, and to share in the joy of His glory and Resurrection.

Our Mother Church, in an excellent, imposing, and holy manner, records and celebrates in festive mood the great and stirring Events which took place in Jerusalem of Judaea almost 2000 years ago during the time of the Chief Rabbis, Annas and Caiaphas, and under the governorship of Pontius Pilate, the representative of Roman rule in Palestine.

The Holy Gospels and the rest of the books of the New Testament describe the Passion and Resurrection of our Lord in great detail. They preserve for us---and especially clearly in the Gospel of St John---the chronicle of the last days of the earthly life of the God-man. Shortly before His passion, Christ as God and lord declared, "Now is the judgement of this world, now shall the ruler of this world be cast out; and I, when I am lifted up from the earth, will draw all men to myself" [John 12; 31-32]. The Passion and Resurrection of Christ had the desired effect: it gave us new life. The sacrifice and the victory of Christ reinstated peace between God and man. In this way people, and especially Christians, live within the abundant light of the lavish divine illumination which Christ has given us as a gift, "bread from Heaven", with His sacrifice and Resurrection. St Paul justifiably declares that we now live in the epoch of the "new creation". It is the epoch of "Christogenesis" ("birth in Christ"), according to a term used by a contemporary scholar of God's mysteries.

Therefore, dear Brethren, let us praise our Lord, Who, by His self-offering and sacrificial love, has revealed to us the greatness of His compassion and mercy. For no other event in the history of humanity can be compared with what took place in Gethsemane, in the Upper Room, in the Praetorium, in Herod's Palace, in the house in Caiaphas, on Golgotha, on the Cross, and on the way to martyrdom with protagonist, "the Lamb of God Who takes away the sins of the world" [John 1; 29], accompanied by Simon of Cyrene whom the rulers "compelled to carry His cross" [Mark 15; 21].

We also as holy pilgrims and witnesses of the burial and the new but empty grave, together with the myriads of the faithful, hear with awe and untold joy the myrrhbearing women and the angels declare the Gospel message: "Why do you seek the living among the dead? He is not here but He has risen; remember how He told you, while He was still in Galilee, that the Son of Man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and on the third day rise" [Luke 24; 6-7]. Responsibly and persuasively they assure us that "the Lord is risen indeed, and has appeared to Simon!" [Luke 24;34].

We are reminded of this message of joy and love by these Holy Days, and we are invited to be rebaptized in the font of mercy and divine love which has been revealed to the human race so extensively, so clearly, and so abundantly with the Passion and Resurrection of Christ.

This humble and glorious love has become a song and a way of life for countless numbers of people. It has filled our hearts with faith, with unabashed hope, and with trust in Him, Who has offered His life "as ransom for many" to purchase us from slavery and the deceit of the begetter-of-evil and man-hating one, to grant us eternity, and to free us from destruction and death. This is why the Resurrection of Christ will remain the source of joy for the human race. It will be our unsleeping and steadfast consolation; it will renew our soul, our body, and our whole existence; it will renew and regraft institutions, mores, families, education, Church, states, and nations, that they can remain unspoilt and be renewed so as to safeguard the peoples against annihilation and corruption.

Being at the threshold of the end of the second millennium of the Christian resurrection experience and life, let us prepare ourselves for the third millennium. The echoes are clearly heard of a new world which springs and emerges on the horizon in our days and which strives to take hold of the reins of life and authority. Therefore let each and all of us arm ourselves, our families, our children, and our youth with the holy lessons of the faith of the Resurrection. It is this which forms the solid foundation, the "sure and steadfast anchor" which will guide the vessel of our life. Our expectation and our leader is none other than the risen, suffering, humbled, but also glorified and ever-present Jesus Christ.

In this God, the Lord of life and death, we seek refuge---the One Who experienced the sting of passion, was pierced with a lance in His side, recreated Eve, and became the new Adam. Christ, "having supernaturally fallen into a sleep that renewed nature,raising life from sleep" [Hymn of Good Friday], defeated death in order to grant us incorruption, eternal life, and immortality. We, the Greek Orthodox faithful of Great Britain, place our life and our future at the feet of the Risen Bridegroom with piety and trust.

Conveying to all of you the blessings of our Ecumenical Patriarch, I address to you the festive greeting of the Resurrection: Brethren, "Christ is risen!". To the Risen Bridegroom belongs the Kingdom, the power, and the glory unto the ages. Amen.

† GREGORIOS
Archbishop of Thyateira
and Great Britain

(To be read from the pulpit on the evening of Good Friday, 13th April 1990. The Patriarchal Encyclical is to be read out on Saturday night, 14th April 1990, before the announcement of the Resurrection.)

ENCYCLICAL LETTER OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS ON THE OCCASION OF THE FEAST OF THE ANNUNCIATION AND GREEK NATIONAL DAY, 25TH MARCH 1821

"The word of history becomes a strong restraint for the current of time, stemming its uncontrollable flow and everything which takes place within it, all those things which it has captured and which it holds and embraces, and it does not allow them to fall into the well of forgetfulness."

(Anna Komnini: Alexias)

We have chosen this extract frmo the great byzantine historian Anna Komnini's Alexias, dear Brethren, so that we can honour this year the double celebration of our Nation ---the religious Feast of the Annunciation of the Blessed Virgin and that of the 25th March 1821. This is because the Byzantine Empire in its thousand - and - more - year life formed the natural continuation ---for Hellenism - of its ancient and modern history. But also, because the Greeks use history precisely as a means for recording those great and decisive events in the life of the Nation which serve as shining beacons directing its descendants to deeds which are the equal of those of their ancestors.

The 25th March is inseparably associated by the Greek Nation with the religious Feast of the Annunciation of the Mother-of-God, and it also celebrates the beginning of the establishment of the modern Greek state and of the freedom of a large part of the occupied Greek lands. For more than half a millenmium Hellensim slumped as if in a winter hibernation; but, continuously and unsleepingly guarded by the warming presence of its Orthodox faith and Church, it has reawakened. With the Cross in its hand and with unshakeable trust in the ideas of the Nation, Hellenism declared revolution against its conquerors precisely because it comprehends and knows that freedom and belief in God are truly the most precious parts of its existence.

That great struggle by the Greeks for their freedom, which lasted for almost seven years until the Great Powers of the day decided to guarantee the independent existence of the Greek state, was glorified and crowned with unrivalled and incomparable deeds of heroism and self-sacrifice. However, it also underwent a great danger of self-destruction and failure when some of the dark and weak elements of the modern Greeks came to the fore. These weaknesses have been singled out and reported in epigrammantic form by Spyridon Trikoupis, the historian of the Greek Revolution and one of its first political leaders. He wrote: "Love of power inhibits our mind; envy and civic hatred eat away at our inner self; self-interest directs our deeds; machinations and plottings comprise our policy". The Greek national poet Dionysios Solomos had arrived at the same conclusion when he stressed the point that discord is the cause which threatens Hellenism and its future with destruction.

Hence, if the heroism and self-sacrifice of the freedom-fighters of 1821, as well as their deepest belief in God and the ideals of Orthodoxy and the Nation, illuminate and guide their descendants, those failures which emanated from discord and other weaknesses which went along with it are also of equal didactic importance. In any event, this is the basic mission of history: not only to record and glorify the "fiery ascetics" who were the heroes of 1821, but also to single out with incorruptible objective truth all those blemishes which from time to time prevent or retard our progress and creativity as a nation.

The 25th March has been, in any case, the brightest landmard in the many thousand -year history of the Greek Nation because it has shown beyond any doubt that Greece comprises the conscious incarnation of freedom. Herodotos had also taught something similar thousands of years ago when, through the mouth of King Demaratos of Sparta, he stated the timeless truth: "If you knew what freedom means, you would be fighting even with your bare hands if you had no weapons."

It was also this freedom that Cyprus struggled all through its long history even though she was far from the rest of the Hellenic world. Cyprus won her freedom because she was inspired by the events of 1821, and, through continuous education and intellectual nourishment drawn from the roots of the Greek Nation. Now also, being influenced by the same ideals, she is striving to protect her sacred hearths and to ensure the wholeness of her State and its Hellenism.

Today, Hellenism is passing through a crisis which is apparent in all walks of national and religious life. It is preparing for elections to choose its leaders. For this reason, we must take our refuge in God and, together with the mediation and protection of the Mother-of-God, ask for help and guidance. We must ask the omnipotent God to send His angel, as in former times on the day of the Annunciation, to protect the Greek Nation and to encourage and support us so that we may surpass ourselves in rising to the demanding heights of the present circumstances and devote ourselves with concord and renewed faith to the holy deeds of progress, unity, cooperation, conciliation, and love. It is of this that the spirit and the letter of the Feast of the Annunciation preach and remind us.

We honour these two great festivals of our Nation, therefore, with the respect, love, and admiration which befit them. As it so happens with all other great events which make up our hisory, however, we, their inheritors, have the duty to study them with care and take from them whatever they can offer to us that is good and great. But, at the same time, we should learn from the mistakes of our ancestors so that, with concord, accord, and fairth in God and in the future of our Nation, we may walk in God's path and in that of our history, proving ourselves "far better that they". In this manner, the spirit of the 25th March will become eternal for the glory of the Holy Trinity and the good name of our Nation.

Από την εκδήλωση του Φιλανθρωπικού Συνδέσμου Ελληνίδων Κυριών Finchley και Barnet που έγινε στις 15 Μαρτίου 1990 προς ενίσχυση εννιάχρονου ασθενούς

An address delivered by his Eminence Archbishop Gregorios to the Greek Orthodox Youth Organisation of Greek Britain, St. Aikaterini, Barnet

Dear Friends and Children of our mother Church,

On this happy occasion of our meeting and gathering together, I take this opportunity to wish you all a very happy and peaceful New year. May our Lord and Saviour Jesus Christ guide and fulfil all your wishes and expectations in your personal and family lives.

I would also very much like to thank you all, and particularly your officers, the Chairman and the Committee, for coming to the Archdiocese to see me a few weeks ago, so that we might have the opportunity of talking about so many things that occupy your thoughts and your minds. I heard a lot about your activities and your Youth Association. Father Andreas, your local Priest, has told me about you. I have known many of you for a long time, ever since I was working in North London with the Community of St. Barnabas, Wood Green, as a Bishop and Pastor of the Church.

The visit of your Officers to my office gave me the opportunity to arrange this special meeting and to give the talk which you are going to hear this evening. First of all, I would like to assure you that the Speaker and all the other Clergy and laypeople, leaders of our Church, have a great opinion and admiration for you, the young people. We love you and pray for your progress and your future. We trust that you will remain within the enclosure of our Mother Church. With your youthfulness, your sincerity, your zeal and your innocence, we trust that you will make a better world. You will become the prime test for the realization of the plans of God in your lifetime.

In this short speech I shall try to present a picture, which is a sketch of what our Community in this Country actually is, and how the Greek Archdiocese of Thyateira tries to organize the people into local Communities and Parishes in the traditional way in which Christianity has been organized and has lived and been sustained continuously and uninterruptedly for the past two thousand years. You must always remember that your parents and grandparents came to this Country as immigrants. They lived under very difficult, varied, and peculiar circumstances in order to survive and gradually organize their lives so as to set up their families and establish themselves within the wider society in which they lived. Many of your parents and relatives, many of your compatriots and fellow Orthodox Christians lived in very bad conditions, and some still have many problems about which I shall speak in detail on another occasion.

The Archdiocese of Thyateira and Great Britain was established in 1922 to serve, organize, and protect our fellow Greek Orthodox people living in this Country. Before its establishment, there were only four Greek Orthodox Communities and Churches in this Country: St. Sophia in London, the Church of the Annunciation in Manchester, the Church of St. Nicholas in Cardiff, and the Church of St. Nicholas in Liverpool.

After the establishment of the Greek Archdiocese of Thyateira by the Ecumenical Patriarchate in 1922 and following the Second World War of 1939-1945, many more immigrants arrived in this Country and so a new Greek Orthodox Church was established in London in 1949. This was All Saints in Camden Town. Since then, very many other Churches and Communities have been established all over the Country to serve and protect the new waves of immigrants ---particularly from Cyprus---ever since.

So now you have the background against which you must come to know about our Church and Archdiocese of Thyateira and Great Britain. The Calendar of the Archdiocese gives you some idea about our people and their local Communities scattered throughout the United Kingdom. But it is very different when you visit them and begin to learn about their activities, problems, anxieties,expectations, and their worries about their children and their future; and about their struggles and successes in life, in business, and in education in the society in which they live. When you are involved in the affairs of an organized Community, you realize how hard, how great, and how widespread are the labours and efforts spent in order to organize and run effectively their local Communities, the Schools, and the other Societies and Associations which they have established within their localities.

I believe that it is right and proper to refresh and enrich your memories and minds with knowledge about the activities which many individuals have outside the organized Church and its Communities. There are so many Societies and groups with various interests that it is very difficult, indeed impossible for me to name them all this evening: I can only refer to them. It is all part of the immense activity, effort, and interest which they show towards the progress, presentation and maintenance of our cultural, religious, and traditional identity and character within the civilised society in which we live happily and prosper.

Under this complex environment, social climate, and society we live together with so many millions of people with different religions, faiths, and backgrounds; with a variety of philosophical and cultural thoughts and fashions;with so many ethnic minorities and sects which try to impose their beliefs and sectarian attitudes upon the wider society in which they are moving and living. We must have all these in mind when we speak and sometimes criticize our parents and our traditions, our Church and our Clergy. There are so many problems and activities among those who are strangers and foreign to our customs and faith that it is impossible to cope with them. To face them and overcome their activities one needs not only great knowledge and patience, but also strong faith and trust in God Almighty. One needs to be well equipped in order to be able to confront all those people who try in many unethical ways---like the Jehovah's Witnesses, the evangelicals, and the fundamentalists---to impose their false beliefs and mundane wisdoms. We must remember the words of St. Paul to the Christians of his time. He advised them as follows: "See to it that no one makes a prey of you by his philosophy and empty deceit, according to human tradition, according to the elemental spirits of the universe, and not according to Christ" (Colossians Ch.2, v.8). So we must stay steadfast in our Christian traditions and the teaching of our Mother Church, which entrusted us with this invaluable treasure that is the message of our Salvation, that God in the human and divine person of Christ is with us "always to the close of the age" (Matthew Ch.28, v.20). This is our glory and our steadfast hope.

I shall now say a few things about our youth. Every young person has and will have problems; they will wish to open their wings and, like the Prodigal Son, will wish to go to a far and foreign country, away from their parents and their custody and fatherly care. We must say that this is very human and natural; there must not be any misunderstanding of this tendency of young people. The misunderstanding begins when the youth are not ready and willing to accept the advice and protective interest of their parents, their spiritual teachers, their Church, and their Priests. When we cut ourselves off from our roots, from our tradition, and our past, then this is unnatural and sinful and we will pay the same price as did the Prodigal Son of the Gospel.

Let us now say some general words about today's youth; not about your good selves, but about all the youth living in this Country, of whom we have some idea since we have lived amongst them for thirty-one years. During the past thirty years a revolution has occurred in our society and life. The people, the group which it most affected was the young. We have had so many changes in attitude, in thought, in life, in society, in morals, in education, in religion, in politics, and in our every-day life. The change was due to the affluence which we had, and the freedom and liberation which was spread and imposed all over the world. The mass media and the progress of contemporary technology played an important role in the immense changes which have happened in society everywhere, in the ecumene and the Churches---all the Churches, and particularly those in the Western world. It is fair and proper to say that the European States played a unique role in the changes which we witness and I have tried to describe in a few words. So, the young people are living under the pressures and the influences of the society in which they live. The task of the Church and the family is getting greater and more impossible, especially for the Orthodox families living within this society. Your personal problems are the problems of every society, every family, and every organized State.

Youth and the local Community

Unfortunately, we as a Church never succeeded in establishing a formal Youth organization which could appeal to the mass of our young people. Living scattered all over the Country and particularly in the greater London area, we cannot meet with all the youth together because of inevitable practical and essential reasons. So we tried in the past, and we also try now to organize you locally. The initiative came from the local Churches and their Clergy, from individuals, and from other people like yourselves, motivated by different reasons. What concerned the Church and still occupies our minds and thoughts is the participation of our faith, our worship, and our spiritual and cultural traditions. For this reason the Evening, Saturday, and Sunday Schools have been established and are functioning with success up to this day. The work of the evening Greek School is very important and very necessary for the preservation, the progress, and the future of our Church and our Community in this Country. The learning of the Greek language is a duty and an obligation for all of us, and particularly for you the young people, who were born in this Country, have received your education here, and pursue your ambitions, working hard for a better and fruitful future.

For this reason you have to work hard to prepare yourselves to take over the responsibilities for the running of the affairs of our Church and our institutions in this Country. In order to succeed and to do it smoothly and correctly you need special motivation and education---practical, physical, and spiritual education and training. We need your zeal, your youthfulness, your love, and your full cooperation and participation. You must decide with humility to join in the Church, its Services, and its Committees and other activities. In particular, you must attend Services and learn to participate in them, especially the Holy Liturgy which is the centre-point, the focus of our glorious and majestic worship. The worship of the Church is existential; it is the centre of our spiritual and ecclesiastical life. So it is for us all, and particularly for you the young people. You have been born here; you have been educated here; and, in many respects, you wish to know more, to be familiar with the spiritual and mystagogic inheritance which we have received from our forefathers in spirit and in flesh.

Again and again I repeat my request for you to come nearer to the Church; to be united with the Community, the worshipping Community which has all the signs of a place of peace, salvation, continuity, uplifting education, cleansing, unification and unity of man with God the Father, God the Son, and God the Holy Spirit, the Holy Trinity in Whose Name we begin and finish our service and our worship. The Church will offer you much: the sense of belonging and the sense of participation, unity and praying within it and with the other members of the People of God who profess the same faith and the same Greed.

Deacons and Servants of the Church

It is very important and very necessary to accept responsibilities; it is very rewarding to accept responsibilities in the running of the Church; to accept the burden of a Deacon, a Priest, and a Bishop; to become a singer ---psaltis---of the Church; to be trained as a teacher of the Greek School or the Sunday School of your Parish and our Church. It is not enough to come together to meet and talk and dance. You must think, and wish, and do something more; something better, more noble, more spiritual and divine. You must not be satisfied merely with worldly things and joys. You must desire and pursue what is good and profitable to others, and what is pleasing to God Almighty, who gives us life and joy, and the breath to enjoy Creation. St Paul, writing to the Christians of his time, teaches us the following things which are so important for our happiness and our future: "Finally, brethren, whatever is true, whatever is honourable, whatever is just, whatever is pure, whatever is lovely, whatever is gracious, if there is any excellence, if there is anything worthy of praise, think about those things. What you have learned and received and heard in me, do; and the God of peace will be with you" (Philippians Ch.4, vv.8-9).

All of you, boys and girls, must come closer to our Churches and Communities and undertake an active role for the promotion and enrichment of our Communities. You can form choirs; you can help in their affairs and realization of their plans; you can be trained as workers and visitors for the hospitals, as interpreters and as comforters for the old and sick; you can be members of the Scouts, you can become youth leaders, and I have already said many things to give you an idea and to help you to understand and to be ready to undertake a crusade for the renewal and progress of the Church of God---that is, the Greek Orthodox Church, which is the Church of the Fathers, of the monks and the anchorites, and of the faithful Martyrs, and all the adherents to Christ's message. Now, in our times, we must cultivate the spirit of duty and the spirit of sacrifice, the spirit of offering and humility and charity which Christ shows to us all at Christmas and Epiphany, the great and glorious Feasts which we commemorated a few weeks ago.

Once again I greet you all and I wish you every success in your personal and family life. May the Lord of our Souls and Bodies open your hearts and your minds so as to accept with sincerity His message and be able to serve Him and His people with zeal and with all your spirit and strength in accordance with His teaching: "You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind, and with all your strength. The second (commandment) is this, You shall love your neighbour as yourself. There is no other commandment greater than these". And the scribe said to Him: "You are right, Teacher, you have truly said that he is one and there is no other but he; and to love him with all the heart and with all the understanding and with all the strength, and to love one's neighbour as oneself, is much more than all whole burnt offerings and sacrifices". And when Jesus saw that he answered wisely, he said to him, "You are not far from the Kingdom of God" (Mark Ch.12, vv.30-31). We seek the kingdom which Christ promises to His people, His friends, and His followers like ourselves, and the millions of people who bear His Holy Name.

To our Lord and Saviour belongs all glory, worship, and honour, now and for ever. Amen.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

1. Τέλεσε 'Επερινό στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Νοτίου Λονδίνου.
2. Τέλεσε τήν 'Ακολουθία τῶν Χαιρετισμῶν στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας καί στόν 'Ιερό Ναό τῶν 'Αγίων 'Αναργύρων.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ 'Επιτροπή τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος 'Αγίου Νικολάου Λονδίνου. Τό ἀπόγευμα παρέστη στήν ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου 'Ελλήνων Γονέων καί στήν ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Μαραθοβουνιωτῶν, καθώς καί σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ 'Ελληνική 'Εταιρεία Λονδίνου.
4. Τέλεσε τήν θεία Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίων Κωνσταντίνου καί 'Ελένης Croydon. Τό ἀπόγευμα τέλεσε 'Εσπερινό στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου Λονδίνου. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου Καϊμακλιωτῶν 'Αγγλίας.
5. Τόν ἐπεσκέφθηκε ὁ 'Υπουργός 'Εσωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Χρ. Βενιαμίν, ὁ Μητροπολίτης 'Αντώνιος τοῦ Σουρώζ. Τό ἀπόγευμα παρακολούθησε τήν ὁμιλία τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Σαββίδη στό King's College καί ἀκολούθως παραχάθησε σέ δεξίωση.
6. 'Αναχώρησε γιά τήν Κωνσταντινούπολη ὅπου παρέμεινε 5 ἡμέρες.
10. 'Επίσκεψη στό σπίτι τοῦ κ. Ν. 'Ιακωβίδη.
11. Τέλεσε τήν θεία Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας Maidstone. Κατόπιν τέλεσε τήν Βάπτιση τοῦ Μάριου Καρδανά. Τό βράδυ ἐπισκέφθηκε τόν Καθηγητή Γιάννη Χαραλάμπους.
12. Παρέστη σέ ἔκθεση ζωγραφικῆς πού διοργανώθηκε ἀπό τούς «Σύγχρονους 'Αγγλους Ταξιδιῶτες στήν 'Ελλάδα» (Contemporary British Travellers in Greece.)
13. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Γ. Χατζηϊωάννου καί ὁ κ. Α. Μπιτσιάδης.
14. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Χρ. Χριστάκης.
15. Τόν ἐπισκέφθηκαν οἱ Κυρίες Β. Χατζηπατέρα, Μ. Βένεχερ καί Δ. Σχηνίτη. Τό μεσημέρι παρεκάθησε σέ γεῦμα πού διοργανώθηκε ἀπό τήν Φιλανθρωπική 'Οργάνωση Finchley. Τό ἀπόγευμα τόν ἐπισκέφθηκε τό προεδρεῖο τοῦ Συνδέσμου ΕΦΕΚΑ. 'Ακολούθως παρέστη στή διάλεξη τοῦ Dr Wright στό 'Ελληνικό Κολλέγιο Λονδίνου.
16. 'Ανεχώρησε γιά τήν Κοινότητα τοῦ Manchester.
17. 'Επισκέφθηκε τήν Κοινότητα τοῦ Birmingham. Τό βράδυ προήδρευσε συνεδρίας τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κοινότητος 'Αγίου Δημητρίου Edmonton Λονδίνου.
18. Τέλεσε τήν Θ. Λειτουργία στόν Ναό τοῦ 'Αγίου 'Ελευθερίου Leyton. Τό ἀπόγευμα ὀργάνωσε δεξίωση πρός τιμήν τῶν ὠρομισθίων δασκάλων Μ. Βρετανίας στό Μέγαρο τῆς Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς. Κατόπιν παρεκάθησε σέ δεῖπνο τοῦ Συνδέσμου «Δαυλιωτῶν Μ. Βρετανίας».
19. Τόν ἐπισκέφθηκαν οἱ Κυρίες Λούλα McNicholas καί Χ. Μιχαήλ ἀπό τό Middlesbrough καί ὁ κ. Γ. Χατζηφάνης.
20. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Βασίλειος Χριστοδούλου, ὁ κ. Ι. Τσούνης. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τῶν Κηδεμόνων τῆς Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς.
21. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Alexander Cherney. Τό ἀπόγευμα παρεκάθησε σέ δεῖπνο στό Ξενοδοχεῖο Claridges.
22. Τέλεσε τήν κηδεία τοῦ Χάρη Δεσπότη στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου Λονδίνου. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Χρ. Φιλιππίδης. Τό ἀπόγευμα παρέστη σέ συναυλία πού δόθηκε ἀπό τήν ἀμερικανική χορωδία Gloriae Dei Cantores στό St. John's Smith Square.
23. Παρέστη σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε τό 'Ελληνικό Κολλέγιο γιά τόν ἑορτασμό τῆς 'Ημέρας τῆς 'Ανεξαρτησίας στήν αἴθουσα τοῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Columba. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τούς Χαιρετισμούς στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας. 'Αργότερα παρέστη σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ 'Ελληνορθόδοξος Φιλανθρωπικός 'Οργανισμός Κυριῶν τῆς Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς.
24. Τέλεσε 'Εσπερινό στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.
25. Τέλεσε τήν Θ. Λειτουργία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας. Παρέστη στόν ἐπίσημο ἑορτασμό τῶν 'Εθνικῶν 'Επετείων τῆς 25ης Μαρτίου καί 1ης 'Απριλίου στό New Gallery. Τό βράδυ παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας τῆς Κύπρου, στό ὁποῖο παρεκάθησαν πολλοί ἐκλεκτοί 'Ομογενεῖς τῆς Παροικίας.
26. Παρεκάθησε σέ γεῦμα στή Βουλή τῶν Κοινοτήτων. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού διοργάνωσε ἡ 'Εθνική Κυπριακή 'Ομοσπονδία πρός τιμή τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας Κύπρου κ. 'Ανδρ. Φιλίππου.
26. Παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας τῆς Κύπρου στό Μέγαρο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό βράδυ παρέστη σέ δεῖπνο πού διοργάνωσε ὁ Δρ. Ο. Χαπίτης πρός τιμήν τοῦ ἰδίου 'Υπουργοῦ.
28. 'Ανεχώρησε γιά τήν Κοινότητα Birmingham. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού ὀργανώθηκε ἀπό τήν ἐκεῖ Κυπριακή 'Εστία πρός τιμή τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας κ. Α. Φιλίππου.
29. 'Επισκέφθηκε τό Πανεπιστήμιο τοῦ Birmingham. Τό ἀπόγευμα τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Alexander Cherney.
30. Τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ «'Ακαθίστου 'Υμνου» στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστῆ καί στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου 'Αντωνίου Caledonian.
31. 'Ανεχώρησε γιά τό Cardiff, ὅπου τέλεσε 'Εσπερινό στόν ἐκεῖ 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου.

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

1. Τέλεσε τήν Θ. Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου Gardiff. Τό βράδυ ἐπισκέφθηκε τήν οἰκογένεια Βάσου Χατζηϊωάννου.
2. Τόν ἐπισκέφθηκε τό Διοικητικό Συμβούλιο Συνδέσμου 'Αγγλοκυπρίων Δικηγόρων Λονδίνου.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Nίνα Sansome. Παρεκάθησε σέ γεῦμα πού παρέθεσε ὁ Dean τοῦ St. Albans. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Χ. Σοφοκλείδης, ὁ κ. Γ. Παρασκευαΐδης, ὁ Θεοφιλ. 'Επισκόπος Μιλητουπόλεως κ. Τιμόθεος.
4. Μετέβη στήν Κοινότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί 'Αγίας Τριάδος Β. 'Αγγλίας.
5. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Andrew Torrance. 'Επίσης τά μέλη τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κοινότητος 'Αγίου 'Αντωνίου Caledonian Λονδίνου.
6. Μετέβη στό Bournemouth ὅπου παρέμεινε ἕνα βράδυ.
8. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίου Λαζάρου. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ Νυμφίου στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς καί στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίων Κωνσταντίνου καί 'Ελένης Croydon.
9. Τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ Νυμφίου στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. 'Αργότερα τόν ἐπισκέφθηκε ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου τῆς Κύπρου, κα 'Ανδρούλλα Βασιλείου.
10. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ Νυμφίου στό Παρεκκλήσιο καί στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγ. Παντελεήμονος Harrow.
11. Τέλεσε τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ Εὐχελαίου στό Παρεκκλήσιο καί στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου Δημητρίου Edmonton.
12. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου στό Παρεκκλήσιο καί στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ 'Αγίου Νικολάου (Shepherds Bush).
13. Τέλεσε τήν 'Ακολουθία τῆς 'Αποκαθήλωσης στό Παρεκκλήσιο καί στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστῆ (Wightman Road). Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τοῦ 'Επιταφίου στό Παρεκκλήσιο καί στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας.
14. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας (Wood Green). Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν 'Ακολουθία τῆς 'Αναστάσεως στό Παρεκκλήσιο καί στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας.
15. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία τοῦ Πάσχα στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας (Wood Green). Τό ἀπόγευμα τέλεσε τόν 'Εσπερινό τῆς 'Αγάπης στόν 'Ιερό Ναό τῶν 'Αγίων Πάντων.
16. Μετέβη στή Γλασκώβη.
17. Παρέστη σέ Συναυλία πού ἔδωσε ὁ John Tavener στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Γλασκώβης.
18. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Ρ. Ματζαράκη.
19. Παρέθεσε Γεῦμα πρός τιμή τοῦ Δημάρχου τοῦ Enfield Duncan Lewis καί ἑπτά δημοτικῶν Συμβούλων. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ιωάννης Ζιζιούλας.
20. Μετέβη στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστῆ ὅπου μίλησε σέ συγκέντρωση πού ὀργάνωσε ὁ Σύνδεσμος 'Ελληνικῆς 'Ορθόδοξης Νεολαίας Μ. Βρετανίας.
21. Τέλεσε τό μνημόσυνο τοῦ Φ. Καλοδίκη στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κος Ν. Ι. Χατζηπατέρας.
22. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου Γεωργίου Kingston.
23. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κος Γ. Βασιλέλης.
24. Προήδρευση σύναξης τῶν 'Επισκόπων τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό βράδυ προήδρευσε συνεδρίας 'Αντιπροσώπων τῆς κοινότητας 'Αγίου Χαραλάμπους Luton.
25. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ δ/ς Εἰρήνη Κοκκινάκη.
26. Παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ 'Επισκόπου τοῦ Λονδίνου Λόρδου Graham Leonard στό Μέγαρο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.
28. Παρέστη σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Κάτω Πύργου Τυλληρίας.
29. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία καί ἀκολούθως τό μνημόσυνο τοῦ Χρ. Λεβέντη στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας ῥ"ί ὑλόδ. Κατόπιν τέλεσε τή Βάπτιση τοῦ Χρύσανθου Πρωτοπαπᾶ στό Παρεκκλήσιο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τῆς Κοινότητας 'Αγίων 'Αναργύρων.
30. Προήδρευσε Συνεδρίας τῶν Κηδεμόνων τοῦ 'Αγίου Νικολάου Λονδίνου.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS DIARY

M A R C H

1. He officiated at Vespers at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God.
2. He officiated at the First Salutations of Our Lady at the Cathedral of St. Sophia and also at the Church of St. Cosmas and St. Damian.
3. He was visited by the Committee members of the Shepherd's Bush Community of St. Nicholas. In the afternoon he attended functions given by the Greek Parents Association, the Union of Marathovouniotes, and the Greek Society of London.
4. He officiated at a Holy Liturgy at the Church of St. Constantine and St. Helen (Croydon). In the afternoon he officiated at Vespers at the Cathedral of St. Andrew. Later he attnded a function organized by the Kaimakli Association of London.
5. He was visited by the Minister for the Interior of Cyprus, Mr Chr. Veniamin, and by Metropolitan Anthony of Sourozh. In the afternoon he attended the lecture given by Prof. G. Savvides at King's College, and afterwards attended a reception.
6. He departed for Constantinople, where he stayed for five days.
10. He visited Mr. J. Iakovides' family.
11. He officiated at a Holy Liturgy at the Church of the Annunciation of the Mother of God (Maidstone). He blessed the Christening of Marios Kardanas. In the afternoon he visited Professor J. Charalambous' family.
12. He attended a painting exhibition organized by the "Contemporary British Travellers in Greece".
13. He was visited by Mr. G. Hadjioannou and Mr A. Mitsiades.
14. He was visited by Mr Chr. Christakis.
15. He was visited by Mrs V. Hadjipatera, Mrs M. Wenneker, and Mrs D. Skinites. He attended a lunch given by the Greek Women's Philanthropic Association (Finchley and Barnet). In the afternoon he was visited by members of EFEKA. Afterwards, he attended a lecture given by Dr Wright at the Hellenic College.
16. He left for the Community of Manchester.
17. He visited the Community of Birmingham. In the evening he presided over a meeting of the Committee of the Community of St. Dimitrios.
18. He officiated at a Holy Liturgy at the Church of St Eleftherios (Leyton). In the afternnon he gave a reception in honour of the Self-Employed Greek Teachers in Great Britain. Afterwards he attended a dinner organized by the Davlos Association.
19. He was visited by Mrs. L. McNicholas, Mrs Ch. Michael, and Mr G. Hadjifanis.
20. He was visited by Fr.V. Christodoulou and Mr J. Tsounis. In the afternoon he presided over a meeting of the Trustees of the Archdiocese.
21. He was visited by F. Alexander Cherney. In the afternoon he attended a dinner at Claridges Hotel.
22. He officiated at the Funeral of Charis Despotis at the Cathedral of St. Andrew. He was visited by Mr. Chr. Philippides. In the afternoon he attended a concert given by the American choir "Gloriae Dei Cantores"'in St. James', Smith Square.
23. He attended the Independence Day celebration at the Hellenic College. In the afternoon he officiated at the Fourth Salutations of the Mother of God at the Cathedral of St. Sophia. Afterwards he attended a function organized by the Greek Orthodox Charity Organization.
24. He officiated at Vespers at the Chapel of the Archdiocese.
25. He officiated at the Holy Liturgy of the Annunciation of the Mother of God at the Cathedral of St. Sophia. He attended the Independence Day celebration at the New Gallery. In the evening he gave a dinner in honour of the Education Minister of Cyprus, Mr. A. Philippou.
26. He attended a lunch at the House of Commons. In the evening he attended a dinner organized by the National Federation of Cypriots in honour of Mr. A. Philippou.
27. He presided over a meeting of the members of KES the Education Minister of Cypurs. Then he gave a luncheon in honour of with Mr. Philippou. In the afternnoon he attended a dinner given by Dr. and Mrs Habibis.
28. He departed for Birmingham. In the evening he attended a dinner organized by the Cypriot Community Centre in honour of Mr. A. Philippou.
29. He visited the University of Birmingham. He was visited by Fr. A. Cherney.
30. He officiated at the "Akolouthia" of the Akathist Hymn in the Church of St. John the Baptist and also in the Church of St. Antonios (Caledonian).
31. He visited the Community of St. Nicholas (Cardiff).

A P R I L

1. He officiated at the Holy Liturgy at the Church of St. Nicholas (Cardiff). In the evening he visited Mr. Vasos Hadjioannou's family.
2. He was visited by the Association of Anglo-Cypriot Lawyers.
3. He was visited by Mrs N. Sansome. He attended a lunch given in his honour by the Dean of St. Albans. In the afternoon he was visited by Mr. H. Sofokleides, Mr. G. Parashevaides, and Bishop Timotheos of Miletoupolis.
4. He visited the Community of the Annunciation and the Holy Trinity (Stockton-on-Tees).
5. He was visited by Dr. Andrew Torrance. He was also visited by the Committee members of the Community of St. Antonios (Caledonian).
6. He went to Bournemouth where he stayed for a couple of days.
8. He officiated at the Holy Liturgy at the Church of St. Lazarus. In the afternoon he officiated at the Service of the Bridegroom at the Chapel of the Archidiocese and the church of St. Constantinos and St. Helen (Croydon).
9. He officiated at the Service of the Bridegroom at the Chapel of the Archdiocese. He was visited by Mrs A. Vasiliou, the wife of the President of Cyprus.
10. He officiated at the Service of the Bridegroom at the Chapel of the Archidiocese. In the evening he officiated at the Service of the Bridegroom at the Chapel of the Archiocese and the Church of St. Panteleimon (Harrow).
11. He officiated at the Holy Liturgy in the Chapel of the Archdiocese. In the afternoon he officiated at the Service of Holy Unction at the Chapel of the Archiocese and at the Church of St. Dimitrios (Edmonton).
12. He officiated at the Holy Liturgy at the Chapel of the Archdiocese. In the afternoon he officiated at the Service of the Passion at the Chapel of the Archdiocese and at the Cathedral of St. Nicholas (Shepherds Bush).
13. He officiated at the Service of the Apokathelosis at the Chapel of the Archdiocese and at the Church of St. John the Baptist. In the afternoon he officiated at the Service of the Epitaphios (Lamentations) at the Chapel and at the Cathedral of St. Sophia.
14. He officiated at the Holy Liturgy at the Cathedral of St. Mary (Wood Green). In the afternoon he officiated at the Service of Resurrection at the Chapel of the Archdiocese and at the Cathedral of St. Sophia.
15. He officiated at the Holy Liturgy of Easter at the Cathedral of St. Mary. In the afternoon he officiated at the "Vespers of Love" at the Church of All Saints.
16. He departed for Glasgow.
17. He attended a concert of music by John Tavener at Glasgow Cathedral.
18. He was visited by Mrs P. Matzaraki.
19. He gave a lunch in honour of the Mayor of Enfield, Duncan Lewis, and his Councillors. He was visited by Metropolitan John Zizioulas of Pergamos.
20. He gave a lecture at a conference organised by the Greek Orthodox Youth Organization of U.K. at the Church of St. John the Baptist.
21. He officiated at the Memorial Service of F. Kalodikes at the Chapel of the Archdiocese. He was visited by Mr. N.I. Hadjipateras.
22. He officiated at the Holy Liturgy at the Church of St. George (Kingston).
23. He was visited by Mr. G. Basilelis.
24. He presided over a meeting of the Assistant Bishops of the Archdiocese. In the afternoon he presided over a meeting of the Committee Members of the Commuinity of Luton.
25. He was visited by Miss Irene Kokkinakis.
26. He gave a dinner in honour of His Grace the Lord Bishop of London, Graham Leonard, at the Archdiocese.
28. He attended a function organized by the Pyrgos Tyllirias Association in Great Britain.
29. He officiated at the Holy Liturgy and then at the Memorial Service of Chr. Leventis at the Catheral of St. Mary. Afterwards he officiated at the Christening of Ch. Protopapas at the Chapel of the Archdiocese.
30. He presided over a meeting of the Trustees of St. Nicholas, Shepherds Bush.

Printed by: ST. PAUL'S PRESS
626A Holloway Road London N19 3PA - Tel: 071-272 2804/4373 - Fax: 071-263 3240